

بلاوگراوه‌کانی مالی شه‌ره‌فخانی به‌تلیسی (۱)

پیشک‌شه به (ته‌رزه‌ی ده‌زگیرانه)

فه‌ر هاد پیربال

به‌تاته‌خوم‌ه‌کان

کومه‌نه‌ چیرۆک

ساعات چوارو نیوی بهیانی بوو، له ناوجی ره پېښ بوومه وه، جهنتاکه م پېچایه وه و بهره و یتستگه ی شه مهنده فهری نوز پېژت (۱) رژیستم. بلیتی چوون و گه رانه و هم بری و یه کسه ر بهره و (سکاگن) بهرې که وتم، که نزیکه ی (۲۸) ساعات به شه مهنده فهر له (کوښناگن) ه وه دوور بوو.

شازده ساعات زیاتر بوو (له سهر ناخواردن، له سهر توالیت، له کاتی ده موچا و شتن، له کاتی پیاسه .. بهر ده و ام) بیرم ده کرده وه: «بچم یا نه چم؟ بچم یا نه چم؟». له کوټاییدا بریارم دا بچم. خوږم وه که ټو کوره که چه له ټه فسانه ییسه ده هاته بهرچا و که ده چی دهرمان بو چاگردنه وه ی کوټیرایی چاوی دایکی ده هینیتنه وه.

بو نا؟ نامانجی ټم چوونه م له مهش گرنکتر و پیوستتر ده هاته بهرچا و. له دهرگادانی به هه شتیک بوو، کوټایی هیټان بوو به مهرگه ساتیک، رزگارکردنی چاره نووس و ژیانی مرؤفتیک بوو، ته نانه ت دوو مرؤفت (۲)

- سوپاس.

کوردو جگه ره که ی لی وهرگرت.

(۱) ویتستگه یه کی شه مهنده فهره له کوښناگن. ټو شه مهنده فهرانه ی بهره و دوورگه کانی باکووری دانمارک دهرؤن، له وټوه بهرې ده که ون. (۲) پاله وانی ټم چیرؤکه ی من که ناوی (کوردو) یه، هه ژده سال پیتستر، ټو کاته ی له ولاتی خوټی (له خانه قین) بوو، جارټکیان رومانټیکی روسی خوتندبزه که باسی تلانه وه ی گه نجټکی به گزارده ی ده کرد به ده ست دهردی گوتشه گیری و بیکه سییسه وه. ټو گه نجه ته نیایه نه یده زانی چوڼ چاره سهری ته نیایی خوټی بکات و له دوزه خی خه لوه تشینی و بیکه سیی خوټیدا دهریاز بیت. جارټکیان هاوړټیه کی نزیکی خوټی پیی و تېسو: «هاوړټم، تو شتیک بدوزه ره وه بو خوټ که خولبای ببیت؛ یانیش که سټیک بدوزه ره وه که خوشت بوئ!» ټیتر، کوردو، له ناو فارگوټی شه مهنده فهره که دا، که ته نیا یه ک پیره ژنی دانمارکی لی بوو و بهرامبه ری دانیش تېسو، بیري له م قسه یه ی ناو رومانه روسییه که ده کرده وه. بیري ده کرده وه لاپه ره کانی ده فته رټکی بچکوټله ی سووری هه لده دایه وه که جار به جار بیره وهرییه کانی خوټی تیتدا دنووسییه وه. پیره ژنه دانمارکییه که ش، دیار بوو، ته ماشای ده فته ره بچکوټله سووره که ی ده ست کوردو ده کرده و کونجکوټلانه چه زی ده کرد کوردو غه رب و «به ناهنده» بدوټن. له کوټاییدا، پیره ژنه دانمارکییه که - به پیچه وانه ی عاده تی دانمارکیان - جگه ره یه کی پیتشکه ش به کوردو کردو کوردو به قسه هیتا.

په راویزه کانی ټه وروپا...

- جەنابت نىگار كىشىت؟

پېرەنەنەكە ئەم پىرسىيارەى لە كوردۆ كرد.

- نەخپىر.

- ئەدى كەواتە، زۆر جوانە... روخسەتم دەدەپىتى سەبرى ئەم خەتەنە بكەم؛ ئەم خەت و نىگارە قەشەنگانەى ناو ئەم دەفتەرە چىن؟

كوردۆ لە ھەموو قەسە دانماركېيەكان تېنەگەبىشت:

- روخسەتم دەدەپىتى بە ئىنگلىزى قەسە بكەين؟

- بەلى، بېگومان، ئوو... دانماركى باش نازانىت؟ لە جەنابتەم پىرسى «ئەم نىگارە جوانانەى ناو ئەم دەفتەرە چىن؟».

- ئەمانە نىگار نىن، نووسىن، نووسىنى كوردىن بە ئەلفبىيە عەرەبى.

- مېوورە، لە شاگەشكەبى خۆمە كە بەم خەتە جوانانە پىدەكەنم، دلم بە جوانىي ئەو كالىگراف و نىگارەنە زۆر دەكرىتەوہ كە تۆ دەلىيى نووسىن. كەواتە نووسىنى ئىوہ زۆر سىحراوى و ھونەرىيە. ئەم جوانىيە لە نووسىنى ئىمەدا نىيە، تۆ چەند سالە لىرە پەناھەندەى؟

- سالىك و ھەشت مانگە.

- لە كوئى دەژىت؟

- لە كوئىنھاگن. تۆ نىگار كىشىت، خانم؟

- بۆ خۆم، بۆ خۆم رەسم دەكەم. ھەر بۆيەش ئەم خەت و نووسىنە سەرسورمىن و جوانانەى ناو دەفتەرەكەت سەرنجىيان راکىشام. كەواتە تۆ كوردىت!

- بەلى. خۆشچالەم بە ناسىنت، خانم، ناوم كوردۆيە.

- بىرگىت. من، ھەوالى ئىوہم تەنىيا لەناو رۆژنامەكاندا خۆبىندۆتەوہ.

- بېوورە، ناوى بەرپىزىت؟

- بىرگىت. (۳)

كوردۆ لىيى پىرسى:

- چ جۆرە رەسمىك دەكەيت، خانم؟

- رەسمى تەنىيايى! تەنىيايى تا قە بابە تىكى رەسمكردنى منە. تۆ ھەتمەن ھەزىت لە رەسمە؟

- ژمارەبەكى زۆر لە برادەرەكانم نىگار كىش بوون و لەگەلىياندا ژياوم،

دلم زۆر بە رەسم دەكرىتەوہ. راستىيەكەى، زىاتر لەناو كىتىب و ئەلبووماندا رەسم دەبىنم.

- من نىوہى زىاترى تەمەنى خۆم بە رەسمكردن بەسەر بردووہ. ئەم پەنجە زەردەھەلگەراوانەم دەبىنى؟ ھەمويان بە رەسمكردن ئاوا چىچ و لۆچ ھەلگەران؛ تەنانت چاويشم، چاويشم ھەر لە سۆنگەى رەسمكردن ئاوا كتوكوتىر بوون.

پىرەژن، بەدەم پىكەنىنەوہ، بەخاكەرايى و بىگوناھىيەكى مندالانەوہ، چاويكەكەى كوردەوہ چاوى:

- بەلى، جەنابى خۆشەويستم.

- لەوانەيە زۆر پىشانگەت كوردىنەوہ؟

- ھەرگىز. نەشمداونەتە ھىچ گەلەرىيەك. بۆ خۆم، تەنىيا بۆ خۆم رەسم دەكەم. (۴)

كوردۆ لىيى پىرسى:

- كىركگارد دەناسى؟

- كى؟

- كىركگارد!

- ئوو... «كىەرک گۆرد». دەپىپرستم. تۆ چۆن دەنىاسى؟

- ھەندى نووسىنم لەبارەى خۆبىندۆتەوہ.

- بەلى ئەوہ تا ئىستا زانىم بۆچى لەم دەمودەستەدا كىەرک گۆردت بىرھاتەوہ. ژيان و ھونەر و چارەنووسى من بە تەواوتى لەوہى ئەو

(۳) كوردۆ بە بىستى ناوى «بىرگىت» كەمىك بىدەنگ بوو، پاشان لە دلەوہ، بى ئەوہى ناگاي لە پىرەژن بىت وتى:

- ناويكى خۆشە.

پىرەژن، دياروو، دلى بەم ھەستەى كوردۆ خۆش داھات، وتى:

- لوتفت ھەبە

پىرەژن، كەمىك بىدەنگ بوو، لە نىوان شەرم و ھەستى لە خۆگەپراوہىيى خۆيدا مات ما. سەبرى پەنجەرەى دەكرد.

(۴) كوردۆ ھەستى دەكرد جوانى و رۆشنىبرى و مروفايە تىيەكى تراژىدىيانە لەودىو سىما و قەسەكانى ئەم پىرەژنە (۶۵) سالىيەوہ قولپ دەدات. بەتاييە تىش كاتى پىرەژن باسى تەنىيايى كوردو وتى: «رەسمى تەنىيايى دەكەم. تەنىيايى تا قە بابە تىكى رەسمكردنى منە». كوردۆ يەكسەر «كىركگاردى» بىرھاتەوہ.

دەچى. من و «كیهرك گۆرد» بە تەواوەتى و تا موخى ئىسقامان دانماركىن، دانمارك ئەمەيه: تەنبايى، تەنبايى، تەنبايى. ھۆيكەشى ئەمەيه كە وتم: «من تەنيا رەسمى تەنبايى دەكەم».

كوردۆ لەناو فارگۆنى شەمەندەفەرەكەدا، بە تەواوەتى خۆى و ھەموو شتىكى سەفەرەكەى و ئامانجى سەفەرەكەى بىرچوو بۆو. كوئىكۆلانە و بە پەرۆشەو كەوتىووە ناو ئەم گىروگرفتە سەرنجراكىشانەى ژيانى پىرەژنەكە؛ بە تايبە تىش لەبەر ئەوئەى ئەمە يەكەم جارى بوو لە ژيانيدا كە گفتوگۆيەكى لەم شىوہە لەگەل مرۆڤيكي دانماركى بكات، بۆيە حەزى دەكرد دريژە بە گفتوگۆكان بدات:

– راستە، من تەنيا سالتىك و ھەشت مانگە لە دانمارك، بەلام وا تىناگەم دانمارك ئەمپۆ ھەمان دانماركى سەردەمى (كیهرك گۆرد) بىت. – ئەوئەى تو ئىستا دەبىينىت، شىوہى دەرەو و روخسارەكەيەتى. تو نەتوانىوہ بچىتە بنج و بناوان و ناواخنەكەى. ھەموو مرۆڤيكي دانماركى، بەردەوام، لە ھەموو چركەيەكدا ھەست بە تەنبايى دەكات و دەترسيت:

لە ھەرپەشەى جودابونەوہ و پارچە پارچە بوون و بە تەنبامانەوہ دەترسيت. ئەمەو جگە لەوانەى كە ھەر خۆشيان تەنبايان و بە تەنيا دەژين، تو، لىرە، نىسبەتى خۆكوشتنەكانت لە دەست تەنبايى نەخوئىندۆتەوہ؟

رۆژنامەكان دەلین: «نىسبەتى خۆكوشتن لە دەست تەنبايى، لە ولاتى سوئىد، لە چاوە ھەموو ولاتىكى ئەوروپا زياترە»، بەلام من واتىدەگەم ئەم نىسبەتە زۆرە، لىرە، لە ولاتى ئىمەدايە! ھەر چۆنىك بى، ئەمە ھالى ھەموو ئەوروپايە، نەك بەس تەنيا دانمارك و سوئىد، ھىندە نەبى كە تراژىدياي ئەم تەنبايى لەناو دانماركدا خەست بۆتەوہ. ئەمەش لەبەر ئەوئەى ئىمە مىللەتىكى بچووكىن ئىمە بە ھەموومان تەنيا پىنج مىيۆن كەسەن، دەزانى؟ ئەوئەى مىيۆنىكىمان پەناھەندەين.

– من نەمدەزانى مرۆڤى دانماركى ھىندە ھەست بە تەنبايى بكات. – با ئىمەى دانماركى، تەنانەت وەك وتم ھەموو ئەوروپا، لە دەست ئەم تەنبايى رادەكەين و كۆمەل پىك دەھىنن، لە ترسى تەنبايى باوہر بە يەكتر دەكەين و ژن دەھىنن و مپىرد دەكەين، يان جەريەزەكارانە سەرى خۆمان بۆ ولاتانى ئەفرىقا و ئاسيا و بە تايبەتى رۆژھەلات

ھەلدەگرين. تەنانەت من واى دەبىنم ئەوئەى ھەستى تەنبايى نەبىت، دانماركى نىبە، ئەوروپىش نىبە، تەنبايى، لىرە، رۆچۆتە ناو ھەموو ئىنجىكى ژيانى مرۆڤ.

كوردۆ لەو دەمەدا شىعەرى (خوئى پىس)ى رامبۆى بىرکەوتەوہ، لە دلى خوئىدا وتى: «وايە» لە پىرەژنە نىگاركىشەكەى پرسى: – بەلام مەرجە ئەم واقىعە رۆبچىتە ناو دیدى ھەموو ھونەرمەندىك؟

– من بەلای خۆمەوہ واتىدەگەم: ھونەرمەندى دانماركى ئەگەر باسى تەنبايى و بىكەسى مرۆڤى دانماركى نەكات، دانماركى نىبە، ھىچىش ئاگادارى تریە بىكەسەكانى دلى ئەوروپا نىبە! ئەسلەن ھونەرمەند خۆى پىويستە زەنگى خەتەرەكە لىبدات و ئاگادارى تراژىديەكەمان بكاتەوہ. (كیهرك گۆرد) سەد و پەنجا سال پىش ئەمپۆ پىشبنى نەمپۆى كرد بوو كە مرۆڤى دانمارك و ئەوروپا بەگشتى ئاواھى بەسەردىت و لەناو دەردى تەنبايىدا دەتلینەوہ.

پىرەژنەكە وەك ئەوئەى ھەرچى داخ و ھەسەرەتتىكى ھەيىوو ھەلپىشتبىت، ھەناسەيەكى ھەسانەوئەى ھەلپىشتا. جگەرەيەكى دىكەى داگىرساند، پاشان جەنتا گولینەكەى خۆى كردەوہ، تاخەمە چكۆلەكەى ماكياژەكەى خۆى دەرھىنا و بەرامبەر ئاوينە بچكۆلەكەى ناودەستى، كەوتە دەموچاوى خۆى.

كوردۆش، لەم نىوانەدا، بە ھەلى زانى لە چرچى و لۆچى رومەتەكانى وردبىتەوہ كە پاشماوئەى جوانىيەكى رەونەقدارى كۆنبايان ھىشتا ھەر تىدا ھەشاردراوو، ھەرەھا بۆ يەكەمىن جار ھەستى پىكرد كە رىزە دگانەكانى خوارەوئەى پىرەژنەكە تاخەن. سەير لەوئەدا بوو: ئەو ھەموو تەمەنەى ئەم پىرەژنە تەرىپىرە، كە نىبەكى (شەست و پىنج) سالتىك دەبوو، ھىچ كارىكى ئەوتۆى لە رۆحيات و جوانى دەروونى ئەم مرۆڤە نەكردبوو.

كوردۆ دەبويست پىرەژن ھەست بەم رامان و تىبىنبايانەى ئەو نەكات، لە ھەمان كاتىشدا دەبويست لى پىرسىت:

– خانم، ببورە؛ تەمەنت چەندە؟ بەلام ئەم پرسىارەى بەلاوہ جوان نەبوو، يان بەلای كەمەوہ بە شتىكى بى ئەدەبانەى دەزانى. ئەگەر زياتریش سەرنجى بدايەتە پەلە

سوررهکانی خوار ئەوک و جووتە مەمکە گەرە شۆرەکانی - که به تەواوەتی نیشانەکانی پیریتییەکی کەساسیان پتووە دیاربوو - لەوانەبوو پیرەژن ئەو کە فوکۆلە گەرم و کەلکەلە خرۆشیتنە یۆ قسەکردن هەمی بوو، داڕکایە تەووە چیدیکە ئارەزووی قسەکردنی نەمایە. بۆیە لیشی نەپرسی ئاخۆ بیوژنە یان لەگەڵ مێردەکەمی جودا بۆتەو؟ مندالی هەمیە یان نەخیر؟ دەوڵە مەندە یان ئاسایی؟ لە دلی خۆیدا وتی: «هەموو ئەمانە چ بایەختیکیان هەمیە؛ مادام ئەم مرۆڤە هەست بە تەنیا یی دەکات! پیرەژن هەست بە بیکەسی و رزانەووی خۆی دەکات لەناو تەنیا ییدا.. تەواو ئەمەمیە مەسەلەکە».

- من بۆ خۆم تەنیا م. زۆر بە قوولیشەووە هەست بەم تەنیا ییەمی خۆم دەکەم.

پیرەژنە کە لەناکاو، لە بەرخۆیەووە، ئەمەمی وت. پاشان، لە توتی پەنجەرەمی فارگۆنە کەووە، تەماشای دیمەنە شاخاویەمی راکردووە دوورەکانی دەکرد و وتی:

- ئیووی رۆژەلاتی، جیاوازی. رۆژەلات شتیکی دیکەمیە.

کوردۆ نەیدەویست هیچی ئەوتۆ لە بارەمی خۆمی بدرکیتی، بەلام تەنیا لە پیتا و دلدا نەووی ئەم پیرەژنە بیکەس و رۆح سووکه، وتی:

- من لەو تەمی لە دافارکم، هەست دەکەم بە درتیزی بیست و حەوت سالی ژبانی رابردووی خۆم، هەر لە تەنیا ییدا ژیاوم.

کوردۆ دەیویست لەمە راستگۆیانە تریش قسە بکات و بلیت: «تا ئیستا نەمتوانیووە، بۆ نمونە، هیچ ئافەرەتییکی دافارکی بناسم و بۆنی بەرۆکی هیچ یەکتیکیان بکەم!» بەلام سەیری کرد «ئەم دان پیتانانە» وەک پیاویکی لاوازی پیشان دەدات.

- کەواتە، دەبینی؟ کەچی تۆ پیتستر دلی منت دەدایەووە؟

- بەلام خانم، من پەناھەندەم پەناھەندەبەکی وەک من: نەزمانی ئیو دەزانم، نە کولتور تان، نە دابونەریستان.. نە وەزبە یەکم لەناو تان هەمیە، هەقی خۆمە تەنیا بژیم و تەنیا بپنمەووە هەست بە تەنیا یی بکەم.

- من باس لە ولاتی خۆتان دەکەم: ئیو بۆ یەکتەر و لەگەڵ یەکتەر و لەناو ولاتی خۆتاندا! نازانم؛ من لە کتیبی رۆژەلاتناس و فیلم و حەکایە تەکانەووە پیت گەیشتووە: ئیووی رۆژەلاتی نازان تەنیا یی و

جودابونەووە چیبە، نمونەمی خۆشەویستی و پیتکەووە ژبان و کۆمەلخواری و خیزان و تەبا یین.

- دەنا، دلنیام لیت شاراوە نییە، ئیمەمی رۆژەلاتی، هەموومان خۆزگە بە ئەوروپا دەخوایین.

- ئەمەیان هۆیە کەمی ئەو یە کە ئیو ئیستا لە دەست جەنگییک رادەکەن کە بەسەرتاندا سەپاوە.

- نەخیر. هەر خۆزگە بە پیتشکەوتنی ئەوروپا دەخوایین.

- دە، کەواتە، ئیو پیتووستە ئەوروپایەکی جیاوازی بۆ خۆتان دروست بکەن!.

- بۆچی؟ بۆچی جیاوازی؟

- چونکە ئەوروپای ئەمرۆی ئیمە تەنیا ییە، ئەم تەنیا ییە کوشندەبەمی کە دەبینیت! ئیمە خۆمان ئەوروپای خۆمان دروست کرد، ئیووش نازا بن: خۆتان ئەوروپای خۆتان دروست بکەن! (5)

(5) کوردۆ لەناو خۆیدا کەمییک داشکایەووە، هەستی کرد نوقتەبەمی لاوازی ئەمی درکاند. نایا مەبەستی چیبە کە دەلت «ئیمە خۆمان ئەوروپای خۆمان دروست کرد.. ئیووش نازا بن: خۆتان ئەوروپای خۆتان دروست بکەن!» مەبەستی ئەو یە کە ئیمەمی کورد لە ولاتی خۆماندا، تەمبەل و کەودەن، هەر خەریکی شەر، ژن و ئافەرەتەکانی خۆمان بەستۆتەووە دیتین لێرە (لە ئەوروپا) بە دوا سیکس و ژن و عەقل و ئاسوودە ییدا دەگەرتین؟ یان مەبەستی ئەو یە کە بە کوردۆ بلتی «فەرمسو، ئەواتە ئەنجامی ئەو یە کە تۆ ولاتی خۆت جیتیشتووە ئەوروپات بە بەهشتی سەرزەمین زانیووە»، هەبێ و نەبێ ئەم پیرەژنە نیگارکیشە ژمارەبەکی زۆر لە پەناھەندەمی رۆژەلاتی وەک ئەمی لە دافارک ناسیووە و هەموو نەینییەکی ژبانی پەناھەندەبەمی تەنیا یی وەک ئەم ناگادارە! خەلکی ئەم ولاتەمی و قاییلە هیتنە یاغنیش بیت کە نەزانیت دۆخی ژبانی «پیاویکی پەناھەندەمی کورد لە دافارک» چۆنە و چۆن نییە؟ لەوانەمی ئیستا بەزەبیەکی زۆریشی بە حالی کوردۆدا بیتەووە بزانیت، وەک هەموو پەناھەندەکانی تر (لبنانی، فەلەستینی، سربلانی، هیندی...) کە حالی پیاویکی بیست و حەوت سالی پەناھەندەمی بێ ژن، چەنیک کوشندەو نالەبارە!

دەردو نسکو و حەژمەتی هەموو ئەو نیووشەووە درەنگانە چەنیک پر سفتووسۆبە کە بە تەنیا یی، سەرخۆش، لە دیسکۆبەکی یان لە بارتیکی پر ئافەرەتەو «بەدەستی بەتال» دەگەرتیتەووە هیچ کچیک، ژنیک، تەنانەت بۆژنیکیش نابیت لە کاتی کوژاندنەووی گلۆپیکدا بیت بلتی «شەو شادا!».

كوردۆ، چاوشكاو، بەم قسە يەي پيرەژنەكە زۆر بەسەر خۆيدا شكا يەو. نەشى دەويست لە پيش ئەم پيرەژنە زيرەك و راستگۆ يەدا، خۆي بە شكاوي و دۆراوي پيشان بەدات هەولئى دا بەرادەي ئەو، راستگۆ يانە قسە بەكات:

- من ليترە بي ژن و مالم، بەلام هەرگيز بەو رادە يە هەست بە كوشن دەيي ئەم تەنياييە ناكەم.

- من مەبەستم لە قسە كەي پيشووم ئەو بوو: تۆ بە هەمان حالئى ئيستەت، ئەگەر لە ولاتئى خۆتدا بوويتايە، هەست نە دەكرد بەختە وەرتريت؟

- با. بەلام من نەمتوانئى لە ولاتئى خۆمدا مېنمەو.

- هەلبەتا دەزانم، لاى ئيوە جەنگە، بەلام پرسيارئى من لەسەر سيستمە خيزاندارئى و كۆمە لا يەتئى و رۆح يە كە يە.

- بيتگومان لە گەلتام.

- من غەرب ييى مېترە كۆنەكەم و مندالە كانم دەكەم، غەرب ييى مندال ييى خۆم و هەرزە كاريم و گەنج ييى خۆم دەكەم. ئەو روپا غەرب ييى سەدە كانئى شازدە و حەقدە و هەژدە و نۆزدەي خۆي دەكات...

- منيش غەرب ييى شارەكەي خۆم.

- كەواتە، ئيمە هەموومان غەرب يين، هەموومان تەنياين. هەر يەكەو غەرب ييى شتيك و كەسيك دەكەين، هەر يەكەو شتيك و كەسيكمان لئى نوقسانە.. حەوجەي يەكترين.. پتويستيمان بە يەكتر هە يە..

گوناحين. (٦)

ليترە بەدوو او، هەردوو كيان، ماو يەك بيتدەنگ، مات؛ هۆن هۆن- بە بي فرميسك- بەسەر مەيتئى تەنيايي و بيكەسي خۆياندا دەگريان.

كوردۆ لەناكاو، كاتئى چاوي كەوتە سەر روخسارئى ماندووي پيرەژنەكە، ديتئى: پيرەژنە پيلووە ماندووە كانئى خۆي، لەوديو چاويلكە چوارگۆشە كان ييەو، وردە وردە ليك دەنيئت و خەو دەبيا تەو. لەو دەچوو ماو يەكئى يەكجار زۆر بووي هيندەي ئەمرو قسەي نەكرد بيت.

(٦) كوردۆ لە دلئى خۆيدا وتئى: «نەمدەزانئى ئەو روپا هيندە زەبوون و تەنيا و بيتكەسم دەكات»، «نەشمەزانئى ئەو روپا بو خۆيشئى هيندە غەمگين و تەنيا و كەساسە».

خۆ بە هەمان شيو (كوردۆ) ش، نە لە گەل برادەرە كوردە كانئى لە كۆينهاگن نە لە گەل ئەو پەنا هەندە فارس و لبنانئى و سربلانكئى و فەلەستينييانەي كە لە ئاپارتمانەكەي ئەودان هەرگيز هيندەي ئەمرو قسەي نەكردوو! ئەميش ماندوو! زۆريش ماندوو.

كوردۆ سەري بەپيشتندا نەواند و پشتئى ملئى نا بە نەرم ييى كورسي يەو و كەوتە ناو خەيالئى عەشقەكەي خۆ يەو: يەكسەر ئەو بەيان ييەي بيرهاتەو كاتئى پۆستە چي يەكە لەوديو دەرگا كەو، تەپ، تەپ، تەپ، كۆمە ليك رۆژنامەي ئيعالانات و پرۆپاگان دەي فرېدا يە نيو ژوو رەكە يەو؛ ئەميش بو بي تاقەتئى و رەواند نەوئى هەستئى تەنيايي خۆي، چوو يەك يەك لە رۆژنامە كانئى، لا پەرە بە لا پەرە هەلد ا يەو ديتئى لە يەك يەك لە گۆشە كانئى (يەكترئى ناسين) دا كچيكي جوانئى جحيلئى قژرەدي چاوشين لە ژير رەسمەكەي خۆيدا نووسيويەتئى كە خەلكئى شارئى (سكاگن) ه لە جەزيرەي ژيلاندئى باكوورئى دانمارك (لە گەرەكئى تۆستغۆب، شەقامئى برۆندبي، خانووي ژمارە (٧))؛ حەز دەكات پياويكي رۆژ هەلاتئى خوين گەرمئى قۆز بناستئى، بەلام بە دوو مەرح؛ يەكەم: پەنا هەندە بيت و ئيقامەي پولييسي هەبيت و زمانئى دانماركئى يان ئينگليزئى باش بزانيئى؛ دووهم: حەز لە ئەدەبيات و رەسم و خويندەو بەكات و پياويكي رۆمانئى و عاتيفئى بيت!

ئئى ئەميش، كوردۆ، «كوردۆي سميل كەشي خوين گەرمئى قۆز»، كە كاتئى خۆي سالانئى زۆر، لە خانەقن، قۆزئى و كەشخە يئى ئەو، بنيشتە خۆشەي دەمئى كچە جوانە كانئى «ئەعداد يەي ئەو رە» و پاشانيش كۆليئرئى ئادابئى مووسل بوون لە بەشي ئينگليزئى؛ ئەو تە ئيست، وا نزبەكەي بو دوو سال دەچئ تامئى ژن و بۆئى بەرۆكئى هيج كچيكي نەكردوو. راستە؛ ليترە، لە ئەو روپا، كچ پەيدا كردن بە قۆزئى و كەشخە يئى ني يە؛ رزايەو هيندەي لەناو تەنيايي و بي كچئى و بيكەسي دا پياو تەيي خۆي بترنج يئيتە نيو كونئى دۆشە گە قەد كراو كەنەو؛ هاوړيكانئى خۆي «سامان، عەبدو لالا، مەغديد، ژيلوان..» لە گەل پر و پيرەژنئى پەنج سالتئى و شەست سالتئى دەژين، كەچئ ئەم ئەوئى بي ناكريت!

راست ييەكەي، خۆ ئەم ئەوئى دوو جار ان بو هەلكەوت؛ جار ئىكيان لە (ئايرش بار) و جارەكەي تريان لە (تيفۆلئى)؛ بەلام نەيوستوو و

حه زناكات - پیتی شهرمه - خه لک په نجهی بو رابکیتشن! باش نییبه وهک (شیروان) و (ره حیم) نه چوو له گه ل نیره مووک و نهو پیاوانه ی ده یانه وی خویان بکه نه ژن، به زمی خو ی به ستیت و له گه لیان بژیت؟ که واته، بو نا؟ جیگه ی خو یه تی نه م ریگه یه تاقی بکاته وه له م ده روازیه بدات! سه فه ریگه و وا به ریگه یه، هه لته ک هه لته ک، له ناو فارگونی شه مه نده فه ردا، خه ون ده بیی، نا واته خواهه، بو نا؟ بو نه چی؟ کچیگی جوانی دانمارکی ریگوییک، مادام داوای نه وه ی کردووه که پیاوه که پتویسته «رۆمانسی و عاتیفی» بیت و حه ز له نه ده بیات و ره سم و خو یندنه وه بکات، مانای وایه که بکه بو خو یشی دیاره رۆمانسی و عاتیفییه و حه ز له نه ده بیات و ره سم و خو یندنه وه ده کات. له وه ده چی له نه وروپا، نه و کچانه ی له ده ره وه ی پایته خت و له شاره دووره کاندای ده ژین یان له گونده کاندای، هه مان سروشت و ناکاری کچانی ناو پایته خت و شاره گه وره کانیان نه بیت؛ وهک نه وان بلندفی و لووت به رز نه بن؛ ساده یی و کچایه تیبه کی ده شته کییانه یان جار ی هیشتا له ناودا مایته وه!

به لی، به ده سستی شارستانیه تی قه ره بالغی نه وروپیی خو یه رست، به ته و او ه تی پیس نه بوون. وایه کچانی گوند و ده ره وه ی شار، حه تمه ن، خو یتیکی پاک کچانه ی خو مانیان تیدا ده ژی، به لام بو نه چوو، پیتش نه وه ی سواری شه مه نده فه ر بیت، له ماله وه، پاک پاک، نه و سمیله که شه زله ی بتراشیت؟ کچی دانمارکی، به شیوه یه کی گشتی، حه ز له سمیل ناکه ن. ده ی، ده میکی تر، هه ر له ناو تو الیتی شه مه نده فه ره که ده ی تاشیت.

به لام نه خیر، نه، نه م خو ی چونه و چون بووه، با هه ر وهک خو ی مینیته وه. کنی نالی له و کچانه یه که حه زیان له سمیله؟ با جار ی بزانی چون ده بیت! (۷)

- نه و ده مه ی شه مه نده فه ر جه زیره ی شیلاندی کو پنهانگن جی ده هیلتیت به ره و دوورگه ی (نۆنسه)، ده چیته ناو پاپوړیکی

(۷) کوردو، به دم نه م خه یالاته خو شانیه وه تاسه ی گه یشتنه (سکاگن)، به رامبه ر پیره ژنه که، ورده ورده پیلووه کانی که وته سه ر یه کترو له نا کامدا که وته خه وتیکی قولوه.

زه به للاحه وه، ئیدی پاپوړه که ش، له سه ر پشتی ده ریا، شه مه نده فه ره که ده گه یه نیته شاری (نۆنسه). من له و کاته دا دل م نه هات له خه وت هه لستیم، نووستنیکی قول نووستبوویت، به ته نیا دابه زیم و چومه ده ره وه چومه سه ر پشتی پاپوړه که و قاولتیبه کم کرد.

کوردو وتی:

- من نه مه نده زانی. جار یکیان خه به رم بووه وه، شه مه نده فه ره که راهه ستابوو، دیار بوو دیسان چو بووه نا و پاپوړه که. دنیا تاریک بوو، توش خه وت لی که وتبوو. نه فه ریگ (پیاویکی پیر بوو) له ته نیشت تو دانیشتبوو. هه لسام چووم ته و الیتی کم کرد و نانی کم خواردو هاته وه.

- به لی. نه مه دیسان، شه مه نده فه ره که، بو جار ی دووم، چوته وه ناو پاپوړی. پیره وه ی نیوان دوورگه ی (نۆنسه) و (ژیلاند) بووه.

- من نه مه یه که م جار ه نه م ریگه یه ده گرمه به ر.

- نه ری به راست، تو، بو کو ی ده چیته؟

- بو شاری سکاگن.

- به راسته؟

- به لی.

- من خه لکی نه ویم.

- به ئیش هاتبوویته کو پنهانگن

- نه خیر. من بیست و دوو سال زیاتره نه هاتبوومه کو پنهانگن. هه ر

له و وه خته وه ی له گه ل میرده که م له یه کتری جودا بوینه وه، ئیدی (سکاگن) م جی نه هیشتووه. دووای رابوورینی نه م بیست و دوو ساله ش نه مه یه که م جار ه دیمه کو پنهانگن. چووم سه ری کم له کوره که م دا، سی سال و شتیکی بوو نه مبینیوو.

کوردو، له کاتی که دا سه یری پیره ژنه که ی ده کرد و گو یی لی راگرتبوو، له نا کاو - خو یشی نه یده زانی بو چی؟ - هه سستی به ره زاگرانیی نه و پیره ژنه ته ر پیره کرد؛ هه سستی کرد له سه ر دل ی زور گرانه که نه م ریگه دوور و در پژه ی له گه ل نه م پیره ژنه زور یلی و ده له قوره ته ی کردووه.

لیتی پرسى:

- چه ندمان ماوه بگه ینه سکاگن؟

- ده میکه شاری نۆلبورگمان ره ت کردووه.

ته ماشای سه عاته که ی کرد:

- پېم وایه چاره گه سه عاتیکی دیکه ده گهین.
پیره ژن نه مە ی وت و هه لسا یه سه ر پې، له ناو ده رگای فارگۆنه که دا
وتی:

- ده چمه ته و الیت. (۸) شه مه نده فه ر وه ستا، پیره ژن، جه نتایه کی
گه وره له ده ستی و جه نتایه کیش به شان وه؛ کوردۆش ته نیا یه ک
جه نتای سه فه ری به شان ییه وه، له ناو ئاپوره ی شه مه نده فه ره که وه
که وتنه سه ر شو ستە ی و یستە گی سکاگن! کاتر میتر ده وره به ری هه شتی
به یانی بوو.

کاتی که وتنه ناو یه که م شه قامی شاره که، کوردۆ چاوی به شاخ و
داخه رهنگینه دووره کانی ده وره به ری خویدا ده گپرا، وتی:

- سکاگن شاریکی جوانه.

- به لام بچکۆله دیاره. وا نییه؟

- له چاو کۆپنهاگن. به لئی.

- سکاگن دوو این شاری باکووری دانمارکه. ئیمه ئیستا دراوسیپی
سنووری نه رویجین. ئەم دیو ئەو شاخه، ئیتر نه رویجه! تو، پیم بلئی
بوچی هاتووینته ته ئەم بنی دنیا یه؟

کوردۆ تا ئیستا باسی ئەوه ی بو پیره ژنه که نه کردبوو که روژتیک
له سه ر لاپه ره ی روژنامه یه کی ئیعلاناتدا، له گو شه ی (یه کتر ناسین) دا
چاوی به کچیکی جوانی جحیلی قژه ردی چاوشین که وتوو که له ژیر
ره سه که ی خویدا نووسیویه تی که خه لکی شاری سکاگنه و له گه ره کی
(تۆستغۆب) له شه قامی (پروندی) له خانوی ژماره (۷) دا ده ژیت و
حه زده کات پیاویکی روژه ه لاتییی خوتین گه رمی قۆز بنا سیت ...
ئیستا ئەوه تا، ئیتر ئەمیش، بو لای ئەو کچه جوانه جحیله ده چیت.

(۸) پیره ژن، کاتی گه راپه وه، به په له پرووژی، ده ستی بو جه نتا کانی سه ره وه
دریژ کردو به کوردۆی وت:

- هه لسه! گه یشتین

- سکاگن!؟

- به لئی، نا. ده ی. خۆت کۆبکه وه! پیم بلئی، هه زده که ی ریه راپه تیت بکه م
له شاره که ی خۆم؟

- به لئی، ئەگه ر سه غله ت نابیت و له وه خت ناگرم.

- به خۆش حال ییه وه، تو لیره غه ربیت.

نه، پیتی نه وتبوو، پیتی شهرم بوو، یان به لای که مییه وه هه ستی ده کرد
ئمه (ئگه ر پیره ژنه که پتی بزانی) له شه خسیه تی کوردۆ که م
ده کاته وه. هه ر چۆنیک بی، به پیوستی نه زانی ئەم نه ئینییه ی خۆی
بدرکیتی، وتی:

- سه ر له هاو رتیه کی خۆم ده ده م.

- له کام گه ره کی ئیتر یه؟

- گه ره کی «تۆستغۆب».

- به راسته؟

- به لئی.

- هه مان گه ره که که ی منه. ئەوه تا وا پاسه که هات.

پاسه که، پشتی له ناو شار، نزیکه ی چاره گه سه عاتیکی له سه نتەری
شار دوور که وته وه. به ناو هه زاران دارو درهخت و گردۆلکه ی سه وزی
سه رکه ش و سه ره هه لمد، تاکوته را خانووم ده دیت، که ئەویش تا
بینه قاقای نوومی ته م وگه ردی جوانی به یانی بوو. من له بهر رو انینه
ئەم هه موو جوانییه سروشتییه، هه زم نه ده کرد هه یچ قسه و پرسیا ریکی
ئاراسته بکه م.

پیره ژن، له ناو لیمی پرسی:

- ناوی شه قامه که (پروندی) یه؟

- به لئی.

زۆر سه یرم پتی هات که له خۆبه وه ناوی شه قامه که ی زانی. وتم:

- چۆنت زانی؟

- چونکه ته نیا دوو شه قام له م گه ره که ی ئیمه دا هه یه.

پاشان ئیستیکی کردو وتی:

- ژماره ی خانووی هاو ریکه ت چه نده؟

وتم: (حهوت).

وتی: باش. ته واو.

که له پاسه که دابه زین، پیره ژن ده ستی دریژ کرد بو دوور، په نجه ی بو
ناو کۆمه لیک خانووی لاپه پ و دووره ده ست دریژ کرد، که به دامین
قه دپالکی سه وه وه بوون و ده توت مرۆف هه رگیز و هه رگیز پیتی
به سه ر ئەم ریکه یه دا نه ناوه؛ وتی:
- ئەمه یه گه ره کی (تۆستغۆب).

پیرهژن، پیتش من كهوت. ملی پیتوهنا، زۆركه یفخوش، به غار، به ناو
گیا و گۆله نهرم و فینک و نیمچه تهره كهدا. منیش به دوایه وه،
سست، رامابووم، مات، غه ربیانه، وهك بلایی به پیتویستی بزنام
كه سیک بیتته پیتشوازمه وه؛ چاوم به ناو خانووه كاندا ده گپرا. له
دووره وه، پانۆی هه لئو اسراوی سهر نیوچه وانی شه قامه كه م خوینده وه:
تۆستغۆب، شه قامی برۆندی.

به دواي شوین پیتی پیره ژنه كه وه، كه یفخوش، له گه ل یه كه مین
ههنگاو مدا بۆ سهر شه قامی (برۆندی) زهرده خه نه یه ك كه وته سهر
لیوم؛ سهرتاپای رۆح و دل و جهسته می ئاودایه وه. شاگه شكه،
گیانیکی دیکه م به بهردا هاته وه.

له سهر شه قامی (برۆندی)، له ناکاو دیتم:

پیرهژن، له بهردهم دهرگای مالتیک وهستا، کللی خسته ناو کونی
دهرگاکه وه. کاتی من گه یستمه لای، ئه و خه ربکی کردنه وهی دهرگاکه
بوو. به زهرده خه نه یه کی گهش و ئاسووده وه لیتی پرسى:

- هاوړپکهت ناوی بیریگیت-ه؟

زۆر سه یرم پین هات:

- چۆنت زانی؟

به دهستی چهپ لایه کی دهرگاکه ی خسته سهر گازاره ی پشت، گوتی:
- به خیر بیتی بۆ گه ره کی (تۆستغۆب)، شه قامی (برۆندی)،
خانووی ژماره (۷). ئیریه! تۆ میوانی منیت.

وهك ئه وهی سحریکم لئ کرابیت، به سه رسورمان و په شوکاوییه وه
چاوم به نیوچه وانی دهرگاکه دا ده گپرا.

ته واو بوو: ژماره (۷)، شه قامی برۆندی!

تازه، خو له گه ل پیره ژنه كه دا ببوینه هاوړی، فه رموشی لئ کردبووم،
دهرگاکهش ئاوه لای بوو.

به خۆم وجهنتا كه مه وه چوممه ژووره وه: چه په ساو!

پیرهژن به خیر هاتنی لیکردم و وتی:

- فه رموو دانیشه.

له ناو چیمه نه كه ی دهسته چه پدا، له سهر کورسییه ك دانیشتم. پیرهژن
دیار نه ما. به خۆم وت «ته واوه»، «ناوی بیریگیت» له ناکاو، هاته وه
په رداخیک ئاوی دایه دهستم. پیتش ئه وهی ئاوه كه بخۆمه وه. لیم

پرسی:

- به راستی، تۆ بیریگیت پۆلسۆنی؟!

پیرهژن ناسنامه كه ی خۆی دهرهینا و دایه دهستم. ته ماشام کرد:
(بیریگیت پۆلسۆن. مامۆستای خانه نشین. له دایکبوی سالی
(۱۹۳۸) سکاگن. گه ره کی تۆستغۆب، شه قامی برۆندی، خانووی
ژماره (۷)). هه مان ئه و ناو و ناو نیشانه ی که له گۆشه ی به کتری
ناسینی رۆژنامه كه دا خویندبوومه وه، هه مان ئه و ناو و ناو نیشانه ی
که منی له کۆپنهاگنه وه هینا وه ته ئیره! پیم وت:

- به لām تۆ وینه ی کچۆله یه کی جحیلت له لای ئیعلانه که
هه لئو آسیبو!

- ئه و وینه یه، وینه ی زه مانى گه نجیتیم بوو، خۆم به ئانقه ست ئه مه م
کردبوو.

- بۆچی؟

- ئه گه ر وام نه کردایه، تۆ ده هاتیته لام؟

ئاوه که م خوارده وه و په رداخه که م دایه وه دهستی.

پیرهژن، دلخوش، چو سینی و په رداخه که بیاته وه؛ وتی:

- ئیسته دیمه وه.

له دواوه، ته ماشایه کی کفل و سمتی خړ و شوړیم کرد. هه وه سی
ئوهم هه ستا که یه کسه ر بچم له ژووره وه ئه و کفل و سمته خړه سپی و
سۆله ی بنیمه ژیر خۆمه وه.

له دلئ خۆمدا وتم: «قهیدی چیبیه؟ زۆریه ی برادره کانم، مه غدید و
ژیلوان و عه بدوللاو سامان.. هه موویان له گه ل پر و پیره ژنی په نجا
سالی و شه ست سالی ده ژین، منیش با وا بکه م»، «ئاخ»؛ «له وه
ده چی ئیمه ی جیلی گه نجی ئاواره ی ئه وروپا، هه موومان هه ر
په راو تیزین: په راو تیزه کانی ئه وروپا».

پاشان، به خه فه تیکه وه به خۆم وت:

- نزیکه ی دوو ساله، له کۆپنهاگن، له ناو ته نیایی و بیکه سیدا
پیشام؛ بۆگه نم کرد. بیریگیت ژنیکی میهره بان و رۆشنبیره، «هیچ نه بی
بۆ فیربونی زمان».. ته واو.. له گه لیدا ده ژیم... (۹)

(۹) کوردۆ له کۆپنهاگن بلیتی گه رانه وهشی بریبوو. له سه ره خۆ، بلیتی
گه رانه وه که ی له باخه لی خۆی دهرهینا و دراندی.

که پیرهژن هاتهوه ناو چیمه نه که ، کوردۆ له سهر کورسییه که
دانیشتبوو ، سهری شوپ کردیژه سهر میژه که ی بهرده می و ته ماشای
بلیته دراوه که ی سهر میژه که ی ده کرد.

پاریس - ههولیر
۱۹۹۳ - ۱۹۹۹

راکردوو

که له چایخانه که دانیشتتم و پشتم دایه کورسیه که، ده موبست که میټک بحه سیتمه وه؛ یه کسه ره هستم کرد قاچی راستی خۆم له تۆردووگا که ماندا له بیر کردوه.

من به درټیژی ژبانم هه رگیز قاچی خۆم له هیچ شوټنیټیک له بیر نه کردبوو، ئەمه یه کهم جار بوو شتی ئاوهام به سه ره بچ. کاتێ هه لسه مه وه پرۆم، چایچه که، که پیاویکی ره شتاله ی عه ره بی ئەو باشووره بوو، له به رده رگای چایخانه که دا به سه رسورما و به وه لیتی پرسیم، وتی:

"ها؛ رۆیشتی!"

وتم: "نابینی؟"

وتی: "چی؟"

وتم: "قاچی راستی خۆم له تۆردووگا که ماندا له بیر کردوه."

پیکه نی، وتی: "تۆ چه ند ساله سه ربازی؟"

وتم: "ته نیا دوو مانگه."

وتی: "هه قی خۆته؛ رانه هاتوی."

به تاقه قاچیچه وه، به شه له شه ل رۆیشتم؛ گه یشتمه وه تۆردووگا که مان. دووای ماوه یه ک چاوه روانی له به رده م ژوووری ئەفسه ره که ماندا، ریگه یان پیدام بچمه ژوووره وه. به هه ناسه پرکیته، سلاویکی سه ربازیم بۆ ئەفسه ره که مان کرد، وتم:

"ببووره گه وره م، قاچی راستی خۆم له مهیدانی مه شقکردندا لی له بیر چوو."

ئەفسه ره که تووره بوو، به سه رما شیراندی:

"بۆ شتی ئاوها مه به ره لای من، بچۆره لای عه ریفه که تان."

چوومه لای عه ریفه که مان، هه مان شتم کرد، هه مان شتم وت. ئەویش به هه مان شیوه، وتی:

"بچۆ لای نایب عه ریفه که تان."

نایب عه ریفه که مان ناوی مه جنوون موجریم حه رامی بوو، بانگیان ده کرد نایب عه ریف مه جنوون. پیاویکی هه تابلیټی به نه زا که ت بوو. له گه لم هات و بردمیه ناو جبه خانه به کی گه وره، تاریک: پر بوو له

دهست و قاچ و سه ر و لووت و گوئی و ران و پشت و په نجه ی مرۆف. وتی:

"بگه ری؟"

خوار و ژوووری ناو جبه خانه که گه رام، قاچه بزربووه که ی خۆم نه دۆزیبه وه. خه ربیک بوو له خه فه تان دلّم شه قی ده برد. وتم: "چی بکه م؟"

وتی: "که واته له مهیدانی مه شقکردندا لیت بز نه بووه."

وتم: "با. ئەم ئیواره یه، پیتش ئەوه ی دهست به مه شقکردن بکه ین، هه مبوو."

به توندیبه وه دووپاتی کرده وه:

"نه، له تۆردووگا لیت بز نه بووه."

- با.

- درۆده که ی. له شوټنیټیکی دیکه لیت بزربووه.

ده رگای جبه خانه که ی کلیدا، وتی:

"ئەم شه و جاری بگه ریته مال، سه به ینی سۆراغیټکی ده که ین."

بۆ سه به ینی و دووسه ی و سۆ سه به ش هه یچم نه دۆزیه وه. به م شیوه یه نۆرۆژان به بی قاچی راست ده چوومه مه شقکردن: حه زم نه ده کرد قاچی خه لکی دیکه له خۆم به سه م. بۆ ده یه مین رۆژ و تیان: "له باشووری عه راقدا هه رشیټکی تازه ده کریتته سه ر دوژمن؛ ده تنی رینه جه نگ!"

وتم: "من ناتوانم، چونکه قاچی راستم نیه." و تیان: "قه یناکه؛ قاچیټک ده ده ینی." نایب عه ریف مه جنوون له گه لم هات، بردمیه ناو جبه خانه تاریکه که. قاچیټکی له ناو کۆمه لټیک دهست و قاچ و سنگ و رانی مرۆفدا راکیشا؛ دامیی، وتی:

"هانئ، تاقیی بکه وه!"

قاچه که م تاقی کرده وه. زۆر کورت بوو. وتم:

- ئەم قاچه بۆ من نابچ، گه وره م؛ زۆر کورته.

قاچیټکی دیکه ی ده ره ینا، قاچیټکی ره شی درټیژی تووکن بوو. دایه دهستم، وتی:

- ئەی بزانه ئەمه چۆنه!

ته ماشایه کم کرد، وتم:

" گه وره، ئەم قاچه یه کجار درێژه، بۆ من نابێ."

ئەم جارەیان قاچیکی دیکە ی راکبشا: قاچیکی خوتناوی، له سی جوار لایان گولله ی پیکه وتبوو، شوینی گولله کان ره شهه لگه رابوون. وتی:

" هانی، ئەمەیان!"

من، که دەموست بزبوونی قاچم بکه مه هه نجهت بۆئه وه ی نه منیره سه نگره ی شه ر، وتم:

" گه وره، ئەم قاچه گولله ی پیکه وتوه، جگه له وهش زۆر ناشیرینه."

نایب عه ریفه که مان به م قسه یه م توو په بوو. له ناکاو سه ری خۆی لیکرده وه و داینایه سه ر میزه که ی به رده می؛ وتی:

" سه یرکه، من ته نانهت سه ریشم سه ری خۆم نیه، که چی سه به ینی، وه کو تو، ده بی بچه سه نگره ی شه ر."

پاشان سه ری خۆی هه لگرتوه و خسته یه وه شوینی خۆی. توند و توو په تر درێژه ی به قسه کانی دا:

" تۆ ته نیا قاچی راستت نیه، که چی پیت سوغره یه له گه لمان بیسته شه ر."

من که ئەم دیمه نه سامناکه م دیت، به زه بیم به نایب عه ریفه که ماندا هاته وه. له روو مام، نه مزانی چی بلیم. پاشان گویم له ئەو بوو، به گازانده یه کی هاو پێپانه وه، قسه یه کی کرد، که به راستی، کاری لێ کردم:

- ئێوه ی کورد هه مووتان هه ر وان، هه میسه ده تانه وی خۆتان له ئیمه ی عه رهب جیابکه نه وه.

ئەم قسه یه وای لیکردم ته ریق بیمه وه، له دلێ خۆمدا گوتم: " عه بیه، با هه ست به وه نه کات که من بزبوونی قاچم ده که مه هه نجه تی نه چوونه جه نگ! " با وایشی لیک نه داته وه که کورد ترسنۆکن یان له شه ر ده ترسین، وتم:

" گه وره، دلگران مه به! " به ناچار بیمه وه دهستم بۆ ناو قاچه کان

درێژکرد: " ده ی، قه یناکه، قاچیکم بده ری!"

- کامه یان؟

- هه ر کامه یان بیت.

که گه رامه وه مال، ده موست بچم جانتا و بارگه ی خۆم بپێچمه وه، بۆئه وه ی سه به ینی به ره و سه نگره ی شه ر به ری بکه وم. له ناکاو دیتم قاچه راسته بزبووه که م نامه یه کی بۆم ناردبوو. به شپه زه بیمه وه نامه که م کرده وه. خه ریک بوو له که یفخۆشییان شاگه شکه بیم.

قاچه راسته بزبووه که م له نامه که یدا نووسی بووی، که چه ند رۆژتیک پێش ئیستا، پۆلیس له ناو بازاری شاره که دا داوای ناسنامه یان لیکرده وه؛ ئەویش له به رئه وه ی هه یج ناسنامه یه کی پێ نه بووه، پۆلیسه کان وایانزیوه فیراره؛ گوئویانه: " مادام کورده و فیراری کردوه، با یه کسه ر بینیرینه سه نگره ی شه ر". ئەویش له ناو بازاره که دا خۆی له ده ست پۆلیسه کان راپسکاندوه و رایکردوه، هه ر به راگردن و غاره غار تاکو به غدا رانه وه ستاوه؛ له ویش ناسنامه یه کی ده سه له به ستی په یدا کردوه و چۆته گه راجی کندی: سواری پاسیکی هه ژده نه فه ری بووه و گه راوه ته وه هه ولێر.

قاچه راسته بزبووه که م، به م نامه به په له یه ی، به راستی، سه رتا پای رۆح و جهسته می داچله کاند. سه یرم پێده هات: ئەو قاچه به سته زمانه م چۆن توانیوه تی به تاقی ته نیا ئەو جه ره زه بیمه بکات و خۆی بگه به نیته وه هه ولێر! له هه موویشی سه یرتر ئەو بوو که له و نامه یه یدا داوای لیکرده بووم منیش وه ک ئەو فیرار بکه م و بگه رتیمه وه هه ولێر. له نامه که یدا به خه تیکی زۆر شپه زه و تیکه ل و پیکه ل نووسی بووی:

تکات لێده که م بگه رتیه، من به بی تۆ ناتوانم بژیم. به زووترین کات فیرار بکه و وه ره وه هه ولێر! ئیدی لیره چاره سه ریک بۆ خۆمان ده دۆزینه وه، ده چینه ئیران یان ده چینه تورکیا، له ویشه وه خۆمان ده گه به نینه ئەو روو یا. بۆ خۆمان له مه ودوا له ئەو روو یا به خۆشی و شادی ده ژین...

- به زووترین کات بگه رتیه؛ من به بی تۆ ناتوانم بژیم...

ئەم قسانه، دوا ی ته واو کردنی نامه که، له میشکمد ده زرنگانه وه.

عاره قه يه كى سارد سهر تا پاي له شمی داگرتبوو. له ژووره كه مدا دانیشتبووم و ههردوو كارژه لاكم له ناو دهسته كانی خوڤدا راگرتبوون، دهیان هزری ماندووی جوړاو جوړ به میښكدا تیده په پین.

- به زووترین كات بگهړیوه؛ بۆ خوڤمان ده چینه نه وروپا...!

بیرم ده كردهوه: من و روځ و سهر و میښكم زۆر له وه ماندووتر بوون كه بتوانم فیرار بكه و ریگای جهریه زهیی و چوونه توركیا، له ویشه وه گه یشتنه نه وروپا بگرمه بهر. به خوڤم و ته مه نی بیست و نو سالی هیچ خوڤمه وه هه ستمده كرد ژیان و داها تووم، نه گه رچی له م جهنگه شووم و بیمانا یه شدا به هه دهر بچیت، به لام نه و نه نده ناهینتی كه ئیدی هیچ جهریه زهییه كی نه زۆك و غه مگینی دیکه ی له پینا و بكه م. له ژووره كه مدا، له سهر كورسیه ك دانیشتم، ده ستمدایه قه له م و كاغه زیتك، كه و تمه سهر نووسینی نامه یه ك بۆ قاچه راسته خوڤشه ویسته كه م. به دلتیکی پر له هه ژمهت و تاسه و فیگاری، چاو فرمیسكاوی، نووسییم:

ئه ی قاچه خوڤشه ویسته كه م!

لیم بیووره؛ من روحم یه ك جار ماندووه. له وانه یه خوڤشت باش ههستی پی بكه ی، كه من له ده ست ژیان و داها تووی خوڤم راده كه م. هه میشه له ده ست خوڤم راده كه م. من هه ست ده كه م توانای هیچ جهریه زهییه كم نه ماوه؛ ناشتوانم چیتر چیژ له خوڤشی و جوانییه كانی ژیان بیینم: نه له ناو ولات و نه له نه وروپاش. من و نه وه ی، من، كو مه لیتك گه نجی به دبه خت و ره نجه رۆ بووین، بووینه قوریانیی سه رده می خوڤمان: قوریانیی شهر و جهنگه پیسه كانی نه و گه و ج و كه رانه ی كه نه مریۆ فه رمانره وایه تیبی ئیمه ده كه ن. من زۆر ماندووم، زۆر زۆر ماندوو. توش ئیتتر، نه گه ر سه فه ری نه وروپات كرد، سه فه ری خوڤت بكه و برۆ؛ خوا ناگادارت بئ! ناواته خوڤم كه به خته وه ر و سه ركه و توو بیت ...

۱۹۸۹

لامارتین

له پاریس، شهس حهوت مانگ بوو به دووای کاردا ده گه پرام.
پوژتیکیان، که ئیدی ته نیا بیست فیه نکم له باخه ل مابوو، چوومه
ناژانسی ANPE وتم به لگو کاریکم دهست بکه ویت و پیتی بژیم.
له سالوئی ناژانسه که دا، له گه ل کومه لیک خه لکی دیکه ش:
فهره نسی، غهیره فهره نسی؛ کچ، کور، سپی، رهش، سوو..
دانیشتبووین و چاوهر پیمان ده کرد. دووای نزیکه ی سه عاتیک
چاوهر وانی، کاتئ نوره ی من هات، چوومه ژووره وه. له ویدیو میتره که وه،
ژنیک دانیشتبوو، وتی:

- فهرمو!

له سه کورسیه که دانیشتم. ناسنامه که ی خۆم پیتی نیشان دا، وتم:

- بیکارم. هاتووم به دووای کاردا ده گه پیم.

ناسنامه که ی لئ وهرگرم، ته ماشای به لگه نامه کانی ناو دوسیه که می
ده کرد، که له به رده می دانرا بوون:

- ده رچووی زانکوی سوڤوئیت..

- به لئ.

ئنجا به روویه کی خوشتره وه، گوتی:

- شاره زاییت له چ بواریکدا هه یه؟

وتم:

- له باره ی قافیه.

ژنه که که مییک داما، بیده نگ بوو، پاشان وتی:

- قافیه چی؟

وتم:

- قافیه ی شیعر.

سه ری به رز کرده وه، ته ماشای توپه له هوریک ناو ژووره که ی کرد،
وتی:

- تو چیت خویندوو؟

وتم:

- دکتورام هه یه.

- له باره ی..

- قافیه له شیعره کانی لامارتین دا.

وتی: ده ته وی چ کاریک بکه ی؟

وتم: هه ر کاریک بی که بتوانم پیتی بژیم.

وابزانم ژنه که به م قسه یه م تووره بوو، یه کسه ر وتی:

- ئیمه ناتوانین به م شیوه یه کار بو خه لکی بیکار بدوزینه وه.

سه رم سوڤما، وتم: بوچی؟

وتی:

- هه ر بیکاریک که دیتته ئم ناژانسه و به دووای کاردا ده گه پری،

پیویسته شاره زایی له بواریک یان له کاریکدا هه بی!

منیش ته نگاو بووم، وتم:

- ئی.. خانم، منیش، وه کو پیم وتی: شاره زاییه کی فراوانم له باره ی

قافیه هه یه؛ جوار سالی ره به قه هه ر خه ریک خوتندن و لیکوئینه وه م

له قافیه. تا کو ئیستا چه ندین و تاریشم له باره ی ئم مه سه له به

بلا و کرده ته وه.

ژنه که ماو ده یه ک بیده نگ ما، پاشان وتی:

- تو پیشتر هه یه کاریکت کرده وه؟

ئم پرسیاره که مییک نیگه رانی کردم، به لام نه مه یشت هه یه شتیک

به رو خسارمه وه دیار بی، وتم:

- ئه ی چۆن، خانم!

وتی:

- چی؟

وتم: خانم، من به درتایی ته مه نی گه نجیم، وا بو نزیکه ی یازده سال

ده چی، شیعر ده نووسم. ئه زمونیکه ی فراوانم له باره ی شیعر نووسین

هه یه. هه ر بو به ش قافیه م له شیعره کانی لامارتین بو پروانامه ی

دکتوراکه م هه لئار کرده وه.

وتی:

- که واته تایبه ته ندیت له باره ی «قافیه» وه گرتوه!

وتم:

- به لئ، خانم. قافیه له شیعره کانی لامارتین دا.

لەو دەمەدا پشیلەبەک هاتە سەر مێزەکە. ژنەکە تەماشایەکی کردم،
وتی:

- بە پشیلە ئیزعاج نابیت؟

تەماشایەکی پشیلەکەم کرد، وتم:

- بە هیچ شتووبەک.

ژنەکە گۆلێکی لە چەکمەجەیی مێزەکە دەرھێنا، بەئەسپاییەو بوونی
کرد، ئینجا بەکاوەخۆ وتی:

- باشە!.. ئیمە، لقیکی ئازانسەکەمان شیعر دەکڕیت و
دەفرۆشیتەو؛ بەلام...

- بەلام چی، خانم؟

- ئیمە بۆ ئەم جۆرە کارە چەند مەرجێکمان هەیە.

- مەرجەکان چین، خانم؟

ژنەکە دەستی بەکلکی پشیلەکەدا دەھێناو تەماشای کاغەزێکی
بەردەم خۆی دەکرد، وتی:

- پێش ھەموو شتیکی پێویستە ئیمە پشیلەکان بخوێننەو!

- مەبەستت شیعرەکانە؟

- بەلێ. دەبێ بەدڵمان بن. مەرجی دووھەمیش ئەوویە کە
لەسەرەتادا، واتە لە رۆژی سپاردنی شیعرەکانت بە ئازانسەکەمان،

پێویستە سێزدە ھەزار فرەنک بنوێنیت.

- نوواندنی ئەم سێزدە ھەزار فرەنکە بۆ چیه، خانم؟

- چونکە لە حالەتیکدا ئەگەر شیعرەکانت بە دلی لێژنەکە نەبوو،
ئەوا نیووی ئەو پارەبەت لی دەگێرینەو.

- ئەدی ئەگەر بەدڵتان بوو؟

- بێگومان لیت دەکڕن.

- کیلۆی بە چەند؟

- ئیمە بە کیلۆ نایکڕین. دانە دانە دەیکڕین. شیعی کلاسیک:

پینج سەد فرەنک؛ شیعی ئازاد: سێ سەد فرەنک؛ پەخشانە شیعی:

سەدو پەنجا فرەنک؛ چوارین و پینج خشتەکی و ئەم جۆرە شیعرانەش:

سەد فرەنک.

- ئەدی مەرجەکانی دیکە چین؟

- ئیمە لێژنەبەکمان هەیە کە سالی جارتیک دادەنیشی، شیعی

شاعیران ھەلدەبژێری... وەلامی رازی بوون و نەبوونیش، ھەمیشە

دوای ھەشت مانگ بۆ شاعیرەکە دەنێردریتەو. چونکە ھەموو

سالیکی خەلکیکی یەكجار زۆر شیعی خۆبان بۆ فرۆشتن پێشکەش

بەم ئازانسەیی ئیمە دەکەن.

- سوپاس.

ئەمەم بە ژنەکە گوت و، بێدەنگ، ھەلسام رویشتم.

دەستم لەناو گیرفانی پالتۆ، غەمگین، بەدەم پیاسەو، گەیشتمە

سەر شەقامی (سانت ژیرمەن دی پەغی). لەوێ، لە مەیدانیکی

بچکۆلەدا، لە تەنیشت کیوسکیکی، لەو شوێنەکی کە پەیکەرێکی

لامارتینی لێیە، چووم پراوەستام. کەمێک دوور لە پەیکەرەکەو، وەک

ئەوێ ئەمە یەكەمین جار بۆ تەماشای ئەو پەیکەرەکی لامارتین بکەم،

کەوتە ووردبوونەو لەو پەیکەرە بەرز و شکۆمەندەکی لامارتین:

شاعیری گەورەکی فەرەنسای سەدەکی نۆزدەھەم، بە جلو بەرگیکی

رێکپوش و کەشخەو، شاھانە، دانیشتبوو؛ دەستی راستی لەسەر

چۆکی راستی خۆی دانابوو، دەستی چەپیشی بەرز کردبوو و پەنجەکی

بۆ (ئاسامان) درێژ کردبوو، وەک ئەوێ لە حالەتی خوێندنەوێ

شعیریکی بیت. پاشان چووم بە ماندوویی و دلپەرییەو لەژێر

پەیکەرەکیدا دانیشتم.

ھەرکە دانیشتم و دانەنیشتم، لامارتین، لە پشتەو، بە دەنگیکی

بەرز، - دیاربوو دەبویست دڵم بداتەو - وتی:

- نیگەران مەبە!

منیش دانوشتابوو مەو، بۆ ئەوێ سەرم بەرزیکە مەو، لەبەر خۆمەو

وتم:

- چۆن نیگەران نەبم؟

لامارتین، لە پشت سەرمەو، بە دەنگیکی زگار و خەفەتاکەو وتی:

- ئەوویە ئیتر!..

سەرم بەرزکردەوه، رووهو هاتوچۆی ئوتومبیلە راکردووہکانی سەر شەقام، وەک ئەوہی مەوئێ کە تەنیا خۆم بدوینم:

- من ئەگەر سێزەدە هەزار فرەنکم هەبوایە و بمتوانیایە تاکو هەشت مانگی دیکە چاوەڕۆی بکەم، بۆچی دەچومە لایان بپارێتمەوہ بۆ کار؟ چ حەوجەم بە کار هەبوو؟

لامارتین یەکسەلەف وتی:

- تۆ لە سەرەتاوہ نەدەبوایە چارەنووسی خۆت بدەیتە دەست شیعەر و جوانی و نووسینەوہ!

کە ئەم قەسە یەم لە لامارتین بیست، یەکسەر ئاورپێکی توورەم لیتی دایەوہ و وتم:

- ئەی تۆ؟ تۆ بۆچی چارەنووسی خۆت دایە دەست شیعەر و جوانی و نووسینەوہ؟

بەتوورەببەوہ وتی:

- من کەر بووم.

بێدەنگ، هیچ وەلام نەدایەوہ. دەمزانی کە لامارتینیش وەک من دلێ پرە، پێویستی بەوہە یە کە خۆی تاوانبار بکات و خۆی تێک بشکێنێ: بۆ ئەوہی هیچ نەبێ دلێ کەمیک ئارام بگرێ.

رووم کردوہ سەر شەقامەکە، و تم:

- بەراستی، ئیمە ومانان، ئیمە ی هونەر مەند و شاعیران جیگای بەزەیین! زۆر جارەن هەست دەکەم کە شەیتانیک، هەر لە ئەزەلەوہ ئیمە ی بە بەدبەختی فرچک داوہ.

بە نیگار بێبەکی قوولەوہ، ئارام، چاوم بەملاو بەولای خۆمدا دەگێرا. هەستم دەکرد دل و رووم، ئەژنۆکانم دەلەرزین.

پاشان بە دەنگێکی زەبوون، بەلام بەرز، بۆ ئەوہی لامارتین گوئی لیم بییت، و تم:

- ببووہ، مەسیۆ لامارتین.. دەتوانی بۆ چەند رۆژێک سەد فرەنکی بکەم بەقەر بەدەیتی؟

چاوم لەبەر خۆم نابوو. چاوەڕۆی وەلام بووم، بەلام هیچ نەبیست.

پاشان ئاورپێکم بۆ دوواوہ دایەوہ، دیتەم لامارتین لەوئێ نەمابوو.

تەماشای لای چەپی خۆم کرد، دیتەم لامارتین لەو لای، قاپووتەکە ی بەسەر شانی خۆی داداوە و دەروا. بەدوای کەوتم. یەک دوو جارەن بانگم کرد: «مەسیۆ لامارتین!» لە بەردەم قاپووتەخانەکەدا راوہستا. پەلە دیار بوو. و تم:

- دەرووی؟

وتی:

- ئا، درەنگە. دەبێ بچمە سەر کار.

و تم: لە کوێ کار دەکە ی؟

وتی:

- لە هۆتیلێک.

و تم: بە شەوان؟

وتی:

- ئا. حەرەسم. شەوان پاسەوانی هۆتیلێک دەکەم.

دەمبوست لیتی بپرسم بزانی شەوی بە چەند کار دەکا، بەلام لەبەر ئەوہی دەمزانی پەلە یەتی و دەیوئ بە پەلە بگاتە مێسترو بۆ سەر کارەکە ی؛ لیم پرسی:

- مەسیۆ لامارتین؛ ناتوانی لای خۆتەوہ لەم لا و لەولا بۆم بپرسی، بەلکو کارێکم بۆ بدۆزیتەوہ؟

وتی:

- تۆ خۆشت دەزانی، منی تەنیا و غەریب لە پارێس کەس نانا سم.

بە سەرسورماو بێبەوہ گوتم:

- تۆ، لە پارێس، کەس نانا سیت؟

- بەلێ، برادەر، من و تۆ خەلکی سەدە ی نۆزدەمین؛ کەس نامانناسی. بەلام لەگەڵ ئەوہش، بۆت دەپرسم. جاری بەدووعا. دەبێ بگەمە سەر کارەکەم.

لامارتین کە بە جیمی هیشت، بەدەم رینگاوە ئاورپێکی بە پەلە ی لیم دایەوہ، و تی:

- من لە هۆتیلێک پاسەوانم. ئەگەر هاتی سەرم لێ بەدە ی: لە نزیک مێسترو ی (کادی)، شەقامی (تغیثیز)، ژمارە (۷)، هۆتیل (پریما).

جاری بەدووعا.
لامارتین، ماندوو، بەرەو میتروۆ پایدەکرد. ھەنگاوەکانیشی، جار
بەجار ئاورپان لە شوێنی پەیکەرەکەى خۆى دەدايەوہ و ھۆن ھۆن
دەگربان...

پاریس: ۱۹۹۱

پەناھەندە

ئىسوارەيەك، پەناھەندەيەكى كورد، لە شارى ميسونخ، چوو لە گازىنۆيەك دانىشت. گارسۆنەكە هات لىي پىسى :

— فەرموو، چى دەخۆيتەو ؟

پەناھەندەكەش وتى :

— زەحمەت نەبى، دە مۆز !

گارسۆنەكە، دوواى ماوہەيك، دە مۆزى لە ناو سەبەتتەك بۆ ھيئا و دايىنايە سەر مېزەكە .

پەناھەندەكە، زۆر بە تاسووقەو، مۆزى يەكەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى دووھى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى سىيەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى حەوتەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەمى خوارد و پەلكەكەي فرى دايە سەر شۆستەكە.

گارسۆنەكە لەناكاو ھاتەو لاي، رووى لە پەناھەندەكە كرد، بە توورەبىيەو وتى: «كاكە تۆ بۆچى مۆزى يەكەم خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى دووھى خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەمى خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەمى خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەمى خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى حەوتەمى خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەمى خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەمى خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەمى خوارد و پەلكەكەت فرى دايە سەر شۆستەكە؟» .

پەناھەندەكەش وتى: « بۆچى، من مافى ئەوھم نىيە كە مۆزى يەكەم بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى دووھى بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى سىيەم بخۆم و پەلكەكەي

فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەم بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەم بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەم بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى حەوتەم بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەم بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەم بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەم بخۆم و پەلكەكەي فرى بدەمە سەر شۆستەكە! » .

لەم سەين و بەينەدا، خاوەن گازىنۆكە، كە پىساويكى قەلەوى سووركەلەي سميئل فش بوو، ھاتە ناويژيانەو؛ لە گارسۆنەكەي پىسى: «چىيە ئەو ؟ ئەم ھەرايە چىيە ؟». گارسۆنەكە وتى:

« پەناھەندەيە! مۆزى يەكەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى دووھى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى سىيەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى حەوتەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەمى خواردوو و پەلكەكەي فرى داوھتە سەر شۆستەكە » .

خاوەن گازىنۆكە، بە توورەبىيەو بە پەناھەندەكەي وت:

« تۆ ھەرگىز مافى ئەوھت نىيە مۆزى يەكەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى دووھى بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى سىيەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى حەوتەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى ھەشتەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆيەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە، مۆزى دەيەم بخۆيت و پەلكەكەي فرى بدەيتە سەر شۆستەكە » .

سەر شۆستەكە، مۆزى نۆبەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە، مۆزى دەبەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە !». پاشان دەم و دەست، چوو تەلهفۆنى بۆ پۆلىس كرد. هيندهى پى نه چوو پۆلىس گەيشتنه سەرى. ئەفسەرى پۆلىس، پىاويكى چوار شانەى سوور و سپى، دارىكى لە دەست بوو، بە پەناھەندەكەى وت :

« ئايا راستە كە تۆ مۆزى يەكەمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى دووهمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى سىبەم خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى حەوتەمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى هەشتەمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆبەمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە، مۆزى دەبەمت خوار دووه و پەلكەكەت فرى داوھتە سەر شۆستەكە؟ ».

پەناھەندەكەش، لە بەر ئەوئەى هيشته مافى پەناھەندەبى لە ئەلمانىا بۆ دەرئەچوو بوو و هېچ ناسنامە يەكى پى نه بوو، شەژا، دەبزانى دەبگرن؛ بە ترس و لەرزەوه وتى: « نهخىر، من هەرگىز مۆزى يەكەم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى دووهم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى سىبەم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى حەوتەم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى هەشتەم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى نۆبەم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى دەبەم نه خوار دووه و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە ».

پۆلىسەكان چوونە لای ژنىك، كە ماوئەىكى زۆر بوو لە گازىنۆكەدا

لە تەنیشته پەناھەندەكە دانیشتبوو، لىيان پرسى: «ئەرى زەحمەت نه بى، خانم؛ ئايا تۆ ديوته ئەم پەناھەندەبە مۆزى يەكەم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى دووهم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى حەوتەم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى هەشتەم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى نۆبەم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە، مۆزى دەبەم بخوات و پەلكەكەى فرى بدهمه سەر شۆستەكە؟ ». ژنەكەش وتى: «ئەم پىاوه ؟ مۆزى يەكەمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە، مۆزى دووهمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە، مۆزى سىبەمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە، مۆزى شەشەمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە، مۆزى هەشتەمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە، مۆزى نۆبەمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە، مۆزى دەبەمى خوار دبیت و پەلكەكەى فرى دابیتە سەر شۆستەكە ! نهخىر، من نه مديوه ».

پۆلىسەكان، سەرەراى ئەوئەش، كە لە پچەيان لە دەستى پەناھەندەكە كرد و رايانپىچا، بە سواری جىبىكى پۆلىسىيەوه برديانە پۆلىسخانە. لەوى، بەرپۆبەرى پۆلىسخانە زۆر بە توند و تىژىيەوه بە پەناھەندەكەى دەوت:

« چما تۆ چىت؟ مۆزى يەكەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە، مۆزى دووهم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە، مۆزى سىبەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە، مۆزى چوارەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە، مۆزى پىنجەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە، مۆزى دەبەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە، مۆزى نۆبەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە، مۆزى دەبەم بخۆيت و پەلكەكەى فرى بدهيته سەر شۆستەكە ».

شۆستەکه، مۆزی شه شههه بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی هه وته بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی هه شتهه بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی نۆیهه بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی دهیهه بهخۆیت و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه؟» .

په ناهه نده کهش، ههر هاواری ده کرد، دهیگوت: « نه خیر، نه خیر؛ خۆ من شیت نیم؟ من چۆن هه لهی وا ده کم: بیم مۆزی به کهم بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی دووهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی سییهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی چوارهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی پینجهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی شه شهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی هه وته بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی هه شتهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی نۆیهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه، مۆزی دهیهه بهخۆم و په لکه کهی فری بدیهته سهر شۆستەکه!» .

بۆ سبه یین، رۆژنامه نووس له رۆژنامه کانی خۆیاندا چه ندین راپۆرت و وتاریان له باره ی ئەم مه سه له یه بلاو کردهوه و له وتاره کانیاندا، به مانشیت و خه تی درشت، نووسیان که په ناهه نده یه کی کورد له گازی نۆیه کی شاری (میوونخ) دا داوای ده مۆزی کردووه و پاشان مۆزی به کهمی خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی دووهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی سییهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی چوارهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی پینجهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی شه شهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی هه وته می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی هه شتهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی نۆیهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی

دهیهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه .

بۆ ئیواره ی هه مان رۆژ، رادیو و ته له فریونی ئەلمانیش هه مان دهنگواسیان بهم شپوه یه ی خواره وه بلاو کردهوه: «په ناهه نده یه کی کورد که یازده ساله له ئەلمانیا ده ژیت و هیشتهه مافی په ناهه نده یی بۆ ده رنه چووه، بهم دوواییه ئەقلی تیک چووه. دوینی ئیواره له گازی نۆیه کی شاری (میوونخ) دا پۆلیس بینیبوانه که داوای ده مۆزی کردووه، پاشانیش مۆزی به کهمی خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی دووهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی سییهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی چوارهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی پینجهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی شه شهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی هه وته می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی هه شتهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی نۆیهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه، مۆزی دهیهه می خواردووه و په لکه کهی فری داوه ته سهر شۆستەکه» .

پاریس - ۱۹۹۲/۷

پياۋىتېك ..

ژىنىك ..

دوو جۆر تەنيايى ...

چىرۆكىكى زۆر درىژى تراژىدى

گەر بېتى و بچىپهوه، كانه ديسان
سهفه دهكەى له وهتهن و دهچيه شارى جابولقا
«ح. ق. كۆي»

فهرهيدوون، كاتى سهرى خۆى ههنگرت و گوندهكهى خۆيانى جى
هېشت، دووا به دوواى ئه، له گوندهكهياندا بووه مقۆ مقۆ: ههر كهسه
و قسهيهكى دهكرد. ههندي كهس دهيانگوت " چوه بوئه لمانيا "
ههنديكى تر دهيانگوت " گهيشتهوته سويد "، ههندي دهيانگوت " له
كهنه دايه "، ههنديكى ديكهش واين باسدهكرد كه له كولۆمبيا
گيرساوه تهوه و قاچاغچيتيى ههشيشه دهكا. برادهره نزيكه كانيشى
دهيانگوت " له دانيمارك ژنيكى پۆلونيى هيناوه و له چيشتخانه كان
ئيش دهكا ". له هه موويشى سهيرتر تهوه بوو كه خوشك و براكانى
خۆى دهيانگوت : " ئيمه نامهى ئهومان له ئه مريكاه پيده گات و دهلى
له ئه مريكام ".

فهرهيدوون، ئه و كاتهى گوندهكهى خۆيانى جى هېشت، تاعوونىكى
پيس له گوندهكهياندا بلاو بيووه. خهلك - له خۆيانهوه - دهريشانهوه،
سى چوار رۆژيىك له ناو جيگه دا دهكهوتن، پاشان كه له واژده بوونهوه و
دهمردن. فهرهيدوون سه بارهت بهم تاعوونه بوو سهرى خۆى ههنگرت و
رۆيشته. تاعوونه كهش سيزده سالى ره بهق دريژهى كيشا.
ئيستاش تهوه تا، كه تاعوونه كه كوتايى پى هاتوه، فهرهيدوون،
پاش سيزده سال دووره ولاتى و خانه به كۆلى، گهراوه تهوه گوندهكهى
خۆيان !

فهرهيدوون كه گهراپهوه، وهك ههر ئيوارهيهكى رۆژگارى جاران كه له
چايخانه يهك گهراپيتهوه، هاتهوه بهردهم مالهكهى خۆيان: تهنيا يهك
جانتاي پى بوو؛ بهلام جانتايهكى گهوره و پر.

فهرهيدوون ئاگاي لى نه بوو: خهلكى گوندهكهى خۆيان، له ماوهى ئه

پهتانه خۆره كان

سپژده ساله تاعووناوبیهدا، گهلیک داب و نه ریتی خویمان له دهست دابوو، چهند رهوشت و ئاکاریکی تازه بیان پهیدا کردبوو. له هه مووی سه برتر: عاده تی په تاته خواردن بوو! ئه عاده تی په تاته خواردنه، کاتی خوئی، له برسان، له گهله ده سپی کردنی تاعوونه کهدا، دووای رۆشتنی فه رهیدوون، به ناو خه لکی گونده کهدا بلاوبووه.

خه لک، له ئه نجامی بلاوبوونه وهی تاعوون، ورده ورده هه موو خواردنیکیان له پیش چاو کهوتبوو؛ سال به سال زیاتر و زیاتر بیژیان له خواردن ده کردهوه: ته نیا په تاته بیان ده خوارد. بو کشتوکالیش، ته نیا په تاته بیان ده چاند. له ده شته کاند، له ناو باخچه ی مال و پیش ده رگاکان، ته نانه ت له چایخانه و قوتابخانه کانییدا، ته نیا په تاته بیان ده چاند. ئاوی په تاته بیان ده خوارددهوه. ئه وهی که میک ده وله مه ند بووایه و حالی باشتر بووایه شه ربه تی په تاته ی ده خوارددهوه. ئاغا و ئه فه ندی و پیاماقوول کانییش، بیرهی په تاته و شه رابی په تاته و عاره قی په تاته بیان ده خوارددهوه. ئه وانهی هه ژار بوون، زستانان ئاوی په تاته بیان وشک ده کردهوه بو هابوین. خه لک، زۆریه ی جلو به رگه کانیان، له په لکی په تاته دروست ده کرد. ره سمی په تاته ی جوړاو جوړیان به دیواری مال و چایخانه کاند هه لده واسی. سه رفیتره و زه کاتی شیان هه ر به په تاته بوو. له کاتی ژن گواستنه وه و چلله و حه فتانه و بوئه کانی دیکه شدا جوانترین دیارییان ته نیا په تاته بوو. ته نانه ت کاتی که سپیکیشیان لی ده مرد، به ئاوی په تاته ده یان شو ردهوه؛ له کو تایییدا سه لکه په تاته به کیشیان، له گهله مردووه که، ده خسته گوړه که به وه.

برا، باوک. خوشک و خزمه کانی فه رهیدوون، ئه و رۆژه، له خویشی گه رانه وهی فه رهیدوون، له گهله که سوکار و ئاشنا و هاوړی کوئه کانی، پیکی را، له رۆژی گه رانه وهی فه رهیدووندا، - سه ره رپای ده سکورتی و نه داری - سی شه و سی رۆژ ئاهه نگیان گیترا. به ده هوول و زورنا و تیپی ئاهه نگی جوړاو جوړه وه، شایی و سه مایان دابه ست. له ماوه ی ئه م سی شه و سی رۆژه دا، په یامنیری هه موو رادیو و

ته له فزیونه کان - له شاره وه، هه روه ها نوینه ری زۆریه ی رۆژنامه وگو قاره کان، په یتا په یتا ده هاتنه لای فه رهیدوون و چاوپیکه وتنیان له گهله سازده کرد. رادیوی فلان حزب رایده گه یاند "شاعیریکی زۆر گه وره گه یشته وه خاکی نیشتیمان"، ته له فزیونی فلان حزب ده یگوت " قوتابییه کی کورد خویندنی بالای له زانکو په کی به رزی ئه مریکا ته او کرده وه و گه راره ته وه گونده که ی خوئی"، رۆژنامه و گو قاره کانییش به مانشی تی گه وره ده یان نووسی " نووسه ریکی به هه ردار گه راپه وه زیدی خوئی بوئه وهی خزمه تی نه ته وه که ی خوئی بکات".

به م شیوه یه، له ماوه ی ئه م سی شه و سی رۆژه دا هینده ریز له فه رهیدوون گیترا و هینده پرۆیا گانده ی بو کرا که فه رهیدوون بووه " گه وره ترین شاعیر، دل سو زترین مامو ستا، ناو دارترین نووسه ری ولاته که ی خوئی.

فه رهیدوون له ماوه ی ئه م سی شه و سی رۆژه دا وه ده ست هپچ که سیک نه ده که وت. خزم و که سوکاره کانی فه رهیدوون، به رده وام فه رهیدوونیان ده عوه تی مالی خویمان ده کرد. ته نانه ت ئه و ماله خزمانه ی که هه ژاریش بوون، په تاته بیان له خزمه ده وله مه نده کان قه رز ده کرد بوئه وهی بتوانن ده عوه تیکی په تاته ی فه رهیدوون بکه ن. ئاغا و پیاماقوول و ئه فه ندیبه کانی گوندیش ده یانویست ده عوه تی بیره و نادای و خو اردنه وهی په تاته ی بکه ن. هاوړی و ئاشنا نزیک و دووره کانی شی، هه ر یه که بیان، که ده هاتنه لای، سه لکه په تاته یه کی ره نگراویان، له ناو کیسیک، به دیاری پیشکه ش ده کرد.

فه رهیدوون، له ماوه ی ئه م سی رۆژه ی یه که مدا وای لی هاتبوو خویشی، ورده ورده، خه ربیک بوو له گهله "په تاته" راده هات؛ خو اردن و خو اردنه وهی په تاته ی له لا ده بووه ئاسایی.

شهو ی چواره م، کاتژمیر یازده و نیوی شه و، باوک و خوشک و برا و براژن و زاوا و خال و خالوژا و مام و ماموژا و پوور و پوورزا و برازا و خوشکه زرا و منداله کانیان، هه موویان، پیکه وه، له دیوه خانی ماله بابی فه رهیدوون، دووای په تاته خو اردنی ئیواره، ده وره بیان له فه رهیدوون دا.

باوکی، رووی کرده فەرەیدوون، گوتی:

– دەی فەرەیدوون، کوپم، بزانی چیت بۆمان هیناوتەو؟

فەرەیدوون بەم پرسبارە زۆر کەیفخۆش بوو. هەلسا جانتا گەورە پڕەکەیی، بەشانازی و کامەرانییەو، لە ناوەراستی ژوورەکەدا، لە بەردەم باوکی، هەلپشت. فەرەیدوون، لە کەیفخۆشییان شاگەشکە، لە دلێ خۆیدا دەیگوت: "با بیته موفاجەئەیه ک!"

جانتاکە، وەک فەرە گەنمیک، پەیتا پەیتا، وەرە زێری وەک ئاردی زەردی درەوشاوەی لێو دادەرژا، پاشان پارچە زێری گەورە و گەورەتر، ئنجا پارچە زێری قەبەیی بەقەد کەریوچیک. فەرەیدوون لە کاتیکدا تەماشای ئەم زێرە جوانانە دەکرد، کە چۆن وەک عارەقەیی رۆحی ماندووی سێزەدە سالەیی دەریەدەری خۆی، دادەرژانە خوارەو، بە دلخۆشی و بەختەوهریبەکی سەرلێندانەو وتی:

– ئەووتە، بابە گیان، زێرم بۆ هیناون.

یەکیک لە براژنەکانی، کە مەمکی دەدایە کۆرپە لەرەکەیی، پرسی:

– ئەم جانتایە، هەمووی هەر زێرە؟

فەرەیدوون وتی: بەلێ، هەمووی هەر زێرە.

خوشکەکەیی، بەسەر سوپمانەو، بە دەنگیکی کەمیک بەرزتر، پرسیبەو:

– هەمووی هەر زێرە؟

فەرەیدوون وتی:

– بەلێ، هەمووی هەر زێرە.

خالۆکەیی، لە هەموویان سەر سوپماوتر:

– هەمووی هەر زێرە؟

– بەلێ، هەمووی هەر زێرە.

باوکی هەلیدایە:

– یەعنی هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو؟

فەرەیدوون: نەخێر، هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

براگەورەکەیی، بە دەنگیکی سەر سوپماو دەنگی بەرزکردەو:

– هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو؟!؟

فەرەیدوون لە ئەوان سەر سوپماوتر:

– نەخێر، هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

زاواکەیی:

– بەراست؛ هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو؟

– نەخێر، هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

خالۆکەیی، بە حەپەسانەو، کەمیک توورە:

– بەراست، بەراست... تۆ هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو؟

– نەخێر، من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

مامەکەیی، وەک بیەوێ یەخەیی بگرت و رایته کینیی:

– تۆ بەراستتە؟ هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو؟

فەرەیدوون، کەمیک شلەژا، بەلام هەر لەسەرەخۆ:

– بەلێ، بەراستتە، من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

پوورزاکەیی: یەعنی بەراستی، تۆ هیچ پەتاتەت لە خاریج

نەهیناوتەو؟

فەرەیدوون هەناسەیی سوار ببوو:

– بەلێ، بەراستی، من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

پوورەکەیی: باشە، تۆ چۆن هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو؟

فەرەیدوون، توورە:

– من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

مامۆزاکەیی، وتی:

– باشە چۆن؟ تۆ بۆچی هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو؟

فەرەیدوون وەک ئەوێ بەرگری لە هەلە و تاوانیکی خۆی بکات:

– نازانم. من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

کۆرە خالەکەیی، وتی:

– باشە، سەیرە! تۆ بۆچی هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو؟

فەرەیدوون، لەسەرەخۆ:

– بۆچی سەیرە؟ من هیچ پەتاتەت لە خاریج نەهیناوتەو.

باوکی فەرەیدوون، لە کۆتاییدا، بە خەفەت و کۆستیکی قوولەو،

هه ناسه يه كى ساردى هه لگيشا :

— باشه؛ بۆچى، كورم ؟ تۆ بۆچى هيچ په تاته ت له گه ل خۆت نه هيناوه ته وه ؟

فه ره يدوون به له خۆ رازى بوونه وه، له هه مان كاتدا وهك ئه وهى بيه ويت هيما بۆ نرخ و بايه خى زير بكات، وتى:

— من ته نيا زيرم له گه ل خۆم هيناوه ته وه.

خالۆكهى، كه پياويكى ره شتالهى چوارشانهى قهفى سميل پان بوو، به سه رسورماوى و كونجكوليه وه پرسى:

— زير چيه، كورم ؟

فه ره يدوون، له ئاكامى ئه م گف توگو گه رمه دا، ده ميك بوو تيگه يشت بوو كه هيچ كاميك له و كه سوكار و خزمانهى، نازانن زير چيه. هيچ كه سيكى ديكه يش له گونده كه دا نه يده توانى و ناتوانى له نرخى زير تى بگات ! هه يهات ! حه يف ! به لام له گه ل ئه وه ش، هه ستى به شكان و دۆران نه ده كرد. كاتى بيريشى ده كرد وه بچيت نرخى زير و بايه خى زير پان بۆ باس بكات، به لايه وه ئاسته ننگ و تا راديه ك بيته ووده ش بوو. بۆيه به غه مگينى و كه ميك بيته ووده بيه وه، وهك ئه وهى له نشوستيه كى گه وروه هه لسا بيته وه، سه يريكى چاوه نه خو ينده واره كانى خاله كى كرد و بيته ننگ بوو.

براژنه كى، به خۆى و كۆرپه له ره كى با وه شييه وه، هه ستايه وه سه ر پى، وتى:

— پييف !

چووه دهره وه. به ده م ريگه شه وه، تۆپه له قسه يه كى ديكه ي به ردايه وه:

— سيزده سال له خاريج ژياوه، كه چى كه هاتو ته وه، فه رده په تاته يه ك چيه له گه ل خۆى نه هيناوه ته وه !

خالۆژنه كى، جگه ره كى په نجهى فريدا، هه ستايه وه سه ر پى، وتى:

— ئه رى وه لالا... پييف !

ئه ويش چووه دهره وه، وتى:

— سيزده ساله نه مان بينيه، كه چى فه رده په تاته يه ك چيه به ديارى

بۆمانى نه هيناوه ته وه !

مامۆژنه كى، بيته ننگ، هه ستايه وه سه ر پى، ده ستى منداله كى گرت و ئه ويش چووه دهره وه، به هه ناسه ساردى و به ده م رپوه پرته پرتى بوو:

— په ك.. به زياد نه بى ! په تاته يه ك چيه له گه ل خۆت نه يه نيته وه !

زاواكهى، به سه غله تى و گازانده وه، بى ئه وهى ته ماشاى فه ره يدوون بكات، چووه دهره وه و له بهر خۆيه وه وتى:

— هيچ نه بوايه هه ر ته نيا چه ند په تاته يه كت به ديارى بۆ منداله كان هينا باوه !

پووره كى، كه له هه موويان قه له و تر بوو، دره ننگ گه يشته به ر ده رگاى چوونه دهره وه، له حه وشه كه بۆله بۆلى بوو:

— خه لك كه له خاريج ده گه رپنه وه به فه رده په تاته له گه ل خۆيان ده هيننه وه، كه چى ئه و " شتيكى " هيناوه ته وه كه هيچ سوود يكى نيه... له خۆيشى زياتر كه سى ديكه تيناگا چيه !

خالۆزا، مامۆزا، پوورزا، خوشكه زا، مام، خال، كورپه خال... په يتا په يتا، يه ك له دوواى يه ك هه لده ستانه وه، به هه ناسه ساردييه وه ژووره كه يان جيده هيشت؛ بيته ننگ، پشتيان تينه كرد و ده چوونه دهره وه؛ ده يانگوت:

— سيزده سالان له خاريج بژيت، چه ند په تاته يه ك چيه له گه ل خۆت نه هين نيته وه !

— سيزده سالان له خاريج بژيت، چه ند په تاته يه ك چيه له گه ل خۆت نه هين نيته وه !

— سيزده سالان له خاريج بژيت، چه ند په تاته يه ك چيه له گه ل خۆت...

— سيزده سالان له خاريج بژيت، چه ند په تاته يه ك چيه...

— سيزده سالان له خاريج بژيت، چه ند په تاته يه ك...

— سيزده سالان له خاريج...

خوشكه گه و ره كى، كه برينيكى كوون به لاجانگيه وه بوو و ده يانگوت " پاشماوهى چرنووكى داليكى ئه فسانه يى ناو گونده كه يانه "

به قول پيكي گريانه وه، كهوته هه نسك، وهك ئه وهى شتيك له ناخيدا بشكن، گريا، گوتى:

- فهريديوون گيان، خوزگه ئاوها ره زيل و سه رشورت نه كردنبايه!
ئه ويش دهستی منداله كهى گرت و چووه دهره وه.
برا بچووكه كهى، به تووره بيه وه، قه لماسنگى نيگاي برپه فهريديوون
و به ئاوازيكى گالته پيكر دنه وه وتى:

- "زير چيه؟"

زور به نيگه رانى و تووره بيه وه، چووه دهره وه.
برا گه وره كهى، كه پياويكى ناسكتر و روشنيير بوو، هه ستايه وه
چووه لاي فهريديوون، دانوشتايه وه سه ري، چاو فرميسكاوى، توپه له
قسه ي غه مگين له ده مى به رده بوونه وه:

- فهريديوون گيان؛ هيچ نه بووايه، ته نيا چه ند په تاته به كت بو خومان
به يئنايه ته وه. تو وه زعي ئيمه ت نه ده زانى چونه؟ نه تده زانى؟ نه تده زانى
له چ حالتيكداين؟

فهريديوون، له سه ر چينچكان، وهك لاشه بيه كي مردوو، سه ري
شور كردبووه نيوان هه ر دوو ئه ژنوي خوي. بيده ننگ، واق و پماو، بي ري
ده كرده وه. له وهش ده چوو، وهك له بيا بانيك جن ماييت و كه وتبيته
نيو خه يالا تيك كه هيچ ناگاي له ده ورو به ري خوي نه مايي.

هه رچي باوكيشيان بوو، كلول، هه ره سه يئناو، واق و پماو، وهك
ته ماشاي لاشه ي مردوي خوشه ويستيكي خوي بكات، ته ماشاي
فه رده زيره هه لپيژاوه كه ي به رده م خوي ده كرد له ناوه پراستي
ژووره كه دا؛ وهك ئه وهى به گازانده وه له فهريديوون بپرسى:

- باشه، ئه م زيره چيه، كورم؟ به كه لكي چي دي؟

فهريديوون له ناكاو سه ري هه لپري، خوي له ژوورتيكي چول و هولدا
ديته وه! وهك له كو تايي ئاهه نگيكي گه وره دا كاس بووبيت، سه ري
كه مييك كه وتبووه ژان. به لام دللي خوش بوو به وهى كه هه موويان
رؤيشتون و له م ژووره چوله دا به ته نيا جييان هيشتووه. هه ستايه وه

سه ر پي، هه نگاوه فرميسكاوييه كاني نا به ره و ره سمي دايكه
خواليخوشبووه كه ي، كه به قه د ديواره كه ي به رامبه ر هه لواسرابوو: ئه و
دايكه ي له كاتي تاغوونه كه دا - له ماوه ي دووره ولا تبي فهريديووندا -
گياني سپاردبوو؛ نه يتوانيبوو جاريكي ديكه چاوي پيئي بكه ويته وه؛
ئه و دايكه ي كه ئه مرؤ، ئه م ئيواره يه، ليتره نه بوو! ليتره نه بوو، حه يف،
بو ئه وهى سه ري كاسي فهريديوون بخاته سه ر سينه ي نه رمي خو بيه وه و
دللي بداته وه. ئه و دايكه ي، تاقه كه سيكه له م ولا ته ي خو بيدا، له
گونه كه يان، كه نخي زير تيده گات و بايه خي زيري هيشتا بير
نه چوته وه: تاقه كه سيكه كه ده زاني زير چيه؛ به لام حه يف... ئيستا
ئه و له نيو گورتيكي سارد و سردايه!

هه ولير: ۱۹۹۵ - ۱۹۹۶

(۱)

بهختيار، له بهردهم ئەفسهههكه، كه بهرپرسی يه كه می توژينه وهی دۆسیه ی بهختيار بوو، وهك ئەسیریک، دهسته وهستان، راوهستا بوو.

ئەفسهههكه رووی له موته رجیمی بهختيار کرد و وتی:

Il faudrait qu'il aille à l'Hôpital psychiatrique.

موته رجیمه كه، گهنجیكی كوردی لبنان بوو، ئەم قسه یه ی به خهفه تیکه وه بۆ بهختيار ته رجمه کرد، وتی:
- كاكه، وا بزانه ماوه یهك ده تننیرن بۆ شه ماعیه.

۱- ئەگه ده تهوی بزانیته بهختيار کی بوو،

پروانه گۆشه ی ژماره (۱۱)

۲- ئەگه هه ز ده كه بیت بزانیته ناخۆ بهختيار چیه به سه هات؟

پروانه گۆشه ی (۵)

(۲)

دایکی بهختيار، هه موو به یانیهك، له گونده كه ی خۆبانه وه، به پاص، ده چوه ناو شار؛ بۆ خزمه تکردنی ماله دهوله مه نده كان: جلی بۆ ده شوشتن، هه وشه و ژووره كانی بۆ پاک ده کردنه وه. هه فته ی سی رۆژانیسه (سی شه مه و چوار شه مه و پینج شه مه) ده چوه شه ماعیه ی هه ولیتر. له وی فه راش بوو.

باوکی بهختيار له جهوله ی شه ری به كه می برا کوژیدا به ئەسیر گیرابوو، بهختيار به مه ی نه ده زانی، تا ئەو رۆژه ی نامه یه کی به ده ست گه یشت و هه واله كه ی خۆبنده وه.

۱- ئەگه هه زده كه ی بزانیته هه لویستی بهختيار، دوای بیستنی

ئەم هه واله، چی بوو؟ پروانه گۆشه ی (۷)

۲- ئەگه هه زده كه ی بزانیته مالی بهختيار چیه له باره ی

بهختياره وه ده گوت. پروانه گۆشه ی (۸)

شیزۆ فرینیا

(۳)

درونی لدار الشارزور و برده
کفرمیسک گرم الی او سرده

۱- ئەگەر هەز دەکەى لە واتای ئەم شیعەرە تێ بگەى
بروانە گۆشەى ژمارە (۱۳)
۲- ئەگەر دەتەوێ بزانی: برادەرەکەى بەختیار بۆچى بەردەوام
ئەم شیعەرەى بۆ دەخوێندەو. بروانە گۆشەى (۱۴)

(۴)

دوو سەل و سێ مانگ و چوارده رۆژ بوو، بەختیار لەو
تۆردووگایەدا چاوەڕێی دەکرد.
شەوێک - دووای ئەوێ بۆ دووهم جار کە لە پۆلیسی
پەناھەندانەووە رەفرزى بۆ ھاتەو - کاتژمێر سێی بەیانى بوو،
بێ تاگا، لە خەو ھەستایەو و چوو دەروو: لەسەر شەقام،
ھەرچى جامخانەى دوکان و مغازەکان ھەبوو، ھەموویانى داى
بەر بەرد؛ زۆر بەشیانى بە ئاسنێکى درێژ وردوخاش کرد.
بۆ بەیانى، بەختیار، کە لە پۆلیسخانەى چاوى کردەو،
دەبوت: «من شتى وام نەکردوو. تاگام لە ھىچ نەبوو».

۱- ئەگەر دەتەوێ برابارى پۆلیس لەم بارەو بەزانى،
بروانە گۆشەى ژمارە (۱)
۲- ئەگەر هەز دەکەى بە دیمەنێکى خەستەخانەکەى بەختیار ئاشنا
ببیت، بروانە گۆشەى ژمارە (۹)

(۵)

بەختیار بە بیستنى ئەم قسەى، یەكسەر لە جیتی خۆیدا
وشک بوو. ویستى رابکات.

۱- ئەگەر هەز دەکەى بزانی بەختیار لەسەرچى بانگ کراو تە
پۆلیسخانە
بروانە گۆشەى (۱۴)
۲- ئەگەر هەز دەکەى بزانی تاي بەختیار ناردرایە شەمعیە یان
نا،
بروانە گۆشەى ژمارە (۷)

(۶)

- ئەگەر چاک ببیتەو، هەز دەکەى بگەریتەو بۆ ولاتی
خۆت؟
ئەمیش وتى:
- پر بەدل هەز دەکەم بگەریتەو باوہشى داىکم.

۱- ئەگەر دەتەوێ زیاتر ئاشنای ژيانى داىکى بەختیار ببیت،
بروانە گۆشەى (۲)
۲- ئەگەر دەتەوێ دێرە شیعریکى جوان لەم بارەو بخوینیتەو،
بروانە گۆشەى (۳)

(۷)

به ختیار، زۆر نیگه‌ران، پینج رۆژ بوو سهر و ریشی نه تراشیبوو، کاتی به دلته‌نگییه‌وه گه‌رایه‌وه نۆردوو‌گاکه‌ی خۆی، له‌به‌رده‌م ده‌رگا، تووشی براده‌رتکی خۆی هات، ئه‌ویش کورد، له‌وێ له‌گه‌لی په‌ناهه‌نده‌ بوو. براده‌رکه‌ی وتی:

- ها.. به‌ختیار، به‌ختیار، په‌ست، وه‌ک له‌به‌ر خۆیه‌وه قسه‌ بکات:

- خه‌ریکه‌ دل‌م شه‌ق ده‌با، ده‌گه‌ریمه‌وه.

- بۆ کوێ؟

- بۆ کوردستان.

- بۆ؟

- یان ده‌بی بگه‌ریمه‌وه، یانیش ئه‌وه‌تا ده‌بی بجمه‌ شه‌معه‌یه.

۱- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ شتی‌ک له‌باره‌ی رابردووی به‌ختیار بزانی‌ت، بروانه‌ گۆشه‌ی (۱۲)

۲- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ بزانی‌ت به‌ختیار کێ بوو؟ بروانه‌ گۆشه‌ی (۱۱)

(۸)

دایکی به‌ختیار، خوشکه‌کانی، دوو براکه‌ی، پووره‌کانی، ماله‌ خاله‌کانی.. هه‌موویان ئی‌ره‌ییان به‌ به‌ختیار ده‌برد، ده‌یانوت: «خۆزگه‌ به‌ به‌ختیار! بۆ خۆی گه‌یشه‌ ئه‌وروپا!».

رۆژیکیان، دایکی به‌ختیار، له‌ شه‌معه‌یه، ده‌ستی له‌ ملی نه‌خۆشیک کردبوو، ئاوی ده‌دایه‌ ئه‌و نه‌خۆشه، کورپکی گه‌نجی عه‌ره‌بی خه‌لکی (دیوانیسه) بوو، له‌ ده‌ست رۆژیمی به‌غدا رایکردبووه کوردستان. نه‌یده‌توانی بگه‌ریته‌وه. دایکی به‌ختیار به‌زه‌بی په‌و گه‌نجه‌دا ده‌هاته‌وه، ده‌شیزانی که‌ ئیسته‌ ورده‌ ورده‌ خه‌ریکه‌ چاک ده‌بیته‌وه. لیتی پرسى:

۱- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ بزانی‌ت دایکی به‌ختیار چیی له‌و کوره‌ عه‌ره‌به‌ پرسى، بروانه‌ گۆشه‌ی (۶)

۲- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ خه‌ونیکى دایکی به‌ختیار له‌ باره‌ی به‌ختیاره‌وه بزانی‌ت، بروانه‌ گۆشه‌ی (۴)

(۹)

«ئیره‌ شه‌معه‌یه‌ نییه‌. باشه، خه‌سته‌خانه‌ی سه‌ره‌رشته‌یکردنی ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ نه‌خۆشیی ده‌روونیان هه‌یه‌. موته‌رجیمه‌ لبنا‌یه‌ که‌ به‌هه‌له‌ منی تێگه‌یاند».

به‌ختیار، به‌دل‌خۆشییه‌وه، له‌سه‌ر قه‌ره‌وێله‌که‌، به‌ دیشداشه‌یه‌کی خه‌تخه‌ته‌وه، وای به‌ خۆی ده‌وت.

پیره‌ژنیکی فه‌ره‌نسی، که‌ له‌و خه‌سته‌خانه‌یه‌دا سسته‌ر بوو، له‌ دل‌ه‌وه‌ به‌زه‌یی به‌ به‌ختیاردا ده‌هاته‌وه. ئی‌واره‌یه‌ک له‌ کاتی‌کدا جه‌می ئی‌واره‌ی له‌گه‌ل‌ پرته‌قال و سیتویک له‌ به‌رده‌م به‌ختیاردا داده‌نا، به‌میه‌ره‌بانیکى دایکانه‌وه ده‌ستی له‌ملی به‌ختیار کرد و لیتی پرسى:

۱- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ بزانی‌ت ئه‌م پیره‌ژنه‌ چیی له‌ به‌ختیار پرسى، بروانه‌ گۆشه‌ی (۶)

۲- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ بزانی: ئه‌م پیره‌ژنه‌ بۆچی ئه‌م پرسیاره‌ی له‌ به‌ختیار کرد، بروانه‌ گۆشه‌ی (۱۴).

(۱۰)

به‌ختیار ماوه‌یه‌ک له‌ قه‌برستانه‌که‌دا، به‌ کۆمه‌ل، بیسایى و گه‌لای وه‌ربوی سه‌ر قه‌برستان و ریره‌وه‌کانیان پێ پاک ده‌کردنه‌وه. ده‌یوت: «بوومه‌ته‌ که‌نناس».

ماوه‌یه‌کیش ده‌یانبردن، به‌کۆمه‌ل، ناو میتروکانیان پێ گسک ده‌دان. به‌ختیار، له‌به‌ر بێ پارهی، له‌ هه‌زار مه‌تر چوار گۆشه‌ی نۆردوو‌گاکه‌یان زیاتر، نه‌یده‌توانی بیزوێ.

براده‌ره‌ فه‌له‌ستینی و سه‌ریلانکی و لبنا‌یه‌کانی، ده‌چوون قه‌مه‌سه‌له‌ و جلو به‌رگیان له‌ مغازه‌کان ده‌دزی و به‌ نرخى هه‌رزان ده‌یانفروشته‌وه، پیتی ده‌ژیان. ئه‌م، ئه‌م کاره‌ی پێ ناشیرین بوو.

۱- ئه‌گه‌ر چه‌زه‌که‌ی بزانی‌ت چۆن و که‌ی ئۆفیسى په‌ناهه‌ندان زاینیان به‌ختیار تووشی «نه‌خۆشیه‌که‌» بووه، بروانه‌ گۆشه‌ی ژماره‌ (۴)

۲- ئه‌گه‌ر چه‌زه‌که‌ی هه‌ندێ شتی تر له‌باره‌ی ژبانی ئیسته‌ی به‌ختیار بزانی‌ت، بروانه‌ گۆشه‌ی (۱۵)

(۱۱)

به ختيار په ناهه نده په كې كوردې عيراق بوو. خه لكي گوندي «گومه سپان»، ته مه نې بيست و يه ك سال، له هه ولبير، ناماده يې كشتوكالې ته واو كړدبوو.

۱- نه گهر ده ته وئ بزانيت به ختيار له كام ولات و شار؛ چوڼ ده ژيا؟
پروانه گوشه ي ژماره (۱۵)
۲- نه گهر هه ز ده كې بزانيت: مالى به ختيار كې بوون و چوڼ ده ژيان؟
پروانه گوشه ي (۲)

(۱۲)

به ختيار كه گه يشته فه ره نسا، كو ك و ساغلم، هيچ نه خوشييه كې نه بوو، براده ره په ناهه نده كاني ناو ئوردوو گاكه ده يانوت:
«نم سې سالى چاوه پروانييه بوو كه به ختيارى ئاوها لېكرد».
به ختيار كه گه يشته فه ره نسا، ته ماي وا بوو بچيت له «كوليتري ئه ندازيارى» بخونيت؛ له هه مان كاتدا جار به جار بتوانې «كه مي ك دؤلاريش» بو دايكي بنيرتته وه.

۱- نه گهر هه ز ده كې بزانيت چاره نووسى به ختيار چيى به سه رها ت؟
پروانه گوشه ي ژماره (۷)
۲- نه گهر ده ته وئ بزانيت گوزهراني مالى به ختيار چوڼ بوو؟
پروانه گوشه ي (۲)

(۱۳)

ته نيا دوو ليكدانه وه بو نم شيعره هه يه:

۱- ليكدانه وه په كې روزه لاتانه،
پروانه گوشه ي ژماره (۸)
۲- ليكدانه وه په كې نه ورو پاييانه،
پروانه گوشه ي ژماره (۹)

(۱۴)

له بهر نم هويانه ي خواره وه:
۱- به ختيار تووشى نه خوشي شيزوفرنيا هاتبوو.
۲- به ختيار شه وان له خه وه له ده ستايه وه، ده چوو جامخانه ي دوكان و مغازه كاني بازاري ده شكاند.
۳- به ختيار زور به توندى و به هه ستيكي پر جوشه وه غه ريبى دايكي ده كړد و ده گريا.
۴- به ختيار، كه ده بگرت، به رده وام جنپوى به حزه كاني كوردستان ده ده، ده پوت: «نه وان بوون چاره نووسى منيان تووشى ئيره كړد». له مه ش خراپتر، جنپوى زور ناشيرينى به خه لكي فه رهنسى و حكومه ته فه رهنسا ده ده.

۱- نه گهر هه ز ده كې چنه شتيكي تر له باره ي ژيانى غه ريبى به ختيار بزانيت؛ پروانه گوشه ي (۱۰)
۲- نه گهر ده ته وئ شتيك له باره ي رابردوى به ختيار بزانيت؛
پروانه گوشه ي (۱۲).

(۱۵)

بەختيار لہ گوندیکی باشووری شاری پاریس، لہ
ئوردوگایه کی یازده قاتیدا دهژیا. سی سال بوو چاوه پیتی
ئوهی ده کرد ئیقامه ی په نا هه نده یی بدنه نی.
راسته: به یانی و نیوه پۆ و ئیواره نانیاں ده دایه، به لام هه
ئوه بوو، ئیتر: ته نانهت پاره ی جگهره و پاره ی بلیستی
ها توچوشیان نه ده دایه.
هه موو ژبانی، له کیلومه تر چوار گوشه به کدا، هه ر چاوه پروانی
بوو... که ی ئیقامه که ی ده رده چیت؟!
له ناو هه مان ئوردو و گادا، به ختیار براده رتیکی کوردی هه بوو،
ده یوت «شاعیرم».
هه میشه، ئیواران، شیعرتیکی نالی بو به ختیار ده خوینده وه،
که به م شپوه به ده ست پیده کات:

- ۱- ئه گهر چه ز ده که ی شیعره که بخوینیتته وه، پروانه گوشه ی (۳)
- ۲- ئه گهر ده ته وی زباتر ناشنای ژبانی غه ربیی به ختیار بیست،
پروانه گوشه ی (۱۰)

پاریس - هه ولتیر

شیر

له بهر په نجهرې ژووره کېدا كزه بایه کی سارد له سه رو قژې ددها؛ غه مگینه، ته ماشای نواله به فره ته ستووره کېه به ردهم په نجهر کېه ده کرد و له بهر خویه وه ده بگوت: «ته او تیر، له مه و دووا ژیانم هه میشه ئەم پیاسه سارد و غه مناکه یه»، «له ژووره بچو و کوه به ره و سه ریان، له سه ریانیشه وه به ره و ژووره وه»، «وهک زندان کراو تیک». به قسه ی هاورې په ناهنده سریلانکی و شیلی و ئیرانی ولبنانییه کان (که ئەوان له پیش ئەمیشه وه به چه ندین مانگ لهم دورگه یه دا ژیاون) له وانیه هوت هشت مانگی دیکه ش، هه به شپوه یه، له هه مان ئەم دورگه یه دا ژیان به سه ر بیات؛ دووای ته وهش ئیتر خوا ده زانی: داخوا ئەم جاره بیان ره وانیه ده که نه کام شاری دووره دهستی ئەم ولاته به سته له که!

له و ده مه دا، له ناکاو، گوئی له دهنگی پاپوړیک بوو: ورده ورده له قهراغ دورگه که دوور ده که و ته وه، تا گه یشته بهر نیگای په نجهر کېه ی. پاپوړی دورگه کېه خویان بوو، وهک هه موو ده مه و سه رانیکی دیکه، په ناهنده کانی سوار کردبوو، دهیگه یاننده کوپنهاگن. (کوپنهاگن!)، ته ویش هه دورگه یه کی سارد و چۆلی دیکه یه، وه کو ئیره. بچیتته کوپنهاگن چی بکا! کئی بیینی!

له بهر په نجهرې ژووره کېدا، سهیری پاپوړه کېه ده کرد که خه ریک بوو به دهم گره گر و که فکردنی خویه وه، ورده ورده، له دورگه که بیان دوور تر ده که و ته وه، له بهر خویه وه، بیزار، دلې خوی رنه ک ددها: «به راستی»، «بچم له کوپنهاگن چ بکه م» «کئی له وئ دهناسم، کئی ده مناسی»؟.

پیش چند روژتیک، له دلې خویدا گوتی: «ناکری هه له ژووره وه دانیشم»، «دهی»، «با منیش، وهک ئەم هه موو خه لکه، بو چه ند ساتیک لهم دورگه یه دوور بکه و مه وه؛ هه هیچ نه بی هه وایه ک بگورم». له گه ل په ناهنده لبنانی و سریلانکی و پۆلونییه کان، سواری پاپوړه که بوو، چو بو کوپنهاگن.

پاپوړه که له کاتژمیر سئ و نیوی پاش نیوه رۆ گه یشته کوپنهاگن، له بنده ری (قیتسته پورت) رایگرت. هه رکه له پاپوړه که دابه زیه خواره وه،

بیری له وه ده کرده وه که ده بیت، وهک هه موو په ناهنده کانی دیکه، له کاتژمیر شهش و نیوی ئیواره «واته دووای سئ کاتژمیری دیکه» له هه مان ئەم قهراغی به نده ره که ئاماده بیت: بو ته وهی پاپوړه کېه له دهست نه چیت و بتوانی بو نانو خواردنی ئیواره و بو شه ونوستن بگه رپته وه دورگه ی خوی.

که گه یشته ناو بازاره کېه کوپنهاگن، کاتژمیر چواری ئیواره بوو، نه یده زانی بچیتته کوئ و چی بکات! به ناو شه قامه کانی ناوه راستی شارد ا گه را، سوورا؛ وهک جاری یه که می هاتنی بو ناو بازاری کوپنهاگن، وهک جاری دووهم، وهک جاری سییه م، وهک هه موو جار تیک، به ته نیسا، بی پاره و پوول، غه ریبانه، ته بای مندالیکی سه رگردان، چاوی به کوگا و جامخانه ره نگینه کانداه گیترا؛ ته ماشای ئاپارتمان شهش قات و یازده قاته زیره و شان کانی ده کرد. په روژانه، تینوو، تاو قه لمانسنگی نیگای ده گرته کچه سوور که له مووزرده قژناوریشمیه کان. که ماندووش ده بوو، له سه ر کورسییه کی ساردی باخچه یه ک داده نیش، پشوویه کی ددها، هه لده ستایه وه، دیسان پیاسه، چاوگیران. ئیتر تا شه که ت بوو، هه ر گه را. له کو تایی شدا، کاتی له گوگاده وه، به ره و قهراغی به نده ره کېه (قیتسته پورت) گه راپه وه، ههستی به غه ریبی و ته نیاییه کی کوشنده ده کرد. ئەو ههستی غه ریبی و ته نیاییه، له ناخه وه روچی ده کروشت. کاتی سواری پاپوړه که ش بوو، له ناو پاپوړه که، له ریگای گه رانه وه یاندا به ره و دورگه که، گوئی لی بوو: په ناهنده کان، هه ندیکیان به ئینگلیزییه کی شکاو، ئەوانی دیکه ش به فارسی و عه ره بی، جنیویان به خه لکی دانمارک ددها... تفییان له ئاو وه وای دانمارک ده کرد. یه کی تیک له په ناهنده ئیرانییه کان، که له وه ده چو له هه موویان خوینده وارتر بیت، به ئینگلیزی، له گه ل په ناهنده یه کی لبنانی قسه ی ده کرد، دهیگوت: ئیین به توتو، له لاپه ره دوو صه د و هه شتا و پینجی گه شتنامه کېه خویدا، له باره ی دانمارک وه ده لئ: دانمارک زمانیکی بوگن و ئاو وه وایه کی بوگن و ئەخلاقیکی بوگنی هه یه.

ئەم، يەكجارقى رقى لەم زەنا زەناو دەمشىرىيەى پەناھەندەكانە، تەنەت لە سالتۇنى چىشتخانە بچووكەكەى دورگەكەشدا، كاتى نانخواردن؛ خۆ ساتىك چىبە لە شەپ و ھەرا و جىنوى خۆيان ناكەون! سەيرە! ئەرى بەراست، ئەو ئىوارەيە، لىپرسراوى پەناھەندەكانى ئەم دورگەيە، خاتوو ئانلى، لەبەرچى گوتى: ناويكى خۆشت ھەيە؟! سەيرە! خاتوو ئانلى، ھەر لە سەرەتاو، بە زەردەخەنەيەكى زۆر خۆشەويستانەو، لىپى ھاتە پىشەو، پرسى:

- تۆ ناوت چىبە؟

ئەمىش گوتى: شىرزاد.

خاتوو ئانلى، كونجكۆلانە لىپى پرسىيەو:

- «شىرزاد» لە زمانى كوربىدا ھىچ واتايەك دەگەيەنى؟!

ئەمىش گوتى: بەلى.

گوتى:

- چى؟

- ئەو كەسەى دلبلند و دلپىرە.

ئىستاش تىناگەم! ئەم ژنە بۆچى پىپى گوت «ناويكى خۆشت ھەيە؟!». ئايا ھەر بۆ ئەو ھى رووخۆشىيى خۆى لە ھەمەبەر «پەناھەندەيەك» پىشان بىدا؟ بەلى، لەوانەيە، بۆ ئەو ھەر ھىچ نەبى بۆ ساتەوختىك ھەورى نىگەرانى و ھەستى غەربىايەتىي پىرەوئىتەو.

خاتوو ئانلى، پىش ئەو ھى كە ئەو ئىوارەيە ئەم قسانەى لە گەل بكات، يەك دوو جارى دىكەش بە نىگايەكى زۆر كونجكۆلانە سەيرى كردبوو، جارىكيان كاتى لە قەراغ دەرياكەدا بە تەنيا راوہستابوو، پىشتى بە كۆنە پاپۆرىكى شكاودا دابوو: مات، مەلوول، بە نىگايەكى پىر لە غەربىيەو تەماشاي ئاسۆ دوورە دەستەكانى ئەو بەرى دەرياي بەلتىكى دەكرد. لەناكاو خاتوو ئانلى بە تەنىشتىدا تىپەرى، بە نىگايەكى پىر لە پرسىيار و سۆز و مېرەبانىيەو تەماشاي قەد و بالاي پىر لە غەم و تىكشكانى كرد. جارى دوو ھىش، لە سەريانى دورگەكەدا بوو، دىسانەو، بە تەنيا، پالتۆ ئەستورە رەشەكەى بەسەرشانەو،

لەسەر تەلاشەبەردىك دانىشتىبوو؛ خۆى لە سەرمان وىك ھىنا بۆو، بە دەم بىر كەندەو ھە سىنگى دانوشتاندىبۆو و تەماشاي مېشكىكى لاواز و بى ھىزى دەكرد كە لە پەنا بەردىكدا، بە دوواى كرم و دانەوئىلەدا دەگەرا. لەو دەمەدا خاتوو ئانلى، دىسانەو ھات بە تەنىشتىدا تىپەرى، بە نىگايەكى خوشكانەى پىر لە سۆزەو، زەردەخەنەيەكى جوانى بۆ كرد. بەلى، ھەر بۆ ئەمە بوو؛ مەوئ لە ھالە تەكانى تەنيايى و تىكشكان و زەبوئىدا، ھەمىشە جىگاي بەزەيى ھاتنەو ھەيە لە لاي خەلكى دىكە.

ئاخ! ھەيف بۆ شىرزاد! بىست و نۆ سال! بىست و نۆ سالى پىر لە ئاسوودەيى و جەربەزەيى و خۆشەويستى، بىست و نۆ سالى پىر لە خۆشى و دلبلندى ژيا: بۆ ئەو ھى - ئەو تە - ئەم پىر، لەم دوورگە چەپەكەى دوورە ولانلىدا، زەبوونانە، دوور لە سەردەمى مندالىيى خۆى، دوور لە بەھەشتى گەنجىتى خۆى، بە ديار تەنيايى و تىكشكانى خۆيەو بەگرى! ھەيف! بە دەم ھەناسەيەكى ھەسەرەتاويەو سەرى دانەواندەو، بەر پەنجەرەكەى بە جىپىشت! چو لەسەر كورسىيى بەردەم مېزەكە، كە لە ناو ھەراستى ژوورگە داندرابوو، دانىشت.

مېزەكە ئاويئەيەكى چوارگۆشەيى لەسەربوو، ھەروەھا سىوتىك و پارچە مېشكىكى بىزاو. ئەم نىوەرۆيە، لە سالتۇنى چىشتخانەكەدا، ھەك ھەموو جەمىكى دىكەى نانخواردنى ناو سالتۇنەكە، خۆى لە ناو ھەراى بىزەو ھى پەناھەندەكاندا پىر ھەراى گىرا: پەناھەندەيەكى لىبىنى، لەسەر مېزى نانخواردن، لە گەل پەناھەندەيەكى سىرلىكى بوو شەريان؛ ئىتر كەوتنە گىبىنى يەكتر، بوو ھەرا؛ ئەو ھەر چۆنىك بىت تىوانى زەلاتەكە بە نەبەللىيەو تەواو بكات، بەلام پارچە مېشكە بىزاو ھەكى، لە گەل سىتو ھەك، لە ناو نايلىوتىك و ھەرىچا و ھەلسا، لە گەل دەستى خۆى ھىنانىيە ژوورەو و لە سەر ئەم مېزەدا داينان.

دانىشتىبوو، بىدەنگ، تەماشاي پارچە مېشك و سىتو ھەكى بەردەم خۆى دەكرد. لەناكاو زەردەخەنەيەك گرتى.

ئەوسات مندال بوو! باش بە بىرى دى، ھەموو جارىك، كاتى لە گەل داىكى بە ناو رەزەكەى خۆياندا تىپەرى دەبوون؛ چەتوونانە، بە دەم

ریتگاوه، شەقی لە سیوێه که وتووکانی بەرپیتی خۆی هەلەدەدا، دایکیشی بە نەرمییەوه، خۆی لێ توورە دەکرد، دەبگوت:

- کورم شێزاد؛ گوناخە... ئاوها شەق لەو سیوانە هەلمەدە!

ئێستاش ئەوەتا، ئەمڕۆ دووای ئەو هەموو سالە، لە دورگە یەکی لاتەریک و بەستەلە کدا، ژەمی هەموو نیووەرۆیەکی، هەمیشە پارچە مریشکێک و تەنیا تاقە سیوێکە! تاقە سیوێک!

هەر دوو ئانیشکی چەقاندبوو سەر مێزەکە. چنگەکانی، لەملاو لەولا، لە کاژەلاکی خۆی گیرکردبوو. کە بیبری دەکردهوه، قوڵیی گریانیک لە ناخیدا پەنگی دەخواردەوه. سەری هەلبیری، لە ئاوینە بچکۆلەکە ی سەر مێزەکەدا تەماشای خۆی کرد: سەر و قوژتیکێ بژ، تۆپەلێ ریش، دوو برۆی ئەستوووری ماندووی بە یەکاچوو... چاوەکانیشی، سەیرە؛ رۆژ بە رۆژ زیاتر بە قوڵدا دەچن!

زۆر سەیرە! ئەمڕۆ ئێوارە، لە بەردەم ئەم ئاوینە یەدا بەم سەر و پۆتە لاکە شێواوی خۆیەوه، بەم رۆحە پەژموردە یە خۆیەوه، هەر بە تەواوەتی لەو شێرە سوگوارە تیکشکاوه دەچن، کە نۆزده سال پێش ئەمڕۆ لە گوندەکە ی خۆیاندا بینیبووی! ئێستا وەک خەونیک دیتەوه بیبری! ئێوارە یەک، لە مالاوه، لە گەل دایک و مامۆژن و خوشک و براکانی، لە نێزیک ئاگرداندا خەریکی نانخواردن بوو؛ لە ناکا و شێرێک « کە پەتیکێ درێژی لە دوو دەخشا» بە بێ هێزییەوه و ژووور حەوشە ی مالاوە یان کەوت و چوو بێدەنگ لە هە یوانە کە یاندا وەرکەوت.

خوشکە بچکۆلە کە ی، کاتێ چاوی بە شێرە کە کەوت، هە ترەشی چوو؛ چاوی ئەبلەق ما، پەنجە ی بۆ دەرهوه درێژ کرد و لە قیژە ی دا: «شێر».

ئەمە یە کە مین جار بوو لە ژیانیدا کە شتی ئاوها سەیر ببین: لە ئێوارە یەکی دەرهنگ وەختدا، شێرێک لە ناکا و وەرژووور مالاوە یان بکە ویت و بچن بێدەنگ لە هە یوانە کە یاندا وەرکەوی! ئەم ماوە یەش باوکی، سالانیکێ زۆربوو بە سە فەریکی درێژ رۆشستوو، نە گەر ابۆوه.

دایکی، کاتێ چاوی بە شێرە کە کەوت، یە کسەر، بەرزه پین، هە لسا یەوه؛ چوو پەلاماری مشتووی دەرگاکی دا؛ لە دیوی ژووورە وە پرا

یە کسە لە ف دەرگاکی کلۆم دا. ئنجا هە موویان پیکەوه، بە لەز، رایانکرده بەر پەنجەرە کە. خۆی و دایک و مامۆژن و خوشک و برا بچکۆلەکانی، بە سەر شان و ملی یە کترەوه، وەک تۆپە لێک پرسیار و ترس و سەرسورمان، هە ولێیان دەدا تەماشای شێرە کە بکەن. شێرە کەش، ماندوو، رەتاو، بە دەم هینکە هینکەوه، لە پەنا دیواری دالانە کە دا وەرکە و تیبوو. لە ژێر تیشکی مانگە شە و دا قور و اوکیکی پیسی لیخن بە تیسکە کانییەوه دە بریسکا یەوه. چە ند پە لە خۆتینیک بە نیوچە وان و لاجانگییەوه هاتبوونە خوارەوه؛ کاژە لاک و پە ناگوتیکانیشی تنۆک، تنۆک، زوو خاویکی لینجیان لێ دادە چۆرا.

سەیرە! ئەو شێرە لەوه دچوو لە ریتگایەکی زۆر دوورەوه هاتبیت و ئەم دالانە ی بە پە ناگە یەکی ئارام زانیبیت، بۆ ئەوه ی کە مێک بە حە سیته وه. لە وانە شە راویان ناییت، جار بە جار سەر و گوتیلاکی خۆیناوی یی خۆی رادەوه شاندا، بە بە بێهیزییەوه دەست و پە لی خۆی رادەوه شاندا بۆ ئەوه ی پە تە درێژە کە لە ملی خۆی بکا تە وه... بە لام نە ی دە توانی.

ئاخ! ئێستا ئەمیش، شێرزاد، ئەوەتا لێرە، لەم دورگە یە دا، خۆی وەک ئەو شێرە رۆژگاری مندالیی خۆی دیتە پێش چاوا! حە یف! بە درێژایی هە موو ژیان، هەرگیز خۆی هیندە زەبوون و تەنیا و تیکشکا و نە بینبوو! مامۆژنە کە ی، بە بیبری دی، خۆی بە سەر پەنجەرە کە دا شۆر کردبۆوه، تەماشای شێرە کە ی دە کرد، دە بگوت:

- ئەم شێرە، هە بێ و نە بێ لە شەرێ کدا تیکشکا وه!

دایکیشی، بە میهرە بانیبییه وه دە لالایه وه، دە بگوت:

- لە چاوان کوێریم، شێر کە ی نێ ئەوه ندە مات و بێ دەست بوونە! من قەت شێرم ئاوها کز و زەبوون نە دیون!

برا بچکۆلە کە یشی، بە هە لپە لە دایکی دە پرسی:

- ئەو پە تە درێژە چیە لە ملی کراوه؟

خوشکە بچکۆلە کە یشی، کە هیشتا ترسی نە رە و ابۆوه، دە بگوت:

- نا دایه... لە حە پسخانە غاری داوه.

نێزیکە ی نیو سە عات هەر لە بەر پەنجەرە کە راوە ستابوون و بە دەم قسە وه سە بری شێرە کە یان دە کرد. شێرە کەش لە هە یوانە کە دا، لە هە مان

شوینی خۆی وەرکه و تیبوو، هیچ جووله یه کی نه ده کرد؛ ته نانه ت به هیچ شیتوه یه ک جورته تی نه وهیشی نه ده کرد که جاریک بتوانی سهری خۆی بهرز بکاته وه و ته ماشای دهوروبه ری خۆی بکات. ته نیا نه وه نه ده نه بی که جار به جار، بیه پیز، دهستی بو سه رو گو تیلای خۆی ده برد، میش و مه گه زی له برینه خوینا و بیسه که ی لاجانگی خۆی ده رده کرد و نه یه ده توانی؛ « میش و مه گه ز تیبی و ههاتیبوون و له دهوری سهری گیزه گیزبان بوو» جار جار که له کی خۆی ده گۆری و به دم نرکه یه کی برینداره و ده رده که و ته وه.

له کو تیا بیدا، دایکی، چیتر خۆی له به رده دم ئه م دیمه نه پین رانه گیرا؛ به رزه پی هه لسا یه وه، گوتی:

- ده چم گۆشتی ده ده می،

مامۆزنی کردیه گاله، رازی نه بوو. خوشک و برا بچکۆله کانیشی به هه مان شیتوه، له دهوری دایکیان کو یوونه وه، دامینیان گرت، گوتیان: «نا، مه چۆ؛ ده تخوا».

دایکی گوتی: «نا». چوو پارچه مریشکیکی برژاوی به رماوه ی جهمی ئیوارهی خۆبانی، له گه ل سیتوک، له ناو پارچه نایلۆنیک لول دا. ده رگا که ی کرده وه، گوتی: «ده چم له به ری داده نیم».

خوشک و برا بچکۆله کانی، مامۆزنی، هه مرویان پیکه وه، بیده نگ، چاویان نه بله ق ما بوو؛ له په نجه ره وه ته ماشای دایکیان ده کرد که خه ریک بوو هیدی هیدی، به هه نگاوی که میک سلۆکانه وه، له شیره که نزی که ده که و ته وه. شیره که ش هیچ جووله یه کی نه ده کرد، خامۆش، له په نا دیواری هه یوانه که دا و هه رکه تیبوو.

له وه ده مه دا بیده نگیسه کی سامناک، که له ترس و نا ئارمی و هه په سانه وه هاتیبوو، بالی به سه ر هه موویاندا راکیشابوو؛ له په نجه ره که وه سه رنجیان ده دا: دایک له به رده م شیره که دا را وه ستا بوو، پارچه مریشک و سیتوه که ی (له ناو نایلۆنه که دا) به ده سته وه گرتیبوو، پاشان، له سه ره خۆ، نوشتایه وه، پارچه مریشک و سیتوه که ی دانایه به رده م شیره که.

ئه وان وه ک بلتی هیشتا با وه ریان به چاوی خۆبان نه ده کرد،

هه په ساو، ده میان دا پچریبوو، به نا ئارامییه وه چا وه رتی ئه وه یان ده کرد که دایک، زوو، به سه لامه تیبیه وه بگه رپته وه لای خۆبان: بو ئه وه ی ئیتر له و کاته دا، هه مرویان پیکه وه له که یفخۆشیان به ده نگی به رز بکه نه هه را و پیکه نین.

له نا کاو، پیکه نین و غه لبه غه لیبکی سه یر له په نجه ره که وه به رز بووه، راجله کی، وه ک ئه وه ی خه یالی له جیسه انیکی دیکه دا بوو بیت و تازه هاتیبته وه هۆش خۆی؛ به ماندوو یی و بی هیزیبیه وه سه ری به رز کرده وه، ته ماشای پارچه مریشک و سیتوه که ی به رده م خۆی کرد، هه سستی به نیگه رانی و زه بوونییه کی کوشنده ده کرد: له هه ژمه تان خه ریک بوو دلای شه قی ده برد.

دورگه ی «میدل گراند» - ۱۹۸۵

«گېرانهوهی رووداوهکه به زمانی ئهفهندی»

- من و ژنهکهم و دوو مندالکهم بووین، لهسەر پردهکه دهرفیشتین. سځ عهسکهری تورک بهرامبهرمان دهاتن. من دهستی کچهکهی خۆم گرتبوو. دهمانویست له پردهکه بهپهینهوهو بچین سهترپک له پهیکهری (نهحمهدی خانی) بدهین. ژنهکهم، کور به باوهشوه، چهند مهترپک له پیتش منهوه دهرفیشت. لهناکاو، پهکیتک له عهسکهره تورکهکان، دهستی درپژ کرد؛ به بهرچاوی خۆمهوه، قوونی ژنهکهمی گرت.

«گېرانهوهی رووداوهکه به زمانی شایهدیتک»

- گهورم، من نه نیا لهوکانهوه ئاگاداری رووداوهکه که لهناکاو، له پیتش منهوه، دهنگی ریژنه گوللهیهکی کلاشنکۆف بهرزبووه، سهلهیهیهک بوو. راستیهکهی، نازانم کئ له کئی دا! بهلام بهچاوی خۆم بینیم: (ئهو عهسکهره نهی که لهناو خویندا دهگهوزی) ههردوو عهسکهرهکهی دیکه سهرخۆش بوون؛ دیاربوو زۆریان خواردبووه.

«گېرانهوهی رووداوهکه به زمانی (تاوانبار)»

- من ئاگاداری سهرتاپای رووداوهکه بووم، له سههرهتاوه تا ئهمرۆ، چونکه من لهسەر شوستهی ئهویهری پردهکهوه چاوم له ههموویان بوو: ئهفهندی، خۆی و ژنهکهی و دوو مندالکهمی بوون. دیاربوو غهربیهن و بۆ سیاحت هاتوونهته زاخۆ. ئهفهندییهکه دهستی کچهکهی خۆی گرتبوو، ژنهکهمش کوره بچکۆلهکهی له باوهش گرتبوو؛ چهند مهترپک له پیتش میردهکهی خۆیهوه دهرفیشت. لهناکاو، عهسکهره تورکهکه دهستی درپژ کرد و قوونی ژنهکهی گرت.

«گېرانهوهی رووداوهکه به زمانی پهکیتک له عهسکهره تورکهکان»

- مههرووم، نهخیر، هیچ ههلهیهکی بهرامبهر هیچ کابیکیان نهکرد، بهنگو بهپیتچهوانهوه، لهسەر پردهکه، چوو، زۆر موختهپهمانه، بۆ خۆشهویستی و موجهامهله، قوتوووه پیپسییهکی پیشکەش به ئهفهندیی میردهی ژنهکه کرد. ئیدی، کارهسات و تاوانهکه لیروهوه دهستی پیکرد.

کوژرانی عهسکهریکی تورک له زاخۆ

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی ئهفهندی»

- بهلێ، راسته، جهنابی حاکم، من دووای ئهوه، تفیکم له عهسکهرهکه کرد. که تهم لیتی کرد، یه کسه کلاشنکۆفه کهی له شانی هیتایه خوارهوه ویستی بکۆژی. بهدم هیتانه خوارهوهی کلاشنکۆفه که له سه شانی و خۆ ئاماده کردنی، چهند مهتریک له منی منداڵ به شانوه دوورگه وتوه. لهم کاتدا بوو، ئیتر، پیتش ئهوهی ئهوه تهقه له من بکات، عهسکه ره هاوڕیکه ی خۆی، له تهنیشت خۆیهوه، سه لیه یه ک کلاشنکۆفی پیتوه نا... پاشان رایکرد.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی شایه دیک»

- گه وره، وهکو گوتم: ناتوانم بایم «ئهو پیاوهی له سه ره شوسته که وه هاتبوو سه لیه کلاشنکۆفه کهی له عهسکه ره که دا». من ئه مه م نه بیینی، به لام که گه یشتمه سه ره رووداوه که، کلاشنکۆفه که له ده ست ئهو عهسکه ره بوو که پاشان رایکرد و ئیستا لیره بییه.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی (تاوانبار)»

- من له وه به ری شوسته ی سه ره پرده که وه، کاتج عهسکه ره که م بیینی کلاشنکۆفی له ئه فه ندی راکیشا، به په له په ل رامکرده لایان بۆ ئه وه ی ناویژیان بکه م و ئهو ئه فه ندیه به خۆی و مندا له که ی باوه شییه وه نه کۆژی ت. پیتش ئه وه ی بکه مه لای عهسکه ره که، سه لیه یه ک کلاشنکۆف له تهنیشتیه وه به رزیوه وه خه لتانی ناو خۆینی کرد، عهسکه ره که ی هاوڕی ی خۆی بوو، کوشتی و پاشان رایکرد.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی یه کیک له عهسکه ره تورکه کان»

- مه رهووم کاتی توووه پیسییه که ی پیتشه ی به ئه فه ندی کرد، گویم لێ بوو ئه فه ندی زۆر به تووره بییه وه، به تورکی گوئی: «بۆخ، ئیجمره م». هاوڕیکه م گوئی: «ئیج». ئه فه ندی، هه ره به تورکی و تووره بییه وه گوئی: «من بیز له پیسیی تورکی ده که مه وه. نابوو ته م له سه ره هه مه و که لوپه ل و خوارن و خواره مه نییه کی تورکی داناوه. هه رگیز شتی تورکی نا کریم و ناخۆم و ناخۆمه وه». هاوڕیکه م گوئی: «بۆ؟». ئه فه ندی گوئی: «چونکه ئیوه پیسی و داگیرکرن». هاوڕیکه م گوئی: «بسور». که که مێک له یه کتریش دوورگه وتیه وه، ئه فه ندی - بۆ جارێکه نسی ئییه - هاواری کرد: «بزی کورده ستان».

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی ئه فه ندی»

- چۆن؟! به لێ جهنابی حاکم، من دووای ئه وه تفیکم له عهسکه ره که کرد. نا، به لێ، هه ردوو دهستم گیرابوو: مندا له که م به باوه شه وه بوو.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی شایه دیک»

- به لێ؟ نه خیر جهنابی حاکم، من ئاگام له وه نییه ئه گه ره عهسکه ره کۆزراوه که قوونی ژنه که ی گرتبیت. به بووره، چیتان فه رموو؟ ئهو عهسکه ره ی رایکرد؟ نازانم. نازانم بۆچی رایکرد، به لام سه رخۆش بوو. له وانه یه له ترسان رایکرد بیت.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی (تاوانبار)»

- چۆن جهنابی حاکم؟ به لێ، من به چاوی خۆم دیتم: عهسکه ره که قوونی ژنه که ی گرت. عهسکه ره که ی دیکه ش، به پیتچه وانه وه، هیتده شه ره فه مند و پیاو بوو که غیره تی قبوولی نه کرد له به رچاوی ئه مه وه قوونی ژنییک بگرن و پاشان مێرده که شی بکۆژن. سه رخۆشیش بوو. پاشان، جهنابی حاکم، هیچ دوور نییه سه لیه ی کلاشنکۆفه که ی ئاراسته ی ئه فه ندی کردبیت و به ر هاوڕیکه ی خۆی که وتبیت! چوزانم. سه رخۆش بوون، ئیتر.

«گێڕانهوهی رووداوهکه به زمانی یه کیک له عهسکه ره تورکه کان»

- مه رهووم به ده ستی هاوڕیکه ی خۆی نه کۆزا. هه ردوو تاوانبار درۆ ده که ن و پیتکه وه له سه ره ئه وه ریک که وتوون که ئه م سینیارییه هه لسه سن و بیلینه وه. راسته، مه رهووم به مه زۆر سه فله ت بوو که ئه فه ندی جنیوه ی به تورکان دا و پاشان هاواری کرد «بزی کورده ستان»، به لام هیچ وه لای ئه وه نه دا یه وه. تاوانبار، واته ئهو پیاوه ی که له وه به ری شوسته که وه هاته لامان، ئاگره که ی خۆشتر کرد و که وته جنیوه دانی ئییه: خۆی وا نیشان دده دا که ئییه تهعه دامان له ژن و مێرده که کردوو و ئهو له سه ربان ده کاته وه. هه ره خۆیشی، پاشان، له ناگاو، کلاشنکۆفی له شانی هاوڕیکه م کردوه و کوشتی.

«گېئرانەوہی رووداوەکە بە زمانی ئەفەندی»

- من بۆ خوا دەیلێم: ئەو پیاوہی لەوہەر شوستەکەوہ ہاتە ناومانوہ، خوا دەست بەبالییەوہ بگرت، پیاویکی خێرۆمەند بوو. راستە: لەسەر ئێمە بە جواب ہات و پیتی ناخۆش بوو عەسکەری تورک بە نوێژی نیوہرۆ تەعدا لە ئێمە بکن، بەلام ئەویش، ھەرۆک من؛ لەناکاو بە دەنگی صەلیہی کلاشنکوفکە راچەنی. ھەرگیز چاوەپێی ئەوہمان نەدەکرد کہ ئەو عەسکەری دیکە ہاوپێی، لەسەر ئێمە ی بچەک و تەعدا لیکراو بکاتوہ!

«گېئرانەوہی رووداوەکە بە زمانی شاہدیک»

- گەورەم، لەبارە ی ئەو پیاوہی کہ لەسەر شوستە ی ئەوہری پردەکەوہ ھاتبووہ لایان، من تەنیا ئەوہندەم لەبیرە: لە دوای صەلیہکە و کوژرانی عەسکەرکە، لەسەر مەیتەکە راوہستابوو و بە ئەفەندییەکە ی دەگوت «باش بوو ھەر بەدەستی خۆیان کوژا». لەم کاتەدا، دەمدیت: عەسکەری راکردوو، لەدوور، پشتی لە ئێمە، ھەر غاری دەدا و سەرخۆشوانە دەلەنگایەوہ.

«گېئرانەوہی رووداوەکە بە زمانی (تاوانبار)»

- جەنابی حاکم، من دانێ پێدا دەنێم: وێژدان و کەرامەتم قبوولی نەکرد کہ عەسکەری تورک لە پێش چاوی من، بەم شیوہیہ، تەعدا لە ژنیکی کورد بکن و پاشان بیانەوێ مێردەکەش بکوژن؛ بە راکردن پەریموہ لایان؛ بەلام من تەنیا بۆ ئەوہ چووم کہ پەرہوانییان بکەم و نەھیلیم ئەفەندی بکوژریت. ھەرگیز دەستم نەدایە چەک.

«گېئرانەوہی رووداوەکە بە زمانی یەکیک لە عەسکەرە تورکەکان»

- جەنابی حاکم، پێش ھەموو شتیک، دەھوێ ئەوہتان عەرز بکەم کہ ئێمە، شتاقمان، سەرخۆش نەبووین. پاشان ئێمە ی تورک، بام سەرخۆشیش بین، ھەرگیز ھیندە کەم نین بچین قوونی ژان بگرین. جەنابی حاکم، ئەگەر مەسەلەکە رۆ و کینەییکی سیاسی نەبیت، چۆن پیاو لەسەر «قوونی زینک» دەست دەداتە کلاشنکوف و عەسکەری دەوڵەت بکوژیت؟! ئەم دوو پیاو، ھەردووکیان، رقیبان لە تورک و عەسکەری تورکە سیناریۆکەیان دیارە لەسەر درۆ ھەلبەستراو، دەیانەوێ بەرگری لە ھەلە و تاوانی یەکتەر بکن.

«گېئرانەوہی رووداوەکە بە زمانی ئەفەندی»

- جەنابی حاکم، جەنابت من بەوہ تاوانبار دەکەیت کہ سەرەتای ھەرایەکە من دروستم کردوہو چووہ تەم لە عەسکەرە تورکەکە کردوہ. من تەنیا یەک پرسیارتان لێدەکەم، جەنابی حاکم: «تۆ، بە خۆت و ژنەکەت و دوو مندالتەوہ، ئەگەر لە ھەولێرەوہ بۆ پیاو ھاتبە ناخۆ و لەناکاو، لەسەر پردیک، عەسکەریکی تورک، بە بەرچاوی خۆتوہ قوونی ژنەکەت بگری؛ چ دەکە ی؟»

«گېئرانەوہی رووداوەکە بە زمانی شاہدیک»

- گەورەم، من ناتوانم وەلامێ ئەم پرسیارەتان بدەمەوہ: چونکہ من ئاگام لە ھیچ نییە، تەنیا ئەوہندەم دیوہ و بیستووہ کہ باسم کرد. نەخێر، ئاگام لە مەسەلە ی پێشکەشکردنی قوونوہ پێسییەکە نییە. ھیچ قوونو ی پێسییشم لە شوینی تاوانەکەدا نەدیت. خۆ ئێوہ ئیفاذە ی ژنەکەشتان وەرگرتووہ، جەنابی حاکم.

«گېئرانەوہی رووداوەکە بە زمانی (تاوانبار)»

- وەللا بابە باش، لە ولاتی خۆماندا تەعەدامان لێ بکن و پاشانیش خۆمان تاوانبار بکن و بە پیاو کوژ لە قەلەمان بدن! جەنابی حاکم، مېوورە، رینگەم بدەن پرسیارتیک لە جەنابتان بکەم: ئەگەر قاتل خودی عەسکەرەکە ی ھاوپێی خۆی نەبیت، بۆچی رایکرد و تا ئیستاش خۆی ون کردوہ؟ ئێوہ چۆن دەکرێ دادگایی من و ئەفەندی بکن لە حالەتیکدا لایەنیکی تاوانەکە (ھەر تاوانبارکە خۆی) لێرە نیہ؟

«گېئرانەوہی رووداوەکە بە زمانی یەکیک لە عەسکەرە تورکەکان»

- ھاوڕێکە ی ترمەن (ئەوہ ی غاری دا)، ھەتی بوو غار بەدا: چونکہ بە بەرچاوی خۆیوہ یەک صەلیہ کلاشنکوفیان لەم بەستەزمانە دا. ئیدی، ئەویش، لەوانە ی تراسابیت، رایکرد. پتووستیش ناکا بیتنە دادگا، مەگەر تەنیا وەکو شاہدیک، چونکہ ئەو ھیچ پەیوہندییەکی بەم سیناریۆ ھەلبەستراوہ نییە کہ ئەمانە دروستیان کردوہ.

«گېئرانەوھى رووداۋەكە بە زمانى ئەفەندى»
- جەنابى حاكم، جەنابت من ھەر بەۋە تاۋانبار دەكەيت كە چوويە
تفم لەو عەسكەرە كەردوۋە. من، ديسان، رېگەم بەدە، تەنپا يەك
پرسيارتان ليدەكەم:
«جەنابت، بە خۆت و ژنەكەت و دوو مندالتەۋە، ئەگەر لە ھەولتەرەۋە
بۆ پياسە ھاتبەنە زاخۆ و لەناكاو، لەسەر پردېك، عەسكەرېكى تورك،
بە بەرچاۋى خۆتەۋە قوونى ژنەكەت بگىرى؛ تۆج دەكەي؟ ھا؟!»

خوشکه چکۆڵه کهی «حاشووش» له ناکاو خۆی کوتایه ژوورهوه، به پهله پرووزی و هه ناسه برکتیوه وتی:

- دایه، دایه.. سبهینی دیسان ماله کوردهکان رادهگویتزنهوه.

لهو دهمه دا من و حاشووش بهرامبهر یه کتر دهانیشتیووین، دامه مان ده کرد. حاشووش که گویتی له هه واله که بوو، یه کسه، دهستی له بهردی دامه که ساردبووه، ته می خهفه تیکی له ناکاو کهوته سه ر رووی. دایکیشی، به دیار سه ماوه ره که مات ما؛ به غه مگینی و به چاو تیکی پر به زه بیسه وه نیگایه کی کردم. من که نه وه خسته مندال بووم و زمانی عه ره بیم باش نه ده زانی، له سه ره تادا لهو عه ره بیسه جلفیسه ی خوشکه کهی «حاشووش» حالی نه بووم، به تایبه تیش له به ره وه ی زۆر به هه شتاوی هه واله کهی پیمان راگه یاند.

باوکی حاشووش، که دیار بوو نه ویش، نه م هه واله ی زۆر له سه ر دل گران دههات، رووی کرده کچه کهی:

- کنی وای پین وتی؟

کچۆڵه که، به شله ژاویسه وه سه بر تیکی منی کرد؛ ئنجا رووی کرده وه باوکی:

- مالی سه عدیسه ی دراوسیمان.

- وتیان چی؟

- نه بوو سه عدیسه وتی.

- وتی چی؟

- وتی: «سبهینی ماله کوردهکان رادهگویتزنهوه».

دایکی حاشووش به خهفه تباریسه کی پر له گازانده وه، وهک نه وه ی به نهیتهی قسه بکا، رووی کرده باوکی حاشووش:

- راست دهکا. «نه بو سه عدیسه» پۆلیسه؛ ده زانی.

باوکی حاشووش له به رخۆیه وه گویتی:

- ئاخه؛ له شیماله وه بو جنووب، له جنوویه وه به رهو کوی؟ سه بهره!

من یه کسه ر تیکه یه شتم؛ زانیم که ئیدی نه مجاره یان به یه کجاره کی رامانده گویتزنه وه به رهو ئیران، یانیش به رهو بیابانه کانی سه ر سنووری «ئوردن». خه ریک بوو له پرمه ی گریان بدهم. زۆر له میتر بوو باوکم

بیابان

باسی ئەمەى بۆ دەکردین. چیتەر خۆم پێ نهگیرا؛ بەدیار فایبەرى دامەكەوه، سەرم نوشتاندهوه سەر سنگم، وەك مندالێكى له تەمەنى ئەوسام زۆر بچووكتەر، له حەژمەت دەردەسەرى و سوگواریى خۆماندا دەستم كرده گریان: من ئەمەدەزانى بۆچى و تا كەى ئەفى كرابووینه ئەم بیابانه گەرمەسپىرهى باشوورى عىراق.

بۆ بەیانىبەكەى، كاتى له ژووره زیندان ئاسا تارىكەكەدا، دیمەنى شەوى دوینى و چۆنیهتى راگەیاندى هەوالەكە و پەشۆكانى مالى حاشووشم بىر دەهاتهوه؛ دلم زیاتر تەنگ دەبوو. لەسەر تەنەكەیهكى قوپاوى ژەنگاوى دانیشتیووم، هەنسكم دەدا و لەبەر خۆمەوه هۆن هۆن دەگرىام. له دلى خۆمدا دەمگوت:

- خەتای خۆم بوو. بۆچى شەو له مالى حاشووش مامەوه؟

یازده مانگى رەبەق بوو (من و دایك و باوك و خوشكێكى بچكۆلانەم) لهو بیابانهى باشوورى عىراقدا دەژیاين. چل پەنجما مالىك دەبووین لهوئ. بیابانى رومادى! بیابانىكى هەتا چاو پر دەكا چۆلەوانى و وشكایى بوو!

من، كە بە درێژایى ئەو نۆ سالەى رابردوى مندالیم، هەمیشە له كۆتستان و لەناو شاخ و باخى رەنگیندا دەژيام؛ ژيان و گوزەرانى ئەو بیابانەم زۆر لەسەر دل گران دەهات. هەموو سپىدەبەك، كە له خەو هەلدهستامەوه، لهجیاتى فینكایى شەبا و شەومى ناو باغ: هەستم بە گەرد و گەرمای سووتین دەکرد؛ لهجیاتى ئەوهى سمۆره و قاز و كارژۆلەكانم له نزاره سەوزەكەى بەرانبەر مالممان ببینم: غویارىكى زەرد، توپێك تۆزى سووتاوى پیمدا دەپژاند. بۆ دایك و باوك و خوشكەكەیشم، هەمان سەغڵەتى و بەدبەختى بوو. بەدرێژایى هەموو ئەو یازده مانگەى لهو بیابانەدا بووین، تەنیا مالى حاشووش و ماله عەرەبێكى دیکە هاموشۆیان دەکردین و جاربه جار یارمەتیبیان دەداين.

باوكم بۆ ئەوهى بتوانى بەخیمومان بكات، هەر سێ چوار رۆژ جارێك، بەگەل باوكى حاشووش دەكەوت؛ دەچوون، نازانم له كام گوندى نزیك ئاویبەكە، تووریان دەكړی و دەهاتنەوه له ئاویبەكە

دەیانفرۆشتهوه.

منیش، هەموو بەیانىبەك، لهگەل حاشووش، دەچووین له زەلكاویكى پیسى دوورەدەستى ئاویبەكەدا، كە هەمیشە پر بوو له مێش و مەگەز، ماسیى جورپه مان دەگرت، دەهاتینەوه و له ئاویبەكەدا دەمانفرۆشتنەوه. ئیوارانىش، لهگەل حاشووش و مندالە عەرەبەكانى دیکەى ئاوی، دەچووین له نزیك مالى حاشووش، له چۆلەوانىبەكەى وشك و برینگدا، كە تەنیا چەند پر كە خورمایهكى لى بوو و شەوان حوشترەكانیان لەژێر دەبەستنهوه؛ یاریى فوتبۆلیتمان دەکرد.

من زۆر حەزم له فوتبۆلین دەکرد. هەمیشە نەخشەیهكى یاریکردنى فوتبۆلینم له باخەل بوو. ناوى هەموو مندالە یاریكەرەكانم لەسەر نووسیبوو؛ شوتین و رۆلى هەر یهكێكىانم بە هیما و هیلى جوراوجۆرهوه، لەسەر تیکهى كاغەزێك دەسنیشان كردهبوو: «هجوم»، «دیفاع»، «هەدەف». گەلیك ئیواران، كاتى له فوتبۆلین شەكەت دەبووین و شەو بالى تارىكى خۆى بەسەر بیابانەكەدا رادهكیشا، ئیتر لهگەل حاشووش بەیهكەوه دەچووینەوه مالى حاشووش. گەلیك شەوانیش هەر له مالى ئەوان دەمامەوه و دەخەوتم.

دایكم پێى خۆش بوو كە من لهگەل مندالە عەرەبەكانى ئەوى یاریى فوتبۆلین دەكەم. دەیگوت:

- بەلكو لهگەل مندالە عەرەبەكان فیری عەرەبى دەبێ.

بەلام باوكم، جارێكىان - بەم دواىبە - خۆى لى توورە كردم، وتی:

- بەناخیری گیانت كە له فوتبۆلین تەواو دەبى، شەوان بۆ خەوتن وەرەوه كاولبووهكەى خۆت؛ مەچۆره ماله عەرەبان!

- بابە، ئاخەر، كە تارىك دادى، دەترسێم بەو بیابانەدا بگەرێمەوه مالهوه.

- چاوت دەردەهات. دەكەواته واز له فوتبۆلین بینه!

«باوكم راستى دەکرد! ئەگەر ئەو ئیوارەیه، له دوای فوتبۆلین

بگه رامایه وه مائی خۆمان و شهو له مائی حاشووش نه نووستمايه ، ئيتير له دايك و باوكم دانده پرام؛ تووشى ئەم چورتمه و ئەم به دبه ختييهى ئيستا نه ده هاتم! خه تاي خۆم بوو. ئا». له ژووره شيدار و تاريكه كه دا، دلم خهريك بوو شهقى ده برد. له درزيكى ده رگا كه وه ته ماشاي ده ره وه م ده كرد، بيرم له دايكم ده كرده وه، له خوشكه بچكۆله خنجيلا نه كه م. ده ترسام له م ماوه يه ي ئيستا دا، كه من له م ژووره زيندان ئاسايه دا راگيروم، ماله وه مان سواري زيلي عه سكه ري بكه ن و رايان پيچن به ره و ئيران يان به ره و سنووره كاني ئوردن؛ ئيدي جاريكي ديكه، هه رگيزاو هه رگيز نه يان بينمه وه!

ئهو ژووره زيندان ئاسايه كه منيان تيدا راگرتبوو؛ سه يته ره يه كي پۆليس بوو، پاريزگاري ئهو ناوچه يه ي بيابانه كه ي ده كرد. ته نيا نيو سه عاتيكي له مالى خۆمانه وه دوور بوو. ژوورتيكي فراواني شهش پالووي بوو: تاريك، شيدار، گهرم، بۆنى ميز و باينجاني ليده هات؛ ديواره كاني به بلۆك و به رد «هه ندئ شو تنيشي به ته نه كه و به رميل» دروستكرا بوون. ئهو به يان بيه، خۆز تازه خهريك بوو گزنگي ده دا. من زوو مالى حاشووشم به جئ هيشت. به ناخيري گيانم، وتم «با ريگا كه قه دپر بيرم و به لاي سه يته ره كه دا بگه ريمه وه»، كه چي كه گه يشتمه لاي سه يته ره كه، پۆليس عاره به كه له وه ره وه، هه ر كه چاوي به من كه وت «وهك ئه وه ي به دريژاي هه موو ژياني، هه رگيز له و بيابانه دا هيج به يان بيه ك چاوي به به شه ر نه كه وت بئ» تفه نگه كه ي سوار كرد و له دووره وه لووله ي تفه نگه كه ي ئاراسته كردم؛ هاواري كرد: «ئوگه ف!».

«ئاخر چيم كرده وه؟»، «سه يره!»، «وا دوو سه عات زياتره»؛ «بۆجي منيان له م ژووره دا راگرتوه؟!، تاوانم چيه؟». له وه زياتر خۆم پي رانه گيرا، ده رگا كه م لا دا و چوومه ده ره وه؛ كه گه يشتمه به ر ده رگا كه، پۆليس كه يه كسه ر تفه نگه كه ي له شان كرده وه و روويه رووم هات. خۆي ليم گيفت كرده وه، به عاره ببيه كي جلفي شيراندي:

- هه تيو، پيت ده ليم «بچۆ ژووره وه!».

له شيراندنه كه ي نه ترسام، به لام له هه ژمه تي غه مي ماله وه مان، ئازارتيكي سه خت به رۆحمدا ده گه را؛ زماني قليبشاندم:

- دايك و باوكم. ماله وه مان!

- ماله وه تان چي؟

- ده رۆن، به جيم ديئن.

وهك ئه وه ي گالته م پي بكا، لاساييمي كرده وه:

- بۆ كوئ ده رۆن؟

- رامانده گويزنه وه؟

به هه مان شپواز:

- كي راتانده گويزينه وه؟

ده ستم به گريان كرد:

- حوكمه ت. حوكمه ت رامانده گويزينه وه.

- به ره و كوئ؟

- بۆ ئيران.

- درۆ ده كه ي. پيشتريش ئه مه ت گوت.

- درۆ ناكه م، به خوا رامانده گويزنه وه. نازانم به ره و كوئ!

به بيياكييه وه وتي:

- بچۆره ژووره وه، چاوه ري كه!

ده مزاني كه ديسان مه به ستي ئه وه بوو چاوه ري «ره ئيس» بكه م.

«ره ئيسيش له ژووره وه خه وتبوو»، ده بوايه چاوه ري بكه م تا له خه و

هه لده ستي و بۆ خۆي ليم ده پرسينه وه! له به رده م ده رگاي ژووره كه دا،

ديسان رووم كرده وه پۆليس ه كه، به چاو داوام لتي به زه بي پيمدا

بيته وه، ده ستم بۆ ژووره وه دريژ كرد، وتم:

- خه وتوه.

وتي: كي خه وتوه؟

وتم: «ره ئيس».

وتي: چاوه ري كه، تا خه به ري ده بيتنه وه!

وتم: هه لي بستينم؟

تەنگاۋ بوو:

- ئە. نەكەي! خۆي خەبەرى دەبیتتەۋە.

لالامەۋە:

- ئاخىر، خەبەرى نابیتتەۋە.

توورپە بوو، ھاۋارىيەت:

- دەلېم «بېچۆرە ژوورەۋە!»، كەرياب.

لەۋ دەمەدا، پۆلىسىكى دېكە، كە من پېشتەر نەمبېنىبوو (دېيار بوو

تازە ھاتبىوۋە لاي ئەۋ پۆلىسىسە ھاۋرىپى) دېتم: لەسەر چىچكان،

تفەنگەكەي لەنېۋان قىچەكانىدا راگرتىبو، پىشتى بە دېۋار دابوۋ؛

ھەلسايەۋە و بەرەۋ لاي دەرگاگە ھات؛ روۋى كىردە من:

- باشە ئېۋە نەفى نەكرانەتە ئېرە؟

بە قىسەي ئەۋ پۆلىسىسە دلەم خۆش داھات، وتم:

- با.

وتى:

- ئەدى چۆن دەلېمى «راماندىگوتىزەۋە»؟

- دېسان راماندىگوتىزەۋە.

- ئېۋە بە ئەسل خەلكى كوتىن؟

- مېرگەسور.

- راتاندىگوتىزەۋە بەرەۋ كوۋ؟

گريام، وتم:

- نازانم..!

لەناكاۋ ئەۋىش توورپە بوو، وتى:

- ئەدى بەم بەيانىيە زوۋە لەكوۋ بوۋى؟ خەلك بەم سىبەينەي

سالخان لەۋ سەھرايە چى دەكا!

بۋارى ۋەلامدانەۋەي نەدامى. دەم و دەست كاغەزىكى بۆرى

گرمۆلەۋەبوۋى لە باخەلى خۆي دەرھېنا. دېتم، كاغەزەكەي خۆم بوو

«ئەۋ كاغەزەي نەخشەي يارىكىردنى فوتبۆلېنم لەسەر دروست كىردبوو،

پۆلىسىسەكەي پېتسۋو لېتى سەندىبووم و دابوۋى بە ئەۋ». كاغەزەكەي

پېشان دام و بە دەنگىكى توورپەي ناقتۇلاۋە وتى:

- ئەم كاغەزە چىيە پېت؟ ھا!

پاشان تفەنگەكەي شانى ھەلخزاندى پىشتىيەۋە و توند قۆلى گىرم،

وتى:

- تۆ جاسوسىت.

رايىكىشامە لاي خۆي. دانوشتايەۋە سەرم، كاغەزەكەي لە رووم

نېزىك كىردەۋە. پەنجە زۆر درېژە قەلشتاۋىيەكانى خىستە سەر ھەندى

شۋىنى ناۋ «نەخشەكە»، بە پەشۋىكانىكى لەرادەبەدەرەۋە وتى:

- تەماشاي ئەم كاغەزەي خۆت بىكە! ھىجوم، دىفاع، ھەدەف... ئەم

شئانە چىن لېرە نووسىوتن، ھا؟!

من بېرم دەكىردەۋە، بەلامەۋە زۆر سەير بوو، دەمگوت:

- ئەم دوو پۆلىسىسە خۆ عارەبىشەن، بەلام بۆچى لەۋە تى ناگەن كە ئەم

ۋشانە زاراۋەي يارىكىردنى فوتبۆلېن!

توند گوتىچكەي گىرم و سەرمى لەگەل بادا، سىمىلى گىش، چاۋىشى

لېم زەق كىردەۋە:

- ئەم نەخشەيە چىيە پېت، قىسە بىكە!

من گريام. ئەۋ وتى:

- ھى تەخرىباتە؟

منىش لەتاۋ ئازارى گوتىچكەم، زۆر بەروۋىنى و فراۋانى ۋەلامم

دايەۋە:

- نەخشەي يارىكىردنى فوتبۆلېنە، ناۋى برادەرە يارىكەرەكانمى

لەسەر تۆماركراۋە.

گوتىچكەي توندتر بادام، دوو جاران سەرمى لەگەل راۋەشاندى:

- ھەمىشە ئەم قىسە نەعلەتېيە دووبارە دەكەيتەۋە! ھىجوم، ھەدەف،

دىفاع... ئەمانە چىن؟ ھىجوم بۆ سەر كوۋ؟ كام ھەدەف؟ ئەم ھەموو

ئېشارەتە سەيرانە چىن؟ قىسە بىكە، تۆ جاسوسىت! ئەم ھەموو ناۋانە

كىن كە لېرە نووسىوتن؟

منىش نەمدەزانى بلىم چى، چاش مابووم. لەتاۋ بەدبەختى و ئازارى

خۆم، ھەر ھەنسكىم دەدا و دەناۋرامەۋە. لە كۆتايىدا گوتىچكەمى بەردا،

شانمى ۋەرسوۋراند، پالتىكى بەرەۋ ژوورەۋە پېتە نام، وتى:

- بچو ژوروهه، دهی؛ تا «رهئیس» خه بهری ده بیتهوه!
منیش هر ده لالامهوه:

- ماله وهمان، ده پوژن. به جیم دیتلن.

له ژوروهه، ناچار، به دم هه نسکه وه، چوم له سهر ته نه که ژهنگاوییه
قویاوه که دانیشتمه وه. چاره سهری دیکه م نه بو؛ ده بوایه چاره پتی نه
پیاوه نوستوهه بکه م، که نه وان ناویان لی نابوو «رهئیس»: تا له خه
هله دهستی و نهو خوی ته حقیقم له گهل بکات.

نه م چاره پیکردنه درتزه بیتهوه وه دهیه م لهو زیندانه تاریکه بوژن
میزاوییه دا، به راستی، ورده ورده، وای لیکردم ههست بکه م که نه م
پیاوه نوستوهه «رهئیس» تاقه ئومید و هیوایه که بو نازاد بوونی من:
چونکه، که بیرم ده کردهوه؛ دلیم خوش داده هات، ده مگوت: «رهئیس»
له وانیه کابرایه کی دنیا دیده و چاو کراوه بی، سهری له فوتبول
ده ریجیت و بزانی که نه م نه خشه یه، نه خشه ی جاسوسی و ته خریات
نیه، به لکو پلانی فوتبولینه. نه مه خوی به شکو به رم بدن و بگه مه وه
مال، لای دایک و باوکم!

له ژوروهه که دا سیچهنم نه ده گرت، ههر بیرم ده کردهوه و چوم به دهوری
خومدا ده گتیرا. ژوروهه که ش هینده تاریک بو، هیچ شتیکم بو
نه ده بینرا. ته نیا سق قه ره ویله کی کون (که یه کتیکیان کابرای رهئیس
له سهری نوستوبوو)، نه وانی تریش کومه لیک جلویه رگ و قایش و
پوستالی عه سکه ربیان له سهر فری درابوو، ههروهه دوو میزی خواری
له ق که یه کتیکیان پانکه یه کی شکاوی له سهر داندرابوو، نه وهی
دیکه شبان زه مبلتیک (وایزنام خورمای تیدا بو، مشک و سیسرکه
ته راتینیان به ده وریدا ده کرد). به خوم ده گوت:

- سهیره، له کازتوهی نه م به یانییه وه منیان لیره راگرتوه، نه م
هه موو دهنگه دهنگه، نه و هه موو ناله و فیغان و گریانه ی من؛ چون
کابرای رهئیس گوتی له هیچ نه بووه؟ چون به و هه موو دهنگه دهنگه ههر
خه بهری نابیتته وه! له سهر ته نه که ژهنگاوییه قویاوه که دانیشتبووم و
سهرنجی پیاوه نوستوهه که م ده دا. به تانییه کی به خودا دابوو، ته نیا
سمیل و سهر و سه کوتی به ده ره وه بوو: بیدهنگ، بی نه وهی هیچ

مرخه یه ک یان هیچ جووله یه ک بکا، ته نانهت هیچ نیشانه یه کی نه
ماندووی، نه خه ونبینن، هیچ شتیک کی ژیانی به سهر روخسارییه وه
دیار نه بوو. دلیم که وته ختوره، به خوم گوت:

ده ترسیم نه م پیاوه له هه ردوو پولیسسه کی دیکه ش منده بوژتر و
که لله ره قتر بیت؛ چونکه رهئیس یانه. خو له وان شه رهئیس هه موو نه م
بیابانه بیت. رهئیس هه موو شتیک کی له ده ست دی، هه رچی بیه وی
ده یکا. زور له وه ده ترسام که ئیتر، نه گهر وایت، نه ک ته نیا دایک و
باوکم به جیم دیتلن و تازه ئیتر بپرای بپر له ژبانمدا نه یانییه وه، به لکو
ته نانهت له کوتا بیدا سه بارهت به م پارچه کاغزه نه گبه ته،
گولله بارانیشم بکه ن! چاره گه سه عاتیک کی دیکه ش ههر به دم نه م
دلهر اوکی و نیگه رانییه وه کاتم برده سهر. له و ماوه یه دا، سق جارن
دهنگی گره گری ئوتومبیلیم له ده ره وه که وته به رگوتی (که زیاتریش له
دهنگی کامیون و زیلی عه سکه ری ده چوو)، له دووره وه، له سهره خو،
رهت ده بوون و تیکه له به دهنگی سه گهرتیک ده بوون. هه موو جارتیک،
له گهل گره گری ههر کامیونیکدا، ده مگوت: «نه وه مالی ئیمه یه»،
«دایک و باوک و خوشکه بچکولانه که ی منه»، «رایانده گوتیزنه وه!»
نه مده زانی ناخو به ره و کوئی، به ره و چ ماله ندیک، چ هه وارتیک؟

توتکه م لی برابوو، خوم پی رانه ده گیرا. له ناکاو، دیسان، ره پی
بوومه وه، ده رگاکه م کرده وه و چومه ده ره وه. له پیتش ده رگاکه، ته ماشام
کرد: پیتش ده رگاکه که سی لی نه بوو، چوم به ملا و به ولای خومدا
گتیرا، هیچ که سیکی لی نه مابوو. نه و ناوه، ههر به ته واوه تی چول و
هول بوو. سپره م گرتنه دوور، دیتم: کومه لیک حوشت، له ژتیر پرکه
خورمایه کدا به سترابوونه وه. له و ده مه دا، له ناکاو، له و چول و
بیده نگیه سامناکه ی نه و بیابانه سله مامه وه؛ هه ستم به ته نیایی و
ناموییه کی کوشنده ده کرد. هات به خه یالما که رابکه م و خوم رزگار
بکه م، به لام به لامه وه کارتیک پی سه ند و جوان نه بوو: ده موست
هه موویان، به رهئیس یه شه وه، دلنیا بن که من «هیچ تاوانتیکم
نه کرده وه» و مافی خومه «نازاد» بیم. بی نه وهی خوم بیه وی، به
ناگاییه وه «وه ک نه وهی هوگری و کونه په یه ونده یه کی زور به تین به ره و

لای کابرای رهئیس کییشم بکات؛ گه رامهوه ژووره زندانه کهم. چوومهوه نزیک قهره ویتله کهی، راوه ستام. سهیری سهر وپوته لاکیم ده کرد. دهستم دریتژ کرد، بیده نگ، قۆلی رهئیس گرت و رامهوشاند، وتم:

- جهنابی رهئیس!

رهئیس هیچ جوولنه به کی لیتوه نه دههات.

جاریکی دیکهش قۆلیم راوه شانند و بانگیم کرد:

- رهئیس، رهئیس!

که چی، دیسانه وه، هیچ جوولنه و وه لامیکی نه بوو.

ئه مجاره بیان، به تانیبه کهم له سهری لادا و دهستیم بهرز کرده وه. که دهستیم بهردا، بی جوولنه، بی گیان، به سهر له شیدا که وته خواره وه. زانیم که ئیتر «رهئیس» مردوه!

به دیار مهیته که وه، له و ژووره خامۆش و تاریکه دا، خهریک بوو زهنده قم دهچوو. ویستم له زیره بدهم و هاوار بکه م، به لام نه؛ به کسه رام کرده دهر وه.

له پیش دهرگا که دا، دیتم له ناکاو، گه مارۆ درام: چوار پۆلیس، چوارشانه، که ته ی رهش؛ له ملاو له ولا، خویان لیم گیف کردبۆوه، شله ژاو، له سهر ئه وه بوون ته قه م لی بکه ن؛ به ره و رووم دههاتن؛ رووی تفه نگه کانیان له سهر سنگم بوو. من زاتره ک بیووم، به چه په ساویبه وه سهیرم دهکردن.

ئه فه ندیبه ک، سهرچه ناگه کوتراو، له ناوه راستی پۆلیسه کانه وه، که قهره ویتتیکی شینی به ستبوو، دهم و چاو خوری کای، رووبه پرووم دههات. یه کیک له دوو پۆلیسه کانی پیتشو به چوار پۆلیسه که ی گوت:

- بیگرن!

ئه فه ندیبه قهره ویت شینه که، گوئیبه کی پرابوو، پاشماوه ی برینیکی قوولیش به نیوچه وانی چه پیبه وه بوو (له پیاویکی مندالبازی خویری دهچوو، که شه ویک له خه ونیکی ناخۆشدا دیبووم)، به مۆره کردنیکی دوژمنانه وه، ورده ورده، لیم دههاته پیتشه وه. له پۆلیسه که ی پرسی:

- خۆبه تی؟

پۆلیسه که ش گوتی:

- به لی، خۆبه تی.

له و ده مه دا گویم لی بوو، دهنگی گره گری زیلیکی عه سکه ری، هیور هیور، ئاواپیبه که ی به جی ده هیشت؛ دوورتر و دوورتر ده که وته وه. منیش، زاره تره ک، گوناح؛ نه مده توانی ته نانه ت هاواریش بکه م...

پاریس
زستانی ۱۹۸۹

زۆر سەيرە ..!

خەرىكە خوشىيەكى زۆر گەورە شادەمەرگم دەكا! دەترسم بەيەكجارى لەنىو ئاسوودەيى ئەم بېرھاتنەو دەيەدا بېرم. چۆن پروابكەم ؟ ئاخىر من كەى چاوەروانى ئەو بووم، كە ئىستە، لەپر، لەم ساتە ناوختەدا، بوتلە عەرەقەيىكى بۆشى لاڤىگە، ئەم وەلامە دوورەدەستە تەلەزماوييەم بەدەستەو بەدات ؟ ئەم وەلامە ون و ناديارەى كە چەندىن سالتە من بەدووايدا دەگەرەم و بەدرىڤاىي تەمەنى مندالىم پىي دەتلامەو. سەيرە..! چۆن وا لەناكاو ئەم بېرەو دەيە لەناخدا تەقبيەو ؟ چۆن وا كەت و پر، ئەو ئەشكەوتە تارىكەى خەم و گومرايىم بۆ رووناك بۆو، چۆن ؟

بەلئى، من زۆر جارەن بەناو شارى رەشى پر يادگارە تالەكانى مندالىمدا گەرەم تەو. هۆى گەلەك لە «داركارى» و تىهەلەدان و لەمال دەركران و جىنو و شەپلە تەفەكانى باوكم دۆزبەتەو، بەلام هۆى ئەمەيان- ئەم داغەى پشت دەستەم ؛ لىم ببوو تەراويلەكەيەك، بەندەرىكى ئىگجەر دورر، هەرگىز پىي نەدەگەيشتم؛ هۆبە ناشىرىن و ماناى دزىوى رووداوەكەيم بېر نەدەهاتەو. بەلام ئىستە.. كە سەيرەيشە.. چۆن؟ ئەو تە، هېتور هېتور، وەك خەونىك، دەكەوتتەو سەر پەرەى مېشكەم. بەلام سەير بوو، خو من، تا ئىستەش، نەمدەتوانى باز بەسەر ئەو نەنگى و گومان و گومرايىمەدا بەم؛ وەك بلىيى جەمكەنى برسېتى و رەتاوى و ئازارى رۆژانى مندالىم بووبى : قەت لە ناخم جوئ نەدەبۆو. ئەو وەختە، من چاكيش بووم. كاتى هەرراشتر بووم، زۆر خەمناكتر، زۆر گومراتر، بى حەوسەلەترى كەدبووم. ئەفسوس.. من ئەم هەموو ئازار و مەينەتتەم چۆن داىە خۆم؟ من باشيش بووم. هەر كە مندالىكارىكى دىكە بووايە... بەلام ئاخىر، لەگەل ئەو شە، خوايەكا؛ ئەم داغە پىس و قەبەيەى سەر دەستەم چى بوو ؟ چى پى كەردم ! تەواو وەك بىرىنىكى گوروى كرمەرىز ئاسا. ئاخىر، هېند بەس بوو كە من خۆشم قىزىم لىي دەكردەو و بە بىنىنى هېلەنجەم دەهاتەو؛ چى خەلەكى ! كە سەيرم دەكرد: مندالە دەولەمەندەكانى دراوسېمان ئەنگوستىلەى زىر و سەعاتى خنجىلانە لەسەر دەستيان

داغەكەى پشتە دەستەم

دەبریسکانهوه، منیش.. ئەم داغە پیس و ناشیرینە لەسەر دەستم! بەلام بۆچ.. ئاخر بۆچ؛ مندالێکی وەک ئەوسای من، دەبێ چیم کردبێ؟ تەنانەت ئەگەر تاوانێکی زۆر گەورەشم کردبیت، چۆن ویژدانێ باوکیک ئەمەم پێ بەرەوا ببینێ؟ چۆن؟ بۆچی؟ سزای چ تاوانێکی لە تخووب بەدەرم بوو؟ خواپەکا.. چی بوو.. ئەم داغە؟ کە، چۆن، لەکوێ، لەپای چی نرا بە منەوه؟ چیم کردبوو؟ نەمدەزانی. نەخێر. من ناھەق نەبووم. ئە، ناھەق نەبووم کە بەدریژایی ئەو ھەموو سالە، ئەو بێ دەنگییە نەیتنگرە لەدڵ بگرم: بێ دەنگییەک کە لە ھەستی خۆ بە کەم زانین و گومراییی و بیتھوودەبیمەوه ھاتبوو. خۆ من، ئەو، تا، ئەگەرچی کە ئەمە لە پایزی ھەژدەھەمیەمیشم دام، بەلام سەبارەت بەم پەتایەوه، بەقەد ھیچ گەنجیکی ئاوەزی خۆم ئاسوودەیی و سەمیانیم لە ژیاندا نەدی. مندالێم ھەمووی بەشەرھاتن بوو، ھەمووی ھەر دوورەپەرتیزی و خۆ بە کەم زانین. ھەرچی ئاشنا و ھاوڕێم ھەبوون، ھەمووم لەبەرچاوە ڕەش بوو بوون. پاش مردنی باوکیشم، شتە جوان و چاکەکانم پتر لەبەردل شتوان. ئەم گری و گومرایییە، لە ناخدا، رۆژ بەرۆژ، گەورەتر و سەختتر دەبوو. ئیتر، ھەموو باخچە و سەیرانگە و سەرشەقامە جوانەکان، بەردەم دوکانی تینس و یاریگە و چاخانە کایش.. لێم ببوون بە دۆزەخ. قەتەم روو تێ نەدەکردن. تا ڕادە ترسان و زەوانی لێیان دەسلەمامەوه. ئاخر.. من، چۆن بەم ھەستی گومراییی و پرووژەردییەمەوه، خۆم لەنیویاندا بینیبام و نەشمردبام؟ باش بوو ھەندێ جار شتەکانم لەسەر پەردەیی بیر لادەچوون، بەلام ھەر کە مندالێکی شەرۆل و خەمناکی وەک خۆم یان لاسووتاویکی سەر ڕینگەییەکم دەکەوتەوه بەرچاوە؛ تەبای جارن، دەکەوتەوه نیو دۆزەخە پر گومان و گێژاوەکەیی خۆم. ھەزار کەرەت خۆزگەم بەوه دەخواست کە ئەم داخە، ھەر لە سەرەتاوە، تیزابیشی دەگەڵ بووایە و بنرایەتە رۆحمەوه. خۆ باشتیریش وابوو کە.. بەلام نەخێر.. من بەدەست خۆم نەبوو.. لە ھەمووی چێتر.. ئەو بەباشتر دەزانی کە ھەر دوورەپەرتیزییە کە ھەلبێژم. بەلێ، من قەت شایانی ئەو نەبووم کە لەنیو ھاوڕێیان و کۆر و قەرەبالغیدا دانیشم بدویم و

پێبکەنم. خۆ ئەگەر بەرێککەوتیش تییان کەوتبام؛ دووبارە، شەرمی زفستی و ھەستی ریسوایی دایدەگرتەوه. خۆ ئەگەر قسەییەک، لاقتییەکی واش کرابا کە تۆزقالتیک پێوەندیی بە دزتیویە کە ی پشتەدەستی منەوه ھەبووایە؛ دەم و دەست، وەک جرجیکی ترساو، لاشە سست و بوودەلە کە ی خۆم دەکشاندەوه و ملی ڕینگای بژالەیی خۆم دەگرت. ئاخر، بۆ منالکاریک، زۆر زەحمەت و ریسواییە کە بە داخێکی قەبە و پیسی پشتە دەستیویە، بێت لەنیو خەلک و ھاوڕێکانی خۆی دا بنیشیت و بدویت؛ ھەمیشەش، ئەو برینە گوروووی سەر دەستی بە لچکیکی کراسە شەرەکەیی بشاریتەوه؛ گەر بشاریتەوهش، داخە پر سوێ قەبە ترە کە ی ناخی بۆ ناشاردیتەوه.

ئاھ، خواپەکا! سوپاس بۆ ئەو سەرخۆشە میھرەبانەیی، کە بەم بۆتڵە، خۆی، دوینی شەو تەسکینی دەردی دلێ خۆی دا؛ ئیستەش ھی من. من سالەھای سال بوو تەنانەت شەوانەش خەوم لێ دەزرا. سەبارەت بەو پرووژەردی و ھەستی خۆ بە کەم زانینەم بەرامبەر بە خەلک، دەگریام. لەژێر لێفە شەرە کەمدا، ئیستەش لەبیرمە: چۆن بەزەلیلی، چەند بەکە ساسی دەگریام؛ زۆر جارانی کاتێ ماله خزمەکانم، مالمی مامم، یان کچە عازەبەکانی پوورم؛ ئەوانەیی کە بە جوانی و خشل و کۆشک و خانووبەرەیی خۆیان دەنازین، کاتێ دەھاتنە میوانداریی دایکە کلۆلە کەم، چاک بیرمە؛ چۆن لەژێر پەردەیی سوعبەتەوه بەردی قسەیان دەگرتە زاتی شووشەیی بێ گەردی من. بەبیرمە، بەدایکمیان دەگوت:

- کورە کەت ھیچ کچیکیش نابێ شوی پێ بکا!

ئاھ، چەندیش ئەو بەختە رەشەیی خۆمانم خۆش دەویست، کە سەرباری ئەم دزتیویەشم، ھیند پەریوت و نەدار ما بووینەوه. دەمویست قسەییەک، شتتیک لە پروویان بلیم، ئەوشتانەیی کە ئەوسات تەنھا وەک کۆمەلێ لۆمە و جنیو نەبوایە دەرنەدەپرەران. بەلام ئە، ھیچم نەدەگوت: تەنھا بە گریانیکی کپ دلێ خۆم دەشۆردەوه، ئەو گریانەیی کە ئەوانی نیو کۆشک و تەلاری، ھیچ بە برسیتی و خەمناکیمان ئاشنا نەدەکرد. ھەرچۆنێ بێ، پیویست ناکا. وادیاریوو.. ئاھ سەیرە.. من دەلێی تازە پەیی بە ھەندێ شت دەبەم. بەلێ. ئا، بێ

گومان ئەگەر من كورې باوكىكى ھەژار نەبووبام، ئەم گومرايى و نەنگىيەم قەت تووش نەدەھات. ئەوسات ئەوانىش واھى زەلىل و برىندارىيان نەدەكردم. نە. دەى، با وايى. قەيناكە. من زۆر شت لەو مندالە ئازاردراوھى ناخم فير بووم كە ھىشتاش ھەر لەنيو ئەم زاتە سووتاوھمدا زىندووھ.

دەى باوايى.

پتويست ناكا..

با قەتيش ھىندە ئاور لەو رابردووھ پىر گومرايى و خەفەتە نەدەمەوھ ،

نە.ە.

ئەوھىھ. من ناھەق نەبووم. چۆن ناھەق بىم. نەخىر، قەت، ناھەق نەبووم. ئاخىر لەم شارە بەرەلاو پىر گوناھ و نەفرەتەى ئىمەدا، ئىستەش مندالە ھەژارانى وا ھەن تاوان دەكەن، دزى و كەتنى گەورە دەكەن، يان بە پياوھ خوتىرپىيە تەزىبى بە دەست و مندالبازە سمىل فشهكانى بەردەم سىنەماكان فرىو دەدرىن؛ دايك و باوكيشيان پشتە قوونيان يان پشتە دەستيان داخ دەكەن. ئى ئاخىر خۆ منىش مندالە ھەژارپىك بووم: دەست خۆم نەبوو، خەيالەم دەنيو قورې پەيتى ئەم گومراييانە دەچەقى و دلەم پىيانەوھ دەئەنگوا. ئىستەش لەبىرمە: ھەركە وىنەى رووداويكى زفت و بىزەوھرى لەم جورەم لە خەيالەى خۆمدا نەخش دەكرد، ئارەقەى رىسوايى تىنۆك تىنۆك بە بناگويمدا دەھاتە خوارى؛ نەدەبوومە تىنۆكە فرمىسكىكى زەبوونى و دابچۆرپىمە ناخى زەوى.. دلخۆشىي خۆم بەوھ دەدايەوھ كە من ھىچ يادگار و رووداويكى زفتى واھىيى خۆيەدەستەوھدانم بىرنەدەكەوتەوھ. ئەدى چى بوو؟ ئەم داخە چى بوو لەسەر پشتى دەستم؟ ئاخ، سەير بوو. ئەم پەژموردەيى و بىرنەھاتتەوھىيە وای لىن كىرەبووم كە خۆم وەك منالكارپىكى زۆر بىن مېشك و بىن ياد دابنىم. كە ھەموو جار پرسىيارىشم لە دايكە كىلۆلەكەم دەكرد، لە وەرسى و پىنەزانىنى خۆيدا، كۆمەلپىك جىتويى بۆ باوكەكەم دەنارد، كە ئەم مۆرە پىشەرمەزارىيەى دابوو لە نىو چەوانى منەوھ. ھەمووجار دەيگوت: «چما ئەمن تائىستەش دوو قسانم دەگەل ئەو باوكە توند و توورەيەت كىرەبوو!؟».

ئاد بۆ ئەو باوكە زالىمەم. پىساويكى چەند تووش و دلرەق بوو. قوماركرەنەكەشى، زىتر دلە كچكەلانەكەى دەكۆلىم. نازانم ئەم خووەى.. ئا، لەوانەيە لەو بىن پارەيى و بىن دەرەتانبىيەوھ بوويى كە سەرانسەرى مالىكەمانى گرتبۆوھ. بىرمە چۆن شەوانى تارىك و سارد، درەنگانى، كاتى لە قاوھخانەكەى نىزىك مالىكەمانەوھ، دۆراو، بە بەدمەستى و ھىلاكى دەگەرايەوھ، قومار و عەرەق باخەلى پىن چۆل كىرەبوو. دايكەم لەژىر لىفەكەوھ، بە چرپە و بەدزىبەوھ دەيگوت: « ئەوھتا، قەللۆش، دىسان ھاتەوھ». ئەويش (قەللۆش) لە حەژمەت و وەرسىيى خۆيدا، ھەرچى بەردى رقى خۆى ھەبوو، بەسەر دللى من و دايكە كىلۆلەكەمى دەشكاند. ھەندى شەويش، بە ھات و ھاوار و جىنو، لە مالىيى و دەردەنام و رىگەى شەقامە تارىك و شوستە سارده سامناكەكانى پىن دەگرەبەر: بن درەختپىك، كورسىيى بەجىماوى چايخانەيەك.. تەروھنەيى و نامۆبىمىيان دەگرەتە خۆ. ئەم زالىمە، چەند دلرەقانە، ھەر لە مندالىمەوھ، لە مەكتەبى دەرهىنەم و پەلكتىشى دوكانەكەى خۆى كىردم. دوكانەكەيشىم باش بە بىر دىتەوھ. ئا. ئىستەش لەبەرچاومە: دوكانىكى قەسابى قەبارە ناوھنجى بوو، لە نىوھراستىيەوھ بە فايەرىك كىرەبوو بە دوو لەتەوھ، دەرچەيىكى لە نىوھراستىيەوھ بۆ ھاتوچۆ جى ھىشتبوو. كارى لە بەشى پىشەوھيدا دەكرد، بەشى دوواوھشى كە تايەت بوو بۆ ئىواران؛ پىكى عەرەق و مەزەى تىدا دادەنا و تىيدا لەگەل ئەو ژنە قەرەج و كىسەفرۆش و سۆزانبىانەى كە وادەى پىن دەدان، دادەنىشتن؛ ئاھەنگى تەر و پىر ئەلھاي خۆيان تىدا دەكرد. پشتەوھى ناو دوكانەكەى كىرەبوو بە نىوھ مەلھايەك بۆ خۆى. ئاخ، من لەو ساتانەى كە ئەوان، لە پشتەوھى ناو دوكانەكەدا، لەناو رووبارى رووتى لەزەتدا، ئالابوونە يەكتر و ئاخ و ئوفىيان بوو؛ من لە برسىتى و رەتاويى خۆمدا، چەند بەكەساسى، چەند بەماندوويى، لەبەردەم دوكانەكەدا ھەلدەترووشكام! چەندىش ھىوام بەوھ دەخواست كە لەوساتانەدا، گەر بۆ تەنھا چەند ساتىكى كەمىش بووايە ئىزنى دابام، بۆ نەختى ھىلاكى لەلەش دەركردن، پشويەك لە باوھشى گەرم و پرمىھرى دايكەمدا بەدم؛ گەر بۆ تەنھا جارىكىش بووايە ھەستم

ئاھ، خوايهكا، بۆچى من تائىستاش ناتوانم باز بهسەر ئو برسيتى و بى بهريتى و نامۆبىيهى رۆژانى منداليم دا بدم؟ ئاھ.. من ئىستەش چەند حەزەدەكەم بىمەو ئو مندالەى جاران و، باوكەكەم بىتەو لام؛ گەر بۆ تەنھا جارتىكيش بى لى باوشم بگرى و چنگم پرىكا لى نوقل و پارە! چەند حەزەدەكەم بىمەو ئو مندالەى جاران، شەرپالتيكى خاوين و بى پىنە لى بهرىكەم، گەر بۆ بهيانىيەكى تەنھا يەك جەژنیش بىت، بەدىار فلىمىتىكى سىنەمايى كاوبۆى.. رىنگۆ.. دابنىشم و.. قەتیش.. گەورە نەبم! بەلام نەخىر.. نەخىر.. ھەموو ئو شتانه ئىستە تەنھا خەيالتيكىن بە بەرچاومدا دىن و ھىچى تر. ئم پىاوه منى، دوور لى ھەموو ئو شتانه، كرديوو سىبەرى خۆى؛ تەنھا لى كا تانەدا لى جوى دەبوومەو كە بۆ ئىشكى مالىھە، چىشت ھىنانى نىوەرۆيان، كارتىكى زەحمەت و دوور، يان كە بۆ عارەق كرپن، يانىش كە بۆ ژوان پىدانى ئافرەتتىكى سۆزانی دۆستى، بەرەو گەرەكيتكى دوور و گەرمى پرىكەند و لەند و چلپاو دەيناردم. تەنھا ئوساتانە بوو كە من لەژىر چەپۆكى قورس و سىبەرى پرىقبنى ئم پىاوه دوور دەكەوتمەو. ئاخ، ئو مرقە چۆن بى بەرىي كرم و ماناى شتەكانى لى گورپم. تەنھەت بەھۆى ئم داخەو ماناى خۆمىش، ماناى ھەموو ئو خۆشئودى و تىرى و ئاسوودەبىش كە بە سەرسامبىھەو لى ھاوړى پۆشتە و دەولەمەندەكانى خۆم دەدى. بەلام باشە، ئاخىر من، نازانم، ھەتا زىندو بوو، چۆن نەمكرد پرسىارى ئو گرى و گومرايىيەى خۆمى لى بكم؟ زەحمەت بوو. نەمدەو پىرا. چما.. ھەر لى مندالتييەو ترس و سامىتى رەشى واھىيى دابوومى كە لەبەرەمبەرىدا زاتى ھىچ نەكەم. ئو بوو، ئىتر، چىم بكردايه. دەى. ئاخىر، من، چۆن نىگەرەن و گومرا نەبووبام؟ من لەدوواى ھەموو لاسارى و بزۆبىيەكەم، لەدوواى ھەموو مىز بەخودا كرديتىكى شەوانەم، دەمزانى لەسەر ئو تاوانە دياركراووم سزا دراوم. يان ھەندى نىوەرۆيان، كاتى چىشتى نىوەرۆيانم لى مالىھە و پارە بۆ دەبرد، بەدىار ئو حەوزەو رادەوستام كە مندالان مەلەيان تىدا دەكرد و ھەلماتىنيان لەدەوروستىدا دەكرد، دەوستام و ئىرەبىم بەبەختيان

دەبرد؛ لەبىرم دەچۆو كە نىوەرۆيە و «بابە» برسيترو ھارتر دەبى، چىشتەكەم بە درەنگ وەختى و بە سارەدەو بووى بۆ دەبرد. يان لەو ساتانەى كە درەمىك يان دوو درەمىكەم لى دەخىلەكەى لى دەدزى. يان كە لەگەل مندالە دەولەمەندىكى دراوسى بەشەر دەھاتم. لى ھەموو ئوساتانەدا بەئاشكرا ھۆى سزادانەكانى خۆم دەزانى؛ ئىستەش يەكە يەكە، ھەك ئو ھۆى دۆينى و پىرى روويان دابى، دىنەو بىرم. بەلام ھۆى ئم داغە، رووداوى ئم داغە، تەواو سەراسىمە و بى نوودى كرديووم. تا ئم ساتەش ھەمىشە خۆم پىتى دەخواردەو: ئاخو دەبى چ رووداوتىكى ناشىرىن، چ تاوانىك لى من رووى دابى؟ ئم پرسىارە پرى تەلزمانە تا ئم ئىوارەبەش ھەر دەيانتالاندەمەو، ھەك خەنجەرەكى تىژ رۆچووبوونە ناخم. بەلام ئىستە.. راستىيەكەى، سەرىشە.. چۆن باوړ بكم؟ ئو تە.. خەرىكە شادەمەرگم دەكا. من ئىستە پىكەنىم دى. ئاخىر، چۆن پى نەكەنم! من بەو رۆژە چۆن پى نەكەنم؟

ئو رۆژە - داخ بۆ ئو رۆژە - باوكەكەم، ھەك گەلتيكى ئىوارەى دىكە، لى مالى ئافرەتتىكى سۆزانیدا ژوانى ھەبوو، دوكانەكەيشى بەتەماى من لى گەرپاوو. منيش، لى درەنگانى ئىوارەكەدا، دەست خۆم نەبوو، مىزم دەھات و يەكجار تەنگەتاو بىووم. نەدەكرا بچمە مزگەوتى نىو بازارەكە و دوكانەكە بى خاوەن جى بەتلم: دەمزانى گەر بەھاتايەتەو دوكانەكەى خالى بىنبا، شىتگىر دەبوو، داركارىيەكى كافرانەى دەكردم. زۆرىش لەو شەرمەنتر و بەتەمەنتر بووم لەنىو بازارىكى وا قەرەبالغدا بەپىوە مىز بكم. گورىسم لى گەشتبوو ھىچكان. ئىدى، خۆش نەمزانى چۆن بوو، خۆم لەودىو فايبەرى دوكانەكەمان دۆزى بەو: لەو شوئەى كە «ئو» ژنە قەرەج و سۆزانیيەكانى تىدا لى باوړش دەگرت و عارەقى تىدا دەخواردەو. لەوتىدا، باش بوو، كەس نەيدەدیم. بەلام، ھەر زوو، لەوتىشدا، ترسى ئو ھەم لى نىشت كە ئاخو ئەگەر بىتەو ھەست بە بۆن و گۆماوى مىزى من بكا، چىم بەسەردىنى؟ بۆ بەدبەختىم، مىزەكەم كرده نىو يەكەكە لى بوتلە عەرەقە لامل كەوتوانەى ئو. بەمە سىچەنم گرت و ھەموو شتىكم بىرچووەو، تەنھەت بوتلە عەرەقە پرى مىزەكەش. ھەتا ئم ئىوارە فىنكەى

ئىستەش؛ من نەمزانى - چۆن بزائم - كە دوواى من، باوكم، به
سەرخۆشى، دىت ھەمان بوتلە پېمىزەكەى من دەنىتە سەر دەمى
خۆبەو!

ھەولتېر: ۱۹۷۹

ناونىشانىكى نوى

کاسه‌ی سهرت، پایتەختییک ئاسا، قیژ و هۆر و حەشامەتیکی گەورە‌ی تیدا دەزربینگیتەوه. روخساره خەمناکه‌ت پەستتر دەکا. دەتەوئ شەقامەکان تە‌ی بکه‌یت. شوسته و شەقامەکانیش پرن له دوکان و مزگه‌وت و بار و ئوتومبیل و عاره‌بانە و غەریب و شیت و پۆلیس و کەر و خەلکی ماندوو. له‌نیو زاق و زیق و گەرد و فینکایی ئەم ئیواره درەنگەدا، بە کراس و پانتۆلیکی شپۆه، دیاره: گەنجیکی دلناسک و غەریبیت، باوکت له مال دەریکردووی! باش دیاره: سەری خۆت هەلگرتوو و پشتت کردۆتە زولم و زەنا و دەستی زبری باوکیک. عەللاگە‌یەک و کۆمە‌لیک کتیب بە دەسته‌وه، وەک له رینگە‌یەکی نامۆ و دوورەوه هاتیبیت، بەهیمنی، چاو دەگپرت؛ دلشیت وەک تۆ‌یە‌له سەهۆلیکی سەر ئاگر دەتۆیتەوه و ناشتۆیتەوه...

لەم ئیواره درەنگەدا، بێ ئارامیت زینتر دلت دەکوئێ. زاتیکی چەند بریندار و تەنهایت! ئەگەر ئیستە گەورە و بچووکێ ئەم شارە، دوور و نزیک، ناسیاو و نەناسیاو، بێن و دلت بخەنە ئینجانە‌ی خۆشە‌ویستییه‌وه و سە‌های سۆزت بە‌سەرەوه بکه‌ن: تۆ، هەموو رۆژگاره‌کانی مندالی و گەنجیت ئاسا، هەست بە هیچیان ناکه‌یت. ناتوانیت. ناتوانیت باز بە‌سەر دله شکاوه پەتۆرە‌که‌تدا بدەیت. گەردە‌لوولیکی وشک هەلگرتووی، ئیستە لەم شەقامانە‌دا غەوارە‌ی کردوویت. کوری ئە‌مشاره‌شیت؛ چەند سالییک دوورکە‌وتنەوه و خۆپندن له شاریکی دیکە دەسخەرۆ‌ی یاگە و کوچە و شەقامە‌کانی شارە‌که‌ی خۆت ناکا! دەسخەرۆ‌ی نامۆ‌ی و زگارییه‌که‌شت ناکا. سە‌یره! خۆشت بێر دە‌که‌یتەوه: بۆچ ئاخافتنی ئاشنا و هاو‌پیکانم سە‌میانم ناکه‌ن؟ چیمەن و سینە‌ما و کۆر و گازینۆکان هیچ جوانی و ئۆخزنییکم پێ نابه‌خشن. ئاه... لیمشتی ئەو شادییه‌ بۆچ بە بیابانی دلی منیشدا رانا‌بووری؟ کاشکا لەم تینۆتی و برسیتییه‌ بێ ئامانە‌ی رۆح دە‌گە‌یشتم. بە‌لام، بە‌چی؟ چی بکه‌م! بە‌س تە‌نهاییم.. تە‌نیا تە‌نهاییم قوتبی خەم و ئۆخزە‌نه‌کانم لیک نێ‌زیک دە‌کاتەوه.

جگەرە‌یەک دادە‌گیرسینیت. ئە‌مه‌ یە‌که‌م جارت نیه. بە‌ بیرتە، چەند جارێکی دیکە‌ش، ماله‌ جه‌نجال و پر غە‌وغاکە‌ت بۆ باوکه‌ بە‌دمە‌ست و دا‌یکە‌ هاجە‌که‌ت بە‌جی دە‌هیشت، ئە‌و باوکه‌‌ی که‌ هەرچە‌ند بیری لی دە‌که‌یتەوه، دلنیانابیت که‌ باوکتە! هە‌میشە‌ بە‌ تف و جوین و کۆله‌‌مست و شولاق بە‌له‌‌نگازت دە‌بۆوه و تەرپە‌نە‌ی کۆلان و شەقامە‌ سارد و تاریکه‌‌کانی دە‌کردیت. هیمنی و ئاسوودە‌یی له‌ ژبانی تۆ‌دا، تە‌نها ئە‌و ساتانە‌ی شە‌و دە‌ستی بە‌سە‌رت دادە‌هینا کاتێ باوکت، لە‌ناو تاریکی شە‌قامە‌کانە‌وه، له‌گە‌ل چە‌ند زە‌لامیکی سمیل فش و که‌تە‌ی دیکە، بە‌رە‌و چایخانه‌ نێ‌زیکە‌که‌‌ی لای مالتان، بۆ قومارکردن و خواردنە‌وه لیژ دە‌بۆوه. ناشزانی ئە‌و زە‌لامە، قینی چ پاشایە‌کی ترسنۆکی له‌ کتیبە؟ له‌وه‌‌تە‌ی تۆ‌کتیب دە‌کپرت و دە‌یخوینیتەوه، ئە‌ویش لیتی دە‌درینێ و دە‌یسوتینێ. تۆش کاتت زۆر له‌ بە‌ختی خۆت خۆشتر دە‌وئ. ئە‌وه‌‌تا، ئە‌م ئیواره‌‌یه، دە‌رپۆیت؛ بە‌ یە‌که‌جاری؛ سەر هە‌لدە‌گرت، بێ گە‌رانه‌وه...

جگەرە‌که‌ت فری دا. بە‌ خە‌میکی بێ پایانه‌وه له‌ قەرە‌بالغی و تیکچرژانی شە‌قامە‌که‌ ورد دە‌بیستەوه. له‌‌ناکا و هۆرن و زربکه‌‌ی ریزه‌ ئوتومبیلیکی رە‌نگاو‌رە‌نگ راتده‌چله‌‌کتین. سو‌الکەر و عەرە‌بانچی و ژنه‌ قەرە‌ج و پاکە‌ت فرۆشه‌‌کانی سەر شە‌قامە‌که‌، بە‌پە‌له، بە‌رە‌و سەر شوسته‌‌که‌ دە‌خزین. ئاخۆ ئە‌م زە‌ماوە‌ند و خۆ‌له‌‌بیر بردنە‌وه‌یه له‌ داخی چ ماتە‌مین و پرسە‌یه‌کی گە‌ورە‌ی ئە‌م شارە‌یه؟ بە‌بیته‌‌نگی، چە‌ند شتییک له‌‌ناو ناخدا دە‌شکین. چاوه‌‌ گە‌ش و خە‌مناکه‌‌کانت بە‌رز دە‌که‌یتەوه. دە‌تە‌وئ زوو‌تر ژووری ئوتیلیک بدۆزیتەوه؛ ئوتیلیک که‌ جیگە‌ی ژان و حە‌سره‌‌تی پاکی لاوتیتیت بکاتە‌وه، ئوتیلیک عە‌للاگە و کۆمه‌له‌‌کتیب و سەرە‌ کاسە‌که‌‌تی تی باویی. دە‌بێ چە‌ند ئوتیل لە‌م شارە‌دا هە‌بیت که‌ نرخ‌ی نوستنە‌که‌‌ی نە‌بیته‌‌ ملۆزمیکی دیکە بە‌ گیانته‌‌وه؟ دە‌گەریت. با بزانی. تاریکییه‌‌که‌ خە‌ستتر دە‌رژئ. شە‌قامە‌کانیش، ورده‌‌ ورده، له‌ خە‌لک چۆل دە‌بن. ئوتیله‌‌کانیش پتر لانه‌‌واز و سەر‌باز و زگورتی و قاچاغچی و ئاواره‌‌کانی تی دە‌رژئ. ترسیک دە‌که‌‌ویتە دلتە‌وه: دە‌شی

لەبەر ئەو لادىيىبە كۆنە جوتيارانەى بۆ كرىكارى ھاتوونەتە شار، لەبەر ئەو ميسرى و ھندوئىيە كرىكارانە، شوپنت لە ھىچ ئوتىلىك نەبىتەو. ئارەزووى جگەرەبەك داندەگرى. دەستت دەنبىتە گىرفانتەو. پەنجەكانت ساتمە لە نامەكەى (زەينەب) دەكەن. ھەموو فلىمى خەون و خەمەكانى سالانى رابردووت بىردەكەووتتەو. سىبەرئىكى چەند گەورەبە بەسەرتەو! ھەموو شەقام و كۆلانەكانى شارەكەى ئەوت چەند خۆش دەوئ! ئىستە ئەو لىتەو دەورە. تەنھا نامە خەمەووتتەكانى تەى كە خەم و خۆزگە و خەونەكانى پى دەناسىت. دىرئىكى نىو نامەكە لە مېشكتدا بلاچەى دا: «ئەو ژيانەى ئىمە دروستى دەكەين، نە گۆشەبەكى خەمى تۆ دەبىت و نە چوار دىوارى دزىوى دەورى من».

مژئىكى قوولت لە جگەرەكە دا. بە چەند پىپىلكەبەكى ئوتىلەكەدا سەرگەوتت. وەلامت دراىەو. كرىبەكەى، باشە، زۆر گران نىە. موقىمىت تاكو ئەم سەرە مانگە. پىرست ناكەس ھىچ جەنتابەكت بۆ ھەلبگرىت. بارت سووكە. دەرگای ژوورئىكى بچوكت كردەو. كىسە ناپلۆن و كىتەبەكانت لەسەر قەرەوتىلەكە ھاوتت. دۆشەگ و بەتانىەكە لە خەمت زۆر كۆنترن. دىوار و قەرەوتىلەكە لە خۆت زۆر شەكەت و خەماوى تر. تەواو، ئىتر، لىرەدا ئالائى خەمە ئەبەدىبە كۆچەرەكەت ھەلدەدى. نەفەت لە ھەموو باوك و مائە باوكىك! ھەر لىرەشدا، لەم ھوتىلەدا، لەم ژوورە تەنبا و سەربەخۆبەدا، ژان و يادگار و كووربەكانت دەنووسىتەو. ئىتر، كەس ناتوانى خەم و خۆزگە و خەونەكانت سەر بىرئ، ھىچ كەسكىش - بە ناوى ئەووە كە باوكتە ئىتر - ناتوانى داوا و داخاوى و فەرماىشتى قۆر قۆرت بەسەردا فەرز بكات، كىتەبەكانىشت چىتر ناسوتىترن. وىنەى زەلامىكى كەتەى سمىل قىت، كە ئەكتەرئىكى سىنەماى دەچى، بە قەد دىوارەكەو، سەرنج رادەكىشى. باوكە توند و تووشەكەى خۆت ھاتەو بەر چا. لەبەرچاوتە: ئەم عەسەرە، چۆن، داىكت بەزەبى بە قزى سىبى خۆى و شەرەفى ئافەرەتە سۆزانبەكەدا دەھاتەو؛ باوكت توورە بوو:

- دەتانهوئى يان ناتانهوئى؛ ئەمەبە ئىتر. پىلاوى ئەمانە بە ھىچ كامتان ناگۆمەو.

بەلاتەو گرنگىبەكى واى نەبوو ئەم جۆرە دىمانە بەبىتەو بەر چاوت. بەھىمنى، لە پەنجەرەى ژوورى ھوتىلەكە ورد بووتتەو. ئەمەش كارى ھەموو كەسىكى خەمناك و تەنباە لە ژوورئىكى واىدا. پەنجەرەكە، بەسەر دىوارەكەو، لە تابلۆبەكى تارىكى پرتەستىرەى زەردى دوور دەچى. نىزىكتر بووتتەو، لىبەو لە شەقامەكەت رووانى. شەقامەكە، وەك چەقۆبەكى پى پىشان دراى، چۆل و بىدەنگ ماپۆو. دەنگى گۆرانىبە چەند سەرخۆشكى نەبى، كە تىكەل بە دەنگى خەبەبەبى سەگە دوورەكان دەبوو.

گەرئىتەو سەر قەرەوتىلەكەت. مېشكت جوى. دەفتەرى يادگارەكانت دەرھىنا. چۆن بتوانى چىرۆكى ملىونەھا برسى و قەرەج و ئاوارە و خەلكى بىكەس بنووسىتەو؟ خۆتى سەدان جوانەمەرگ و شەھىد و كوژراو بكەبەتە مەرەكەبى قەلەمەكەت؟ ئەو زەووبانەى كە بوومەلەرزە يان بوركانىك قووتيان دەدا، ژانى خەلكە برسى و رووتەلە سنگ قۆپاوەكانى دنبا، ئەو ژنە بەدەختە ئەسمەرانەى كە لە تىنوتىدا شىربان لە مەمك وشك دەكا، ترسى ئەو كچ و زارۆكانەى لەژىر ناپالما دەزرىكىن، ئەو لادىبانەى دەسوتىترن. چۆن بتوانىت؟ چۆن بتوانىت شتىكى واى بنووسىت و دللى بى ئۆقرەت ئۆقرە پى بگرى؟ كەى گىبانى مرفۆل لە دووا تىنۆكەى خەم و فرمىسك خالى دەبى، خواپەكە؟ دەشگرىبەت و دەشتنووسى. ھىشتا نووسىت. ئارەقەبەكى گەرم دەردا. ھەستابىتەو.

لەپر دەستت داىبەو قەلەمەكەت، بۆئەو بۆ چاوانى تارىك و پىر خەم و حەسەرتى (زەينەب) بنووسىت: ئەو چاوە تارىك و پىرخەمانەى كە خەم و خۆزگەكانى خۆت تىباندا دۆزىبەو، ئەو چاوانەى كە تىباندا مەلە دەكەيت و دەگرىت و پىدەكەنى و سەمادەكەى. كاغەزئىكى نووت لە بەردەم قەلەمەكەت راخست بۆئەو نامەبەك بۆ زەينەب بنووسىت. نووسىت:

«خۆشەوئىستم، زەينەب گىبان،

« له شارەكەى خۆمدا غەرىب و بېكەس و تەنيا و بى پارەم،
« هەتا كاریك دەدۆزمەوه، له گەل وشە جوانەكانتا، هەندىك پارەم
بۆرەوان بكە ! » .
كە نامەكەت داخست، ناوئیشانى تازەى خۆتت لەسەر زەرفى
نامەكەتدا بەجى هېشت.

۱۹۸۰

زینەب و شتى تریش

هه لسه!

ده هه لسه، دهی.. په پخ به وه!

هه مووی چند چرکه یه ک نابات و.. ته واو.

دهی، مه هیله هیچ په شیمانی و نیگه رانییه ک داتبگریته وه؛ به سیش هینده ناوری تهو رق و توور په ییه بیتهوودیه بو رابردوو بدره وه! بی فایده یه. هه لسه؛ بوخچه ی فرمیسک و خه م و برینه کانت بیچچه وه و برۆ!

په ننگه تا کازیه ی به یانیش، که هه موو لا له خه و هه لده ستن، کهس پی نه زانی. نه، کهس پی نازانی. بواری ته و هه ش مه ده کهس پی بزانی! با روشتنه کهت چاوه پروان نه کراو، خه مناکانه، زوریش خه مناکانه بیت. ده، هه لسه.. دهی!

.. ئاه! تو ئیستا دوو ایین شهوی عومرته! به دل حه زده که ی بو دوو ایین جار، دوو ایین نیگای حه سره ت و مالتا وایی به ژووره شری و سارده که تدا بگریی. ته و هتا، که ناو بو ته نشت ده ده یته وه: کامیاری برا بچو که کهت له نیو نوینه شری که یدا به خه و تووی پاکشاوه. که سه بری ده که ی: نه خشی روو زه ردیی سه ر دم و چاوی، پر خه متر و زگارترت ده کا. ته فسوس.. ده هه لسه؛ دوو ماچی وه فاو میهری خوشکایه تیی خوتی لی بکه و برۆ!

تو ئیستا، که ته م ریگا سامناکه ده گریته بهر، زور ئاسووده بت، زوریش به خته وه؛ به لام داخی تو داخی سبه ی نییه. ناخو دووای تو، له ناو گه ره ک ده بیته چ ژاوه ژاویک؟ ناخو ژنان و کچانی ده رود راوسی ده یکن به چ مقومقو و فسته فستیک؟ ده شی هه ندیکیان به گوئی یه کدیدا بچریتن، بلین:

- «کچیکی گیل بوو؛ نه ده بوایه ته مه ی بکر دایه».

تهو کاته [شه ونم] و [حه سیبه] ش دین، به گریان له به رده م خه لکه که که ساسی و ماته مینیکی زور ده نوین. به لام نه خیر.. نه.. ته م دوو خوشکه ت، هه رکه هه واله که ده بیسته وه، له ئاسووده ییان مه رگه شاد ده بن. ئا، به لی، وه ک ته و هی له شه ریکی سه ختدا، بی ماندوو بوون، بی ده ست پیس بوون، سه رکه و تبن؛ له ناخه وه

ده تریقیته وه. شتا قیسیان هه سستی تهو پخو شبوون و ئاسووده ییه به ئاشکرا بو ته وی تر ده نابری: بیده نگ، خو شی و ئاسووده ییه که به س له نیو دلیمان، ته نیا له نیو ده ماره باریکه کانی خو نیاندا ده گه ری. ته م روشتن و نه گیه پر شه رمه زارییه تو ش، به س ته نها چند هه فته یه ک ده بیت و ده برپته وه. ته واو ئیتر.. له مه و دوو اخی هیچ به دبه ختییه ک له ماله که دا نامین. به ره کهت و خیر و خوشی کی زور روویان تی ده کا. ئا، له مه و دوو ا ته نانه ت بیست و پینج فلسی کی ش چیه له کیسه ی ته وانه وه چیت به خه سار ناروا. به لی، دووای تو، زور چیت و پو شته تر، زوریش ئاسووده تر له چا و ئیسته ده ژین. بیگومان، خه رجیی گه شت و گه ران و سه فه رت، خه رجیی کراس و ژیرکراس و قوتووه مکیا جه جوړاو جوړه کانت، هی جه نتای جل، هی بابو و ج و شووشه بو ن و تا مه مکدانه کانیش.. هه مووی بو خو یان، بو نیو سنو و قه گچکه له که ی نیو ده لاقه رزیه که ده گه ریته وه. ته واو.. ئیتر هیچ لومه و سه ر زه نشتی کیسیان نامین! ئیتر له مه و دوو ا هه موو ژیانان، هه موو روژیکیان له ماله که دا به ئاسووده یی و به هیمنی به سه رده یه: بی ته و هی هیچ ئیواره یه کی دیکه بتبین، ره تاو، له شدا هیزراو، بگه ریته وه مال و جه نتا بچو که که ی ده ست به بیزار ییه وه بو سه ر قه ره و یله که توو هه لده بت، پاشماوه ی بو ن و ماچی پیایکی سپله ش هیتا به دم و سنگ و به روکته وه مایی و کاس و دلگرایان بکا! به لی، ئیتر هیچ به یانییک هه سستی تهو ئیره یی و قینه ش دایان گری له ئاست. هیچ جاریکی دیکه ناتبین بهو ریکی شو شییه وه بچیته بهر ئا وینه که، سه رو قرت ریک بکه ی ت و په نجه به شوین پاشماوه ی ئا و له پیسه کانی سه ر روو ه چرچ و لوچه کهت دابه یی؛ پاشانیش به هه نگاوی بیباکانه، به ره و «وه زیفه»، ده رگای مال له دووی خوته وه به سه ریاندا دابخه ی ت؛ ئینجا له و سه ره وه ش، که دیته وه، کومه لی گه نج و ته فه ندی مل به یونباغ له سه ری کولانه که وه به دوو اته وه بن!

ته واو. ته واو، ئیتر.. له مه و دوو ا هیچ فسته فست و چرپه چریکی پر قینی شه وانه شیان نامین. به لام سه ریه: چونه ته مشه و وا بیده نگن؟ قه ت ته وان نین. تو بللی له و دیو ئاگیان له م پرژه خه مناکه ی تو

هه بئ؟ ناشئ. ئەدى كەواتە ئەم بېدەنگىيە چىيە ئەمشەو؟ ناخۆ ئىستە لەنيو ئەم بېدەنگىيە سامناكەياندا چى دەكەن؟ رەنگە ھەر دانىشتەن، ئا، دوور نىيە. ھەر دانىشتون. ئەوان، ئەوا ماو بەكە، ھەموو شەو، تا سەعات يەكيش ھەر نابۆرژىن، خەويان لئ ناكەوئ؛ ھەميشە بە دەم وەنەوزەو جىنگل دەدەن و كەلەكان دەگۆرن؛ كە تەواو وەرپس و ھىلاكيش دەبن، تەباي دوو كۆترى ماندووى برىندار، دەكەونە سەر پشت، چا و لە كارىتە بە دووكەل رەش و سنگ دەرپەرپوھەكانى بنمىچى ژوورە تەنگ و بۆرەكە دەبرن؛ بەبېدەنگى، بەبئ گر، لەنيو دۆزەخى خۆياندا ھەلدەقەرچىن. ھەلدەقەرچىن و ناشمرن. ئاھ.. ئەم دوو خوشكەت جارەن وانەبوون. نەخىر، قەت وانەبوون. رووخۆشى و گەمە و گالته و شەرە سەرىنى جارەنيان لەكوئ و ئىستە لەكوئ! نەخىر. ئا، تۆ چاك ھەستت پئ كەردوون. داخ.. ھىندە مانگە دانەرزەويت لەنيو قىنيان.. شەقت نەبردووه. بەلئ.. ئىستا ھەرگە داوايان لئ دەكەيت لە گەلت بىنە بازار، يان سەردانى مائە خزمىك، قەت بەو گەرم و گورپىيە جارەنەو ەگەلت ناكەون: بىبانووى نەخۆشى، بئ تاقەتى، دەدۆزەو ە خۆيانت لئ دەدزەو ە. ئىستا وەك شەوانى جارەن شىشەى چىن و كۆكلە و سانتىمەكانىان نەھىننە پىش دەرگا و تا درەنگى شەو لەگەل كچان و ژنانى دراوسئ شەمائە بگرنەو، يان بە دەم كالاوچىن و ساوەر بزاركردنەو ە بنىشت بچوون و قسەوباس بكەن. وا نەماون. ئىستە وەك بلئى بە شتىكى زۆر ئەرژەنگ و مائۆزى دەروە ترسىنراين، ھەر لە ئىوارەو ە، دەرگا لەسەر خۆيان دادەخەن: بەھىمنىكەو ە، كە لە ھەستى رىسوايى و رووزەردىيەو ە ھاتىئ، دەخزىنە ژوورە تەنگ و نووتەكەيانەو ە. نەخىر، ئەمانە قەت ئەو دوو خوشكە ئاسايىيە جارەنت نين. چاوانيان لە روونى و قووليدا ديارن؛ درەوشانەو ەى گرئ ھىچ رق و گومانىكەيان تيدا ناشاردىتەو ە. نە. ھەرگىز لەو چاوانە ناكەن كە جارەن خۆشنوودى و تەنھايى خۆت تىياندا دەدۆزىيەو ە. نەخىر. قەت لەو چاوانە ناكەن. ئەودىو ھەموو زەردەخەنەيەكەيان بارىك داخ و سەغلەتى و ھەژمەتە لىت. خۆ تۆ بە گوتچكەى خۆشت ھەموو لۆمە و تەسەلا و تانوتىكەيشىان

بىستۆتەو ە. ئا.. ئەو ەتا ئىستەش - لەودىو ەو ە - خۆيانن، گوت لىيانە. بەلئ. بىگومان چرپەچرپ و لاقرتئى ئەوانە دىتە گوتچكەت. ئا.. ئەو ەتا باست دەكەن، ھەر ھەمان وشە و قسە پر لۆمە و تۆسەنەكانىانە، دەيلتەو ە. بىگومان لەوانەيە ئەم قسانەشىان بەبئ گريان، بەبئ ھەنسك بۆ نەگوتئ. نە. ئا.. (شەونم) گەلئىك گرئۆكە. ئەو ەتا، ئەمە نووزە و ھەنسكەھلدانى ئەو ە، وەك خەمناكتەرن ئاوازي سەر گۆرئىك، دىتە گوتچكەت. بەلام (ھەسبە) گەورەترە. وەك ئەو ناگرئ؛ بە سنگى خۆبەو ەى دەنووسىنئى و دلئ دەداتەو ە. لە ناخىشدا پرە، پرە لە رق و داخ و سەرزەشت. ئەم، وەك رووبارىكى بەھاژەو ە، كەفچر، بە شەپۆلئ سامناك و شىت دەستەويەخەت نابىتەو ە: ئەم، ئەو شەپۆلانەى بەبېدەنگىيەى پر لە خەمەو ە دەخنىكئى. ناخۆكەى بئ بتەقەتەو ە؟ بتەقەتەو ە و وەك لافاوى نەفرەتى نوح لەگەل خۆيدا راتىمائى. كەى؟ بۆ نە؟ بىگومان لەدەستى دئ. ئەو ەى ئەم ئىوارەيەش كەردى ھىچ نەبوو لەچاو.. نە. ئاھ. تۆ خۆزگە قەت خۆت بەم شىو ەيە نەدبىايە! دەى.. با وابئ. ئاخىر، ھەقىشىەتى. نەھقى نىيە. بەلئ. تۆ خوشكى گەورەى ئەو ەيت و ھەموو ورد و درشتىك ئاگا لىيە؛ ئەو ەيش دەستى ناو ەتە دەستى كورەكەى مەولوودە شەلى باخچەوان. ئەو ەى رۆژئ، بئ ئاگايى تۆ، بە پورە ھەبىتەتى دراوسىتئانى گوتىو بەلكو بە مائى كورە دەلئت و دىنە داخوازي و ئىشەكە دەبرئىنەو ە! مەولوودە شەلى نارەسەن گوتىو ە:

- «جارئ با بىنئ.. بەردىكى لەسەر دانئىن».

بەلام لەدوواييدا لائى دراوسىيان گوتىو ەيان:

- «ئىمە كچىك ناخوازين كە خوشكى زىنەبى سۆزانى بئ؛ ھەموو

گەرەك ناوبانگى بىستۆتەو ە».

تەنانەت ئەو ەشىان خستبوو ە سەر كە ئىستە خوشكەكانىشى بەبىبانووى ھىلكە فرۆشتن ھەموو پاش عەسران تا سەعات دووى شەو لە مائى شەرىف ئاغا دەمىنەو ە. ئەو ەيە، ئىتر.. ناخۆ قەيرە كچىكى سۆزانى لە وەھا شارىكى رەش و بەرەلادا چاوەرەوانىي چى لئ دەكئ؟ چى پئ دەگوتئ: جگە لە نەفرەت و غەبىبەت كەردن؟ بەلام سەبىرە!

ئاخر.. تۆ - خۆت، قەيناكە: بەلام ئەم دوو خوشكەت بۆ؟ تۆ تيناگەي، گوناھي ئەوان چيە؛ ئەوان بۆچي لەنيو ئەم چلپاوه رەشەدا، پروزەرد و مل كەچ، سەروقزبان ھەر بەتەنھايي و بەرپسوايي سېي بکەن؟ نەخېر، نە، حەيفە؛ تۆ قەت ئەم گوناھە ناکەيت. تۆ لەنيو ئەم گوناھە گەورەبەدا تا دوو ايین ھەناسەي عومرت ھەرگيز لەخۆت نابووري. نەخېر. ھېچ دلۆپە فرميسکيکي دیکەشت لە گياندا نەماوہ کە بۆ گوناھ و خەفەتەکانی ئايندەتی ھەلبەرئۆي. تۆ ئيستە گيانتيکيت خالی لە فرميسک. چيتر ناتوانی باز بەسەر ئەو سەمەرگی و کلۆلييە سامناکە ياندا بەدی. نە. بەلام داخ، تۆ درەنگ ھەستت بەم دۆزەخەيان کرد؛ وەلئ تەواو، دەپرئتەوہ: ھەمووي چەند ساتيکي دیکە نابات. دە ھەلسە! نە، ھېچ ئاھيکي لۆمە و سەرزەنشە ھەلمەکيشە؛ ھېچ حەسيبەش بە دلۆپەق و بې وەفا و بې ئەمک مەدە قەلەم، نە. يادی شەر و شاتەشاتی ئەم ئیوارەبەشي، بەيەكجاری لە ميئشکتدا بسرەوہ! حەسيبە ھەقيەتی، زۆریش ھەقيەتی. تۆ دەزانی: ميتر بۆ ئەوان واتە زۆر شت. دە، ئەوہيە. واديارە ئیوہ، ئیوہي قەيرە كچي نيو خانوہ رزبوەکان، ھەميشە دەبې پياويكتان ھەبې پيتان بلئ كە ئیوہ ئاسوودەن؛ ھەميشە دەبې پياويكتان ھەبې پيتان بلئ كە ئیوہ ھەن. ئەفسوس، بەلام ئەدی بۆچي، بۆتۆ، ھېچ پياوي نەبوو: لەگورگی چەپەل و چلپيس زياتر، بۆچي بۆتۆ ھېچ پياوي نەبوو؟ ئاھ. دەي. باوابې...

ھەناسەي خەفەتيکت ھەلکيشا:

ژبانی ئیوہ، وەك جۆگەلەبەكي ھيتور، چەند خەمناكانە رابورد! ھەر لەو ساتەوہ كە بابە ماللاويي لە دنيا کرد، ئيتر ئیوہش ھيلانەي بەختەوہري و نموديتان لئ تيك چوو. تۆ تەنيا ئيستە، ھەرکە بيري لئ دەكەيتەوہ، تەنيا ئيستە ھەست بەوہ دەكەيت كە ئەو پياوہ چ سببەر و داللدەھيكي مەزن بوو بەسەرتانەوہ! كچەكانی پوورە زبید و پوورە سەفيەتی دراوسيتان، بەدرئايي ئەو رۆژانە، كيسەي كاغەزيان لە بازار دەفرۆشت و بە شرووب فرۆشتن رايترابوون؛ بەلام بابە.. باوكي ئیوہ.. ئەمەي بې شەرم و سووكي بوو: لە كلاو دروين و دروومان زيتر

رېي ھيچي دیکەي نەدەدانی؛ تامابوایەش ھەروا بە ئارەقەي خۆي بەخيوي دەکردن. بەلام ئەو رۆيشت.. ناگەرئتەوہ! ھيئەدي بې نەچوو دايش، لە حەژمەت و نەخۆشيان، جيتانی ھيشت. چيتان کردايە؟ ھەبوون.. كە ھەبوون، ناچاربوون بەشيتوہيەك بژين. تۆ لە ھەموويان گەورەتر بوويت، لە ھەمووشيان پتر.. تۆ زيتر ھەستت بەو كوشت و زيانە گەورەيە دەکرد. نەتھيشت شەونم بە قسەي خۆي بكاو واز لە مەكتەب بەيئي، واتکرد حەسيبەش ھەر خەريكي دروومان و ليفكەچين و كوئوانە ھۆنينەوہ بې بۆژنان و كچانی گەرەك. خۆشت رووت كرده وەزيفە و كارگە، كارگەي شووم و بەدبەختي تۆ، ئەو كارگەيەي كە دوو خوشكەكەت، ئيستە و ئيستاش، ھېچ لە ربابي و بەرەلايي و زولمي تيناگەن. مخابن. ھەزار مخابن: تۆي كچە كيويەلي ليفكەچني نيو چوار ديواري رزبوي بۆر، لە سەرەتادا نەتدەزانی چ گورگ و درندانتيك خۆيان لەوديو ئەو ديوارە رەنگاويرەنگانەدا حەشار داوہ. نەتدەزانی. ئاھ. گەر بتزانايە؛ لە ناختدا ھەرچي ميھر و ھەرچي برسيتي و ھەوہس بوون، لەنيو خۆتدا دەتخنكاندن: ئاسكيك ئاسا، زۆر تينو بۆ ئا؛ ھەر بەس تەنھا لەدوورەوہ، لە بۆني پياو و رەنگي ئۆتۆمبيل ورد دەبویتەوہ؛ بام تا ھەتايە بە سكيك تير و بە دە برسي بشمايانەوہ! چي بوو؟ ئاھ.. تۆ ئيستە پەشيمانی! زۆریش پەشيمان. دلشاد زۆل بوو، دووای ھەر كەرەتئ نەختئ پارەي لە چنگت دەنا و دەيگوت: «دەتھيتم!» ھەرئەم خۆشي بە شاكري زەرەنگەر و شەوگەتي مغازەچي ئاشنا کردی: ئەو شەوگەتەي لە نرخي زير و پارە و ھەوہس زياتر، ھيچي لە ماناي وەفا و ميھر و خۆشەويستی نەدەزانی. بېھوودەيە.. تازە بەسەرچوو. ئيستە دەشئ كەودەنترين پياو، خوپرترين پياويشت بې رازي نەبې. ئاھ، كئ برواي دەکرد ئەو لەشە ريكە، ئەو رووہ جوانەت ھيئەدە زوو بەسەرچي؟ كئ برواي دەکرد ئەو دوو خوشكەت، گەر بۆتەنھا جارتيكيش بې، دلپان ليت بشكي؟ بەلام ئەميرۆ ئەوہتاي: بۆ ئەوان بوويتەتە دۆزەخ! باشيشە كە ماون. دە ئەوہتا، ئەوا دوواین تنۆكە فرميسكەکانی گيانتە .. بۆ ئەوانی ھەلبەرئۆه! بەلام نە، مەگري! بەسيش ھيئەدە خەفەت لە

ئازارى شاتە شاتى ئىوارەكەى ئەمرۆ بخۆ! نە.. مەگرى.. هېچ پىويست ناکا. دوواى تۆ، ئەوان، هېچ پرووزەردى و هېچ كۆلى و ئازارىكىيان نامىنى. خەلكىش ئىتر رېزىكى زۆربان لى دەننن. ئەو كاتە هەموو سى سەرەمانگىكىش جارېك دەچن تەقاوتىيەكە وەردەگرن و بەسەرخۆبانى دابەش دەكەن. پارەى مال چىتر بە هېچ گەشت و گەران و شمەكېكى نەفرەت لىكراوى تۆ بە خەسار ناچى. بىگومان كە شووشيان كەرد، ئىتر بە خاتوون و خانم بانگ دەكرېن. ئا.. دە هەلسە، دەى!

دەى.. بەس هېندە ئاوپرى ئەو رق و توورەبىيە بېھوودەىە بۆ رابردو و بدەرەو! بەسېش هېندە بەسەر گوناھ و يادگارەكانتدا بېشېرەو. دە هەلسە.. دەى.. ئەو تە: چەقۆى نىو قاپلەمەكە لىتەو نىزىكە. هەلىگەر! هەمووى چەند چركەيەك نابات و.. تەوا، بەرەو دووايىن مالى ئاسوودەى عومرى خۆتت بەرى دەخەن! چەقۆكەت بە دەستىكى لەرزۆكەو گرت. وەك ئاسكىكى ترساوى پەل بەستراوى دەستى مردن، هېنكە هېنكە وئ كەوتبوو. نووزەنووزى هەنسك و قولپى گربان، وەك دەنگى گياندارىكى نامۆى زۆر ماندوو، بە ژوورەكەتدا بلاوودەبۆو، هېمىيەكەى دەخورپاند. لە تويى فرمىسكە روون و قەتيسەكانتەو، سەرنجىت برىە ئاوتنە هەلئاسراوەكەى قەد دىوارەكە: دەستت بە چەقۆكەو لەرزى. پېش ئەوەى چەقۆكە بچەقېنېتە دلئەو، لە ئاوتنەكەو خوتنى قەترانىيى خۆتت دىت رژا. پېش ئەوەى لەگەل تىسكەى ئازارى گيان دەرچوونتدا بقىزىنېت، گوپت لە قىزەى خۆت بوو، وەك شىت بەسامناكىيەو لە هارژنت دا. كامىارى برا گچكۆكەت، بەتەنىشتتەو، لەنىو نوتنەكەيدا، وەك پشېلەيەكى نووستوو، رچلەكى: سەرسامانە، بەرامبەرت دەمى داپچرى. چەقۆكەت لەدەست بەربوو. بەسەر كامىار دا نووشتايتەو. بە چاوپىكى پر فرمىسكەو، بە گيانىكى مېھرەبانى پر لە تاسە و سەرگەردانىيەو، چاوانى سەرسام و پر سۆسە و پرسىارىت لە ئامىزى خۆتدا حەشار دا..

۱۹۸۱

گوللە كۆپلەكانى كۆتەل

که په نجه م به زهنگی دهرگا که وه دنا ، هه میسه نه و بوخوی دههات
دهرگا که ی لئ ده کردمه وه . که گویم هه لده خست ، هه ستم ده کرد :
له دووره وه ، وهک په پوله یه کی گه وره ، ده که وته ناو هه وشه که ؛ دهنگی
نه رمی هه نگا وه کانی ، خسه خشی کراسه که ی ، به درتژیایی هه وشه
بوخوشه ، نه ملا و نه ولا به چیمه ن رهنگا وه رهنگه که یان ، دهر وونی پارا و
ده کردمه وه . خو م تاماده د ه کرد پی پی بلیم :

«ئیواره باش ، شادان!»

«ئیواره باش»

من له به رده م دهرگا که یاندا زه رده خه نه م شهرمی لئ دهنیشت .
ده یگوت :

- وهره ژووره وه!

له و دیو دهرگا که وه وه پیشم ده که وت . له هه وشه باریکه که یاندا ، له
شهرمان نا ، به لام بوته وهی دلنیابیم ، خو م واپیشان ددها که سهیری
رتحانه و گولیلکه زهرد و سووره کانی قه راغ چیمه نه که یان ده که م .

به چریه لیم ده پرسی :

«کیبی لیبه ؟»

نه ویش ، بی نه وهی ناوړم لئ بداته وه ، له من سلوکتز ده یچرپاند :

«که س ، هه ر دایکم» .

به م وه لامه ، راهات سووم . ئیتر بی دل له دل دان ، بی شهرم کردن ، به
پیپیلکه نزمه که دا سه رده که وتین وله دهرگای دوو دهری هوله که وه
ده چووینه ژووره وه .

ئاها ! به لام نه مجاره یان . نه و نازانئ که «منم» له دهرگا دده م ،
نازانئ که له م پاش عه سره ناوه خته دا «کیبه» ، «چ که سپکه» له دهرگا
ددها ! هه رگیز بیری بو من ناچئ .

له وانه یه ئیستا ، وهک زوری ده مه و عه سرانی روژانی جارن ، له
کونجیکی ژووره که یدا ، یان (وهک عاده تی پیوه گرتبو) له ناو
چیمه نه که یاندا ، له سه ر نه سه که ملیبه جو لانه یبه سه و زه که دا ، به کراسیکی
ناودامان ته نه که وه دانیش تبت و کتیب بخوتنیته وه ؛ له ماندوبی و
غه مگینی خویدا ، خو ی له بیستنی زهنگی دهرگا گیل بکات و

لینگه ری دایکی ، یان سوعادی خوشکی بین دهرگا که م لئ بکه نه وه .
باجی سوعاد ، خوشکی گه وره ی ! و ایزانم به هه وت سال - تا ، به
هه وت سال له خو ی گه وره تریو . ناخ له و ئیواره نه گبه ت و پر
شووره یبه ! ته ربیق ده به وه . به لام خو ئیمه ، چاوه ری نه وه مان هه رگیز
نه ده کرد ! به بیانووی دهرس خویندن ، له ژووره که ی بنه بانی
ماله که یاندا : هاتبووه سه ر کوشم ، هه ر دوو دهستی توند کردبووه ملم ،
سنگی به سه روپوته لاکم نووساندبوو ، هه ر دوو قاچیشی به ملا و
به ولای که له کا مندا شو ر کردبوونه وه ؛ له نا کاو ، خرپه ی مشتووی دهرگا که
هات ، رایجله کاندین «باجی سوعاد» بو . که ئیمه ی بینی ،
سووره له گه را ، به لام هیچی نه وت ، چاوی داخست و به په له پرووزی
دهرگا که ی له سه رمان داخسته وه .

من ئیتر له و روژه وه ، گه ر بزانیبا «باجی سوعاد» له ماله وه یه ، نه و
بو سه ردانیکی کورتیش بووایه ، نه ده چووم ؛ ته نانه ت نه گه ر
به رتیکه وتیش له ماله که یان بوو مایه و باجی سوعاد به اتایه ته وه ،
به هیچ شیوه یه ک له رووم نه ده هات چاوم له ناستی به رزیکه مه وه .

سه بر ده بی ! نه کا نه مجاره یان «باجی سوعاد» خو ی ، بیت دهرگا که م
لئ بکاته وه ؟ دلنیام : دووای نه و هه موو سال و عه یامه درتزه ، دیه نی
نه و ئیواره یه ، وهک زرنگه ی زهنگی کی کون که له که نیسه ی ناواییه کی
دوور دهنک بداته وه ، له میشکیدا زهنگ ددهاته وه . خو له وانه شه که
چاوی پیم ده که ویتته وه ، باوه ر به چاوی خو ی نه کا ، به لایه وه زور سه بر
بی : دووای نه و هه موو سال و عه یامه زوره ، من وهک خیتوپک یا
فریشته یه ک په یدا بیمه وه و دوو باره بیم له زهنگی دهرگا که یان بده مه وه
و پی پی بلیم : «ئیواره باش ، باجی سوعاد!» . سهیره ! نازانم ! (شادان)
به درتژیایی نه و سالانه ، له و نامانه ی بو ی دهناردم ، هه رگیز هه والی
سوعادی خوشکی بو م نه ده نووسی . له هیچ نامه یه کیدا نه مخوتنده وه
بلئ : «سوعادیش ، شووی کرد!» . وه ختی خو ی ده یگوت :

«باجی سوعادم شوو نا کا» ، «دووای نه وه ی ده زگیرانه که ی گیرا و له
سیداره درا ، ئیتر دنیای له پیش چا و رهش بو» .

ده ی ، پیوست نا کا . ته نیا چهند ساتیکی تره ، ته نیا چهند

دەقیقەییەکی ترە و دەگەمە بەردەم مالهەکیان. هەوایی باجی سوعاد، تریفە، ئاسۆ، یەكە یەكە براکانی، كچە پورەكانی، هەوایی هەموو كەسێكی لێ دەپرسم. هەوایی «چنور»، «پەخشان»، هەموو دەستە خوشكەكانی تریفی - كە لە زانكۆ هاوئێمان بوون: ئەوانەى ئیترەبیان بە ئەوینی پاک و پەلكەزێرنەیی ئیمە دەبرد، ئەوانەى خوشیان دەویستین. ئاخ - هەزار خۆزگە بۆ سالانی قوتابییە تیمان! خەونێك بوو. خەونێكی خوش! هەموو دەستە و ئیوارە بەك، كە دەوامی زانكۆ تەواو دەبوو، ئیمە لە حەزەمت ئەوێ كە دەبۆیە لە یەكتری جودا ببینەو، غەم و نێگەرانییەكی قوول دادەگرتین، بەلام نا، شەو هیندە زوو دانەدەهات: هێشتا چەند سەعاتێكی دیکەشمان لە تریفەى خۆر، لە رووناكی، لە شەقام و پیاسە. بەدەستەو هەر مابوو. لە شەقامەكەى بەردەم زانكۆ، بەجوتە، بەدەم پیاسە و قسەى خوشەو، بەرەو كۆلانی تەنگەبەرەكەى نزیك قوتابخانەى (هەلكەوت) لێژ دەبووینەو، تا دەكەوتینە سەر چوار ریانهكەى جادەى (تووی مەلیك). لەوێتەش، ئیتر دەرووبەرمان رەنگینتر، هەوا خوشتر، دنیا جوانتر بوو. وردە وردە پیاسەمان خاوتر دەكردەو، بەرەو شەقامە درێژەكەى (ئیبیراهیم پاشا). رۆژێكیان، بەبیرم دێ، لەسەر سووچەكەى (ئیبیراهیم پاشا) راوەستا بووین، بەزەردەخەنەو پیتی وتم:

«چەندم حەزەكرد ئەو شەقامە درێژتر بووایه!».

گوتم: «بۆچی؟».

گوتی: «بۆ ئەوێ پیاسەكانیشمان درێژتر بوونایه».

ئێتر كە دەگەیشتنە كۆتایی ئیبیراهیم پاشا و گۆرستانەكەمان بەتەواوەتی لێ وەدیار دەكەوت، لە كۆلانی تەنیشت «مەعمەلی سەهۆلەكە» قەیرێكی دیکە رادەوستانین: غەمێكی تەنك دەنیشتە سەر روخسارمان، وەك ئەوێ هەموو جارێك دوایین جار بێ كە خواحافیزی لە یەكتر بكەین. لە كۆتاییشدا، كە دەپۆی، من هەر لە شوپنی خۆم رادەوستانم، بۆ ئەوێ «لە دواوەرا» ببینم: بە لەنجە یەكی شیرینەو قوونی بایدا و بە كۆلانی هەورازەكەى خۆیاندا سەریكەوئ. تا دەگەیشتە چوارەم دەرگا، بە دەستە راست: دیوارێكی بلۆك چنی

هەمیشە مەیلەو تەربوو، چەند لق و گەلاو چلێكی سەوز، بەئاستەم ملی بارێكیان بەسەر دیوارەكەدا شۆر كەرد بوو. لە بەردەم دەرگا، بۆ دوواین جار، سەیرێكی دیکەى دەكردمەو و وەژوور دەكەوت.

ئاه، تۆ بلیتی ئەم دیمەنە وەكوو خۆیان... بەلام دەى، هەر تەنیا چەند ساتێكی ترە، چەند دەقیقە یەكی ترە. ئەو تە، ئەو تە دووای پینچ سال دەربەدەری و هەلات هەلات و خانووبەكۆلی، ئەو تە وا سەرلەنوێ «ئیبیراهیم پاشا» و «مەعمەلی سەهۆلەكە» وەدیاردەكەو نەو. ئەو تە!

بەخوا كە منیش گەلجۆ و ترسۆك بووم! هەقیقەتی. ئەگەر بە بێ وەفاشم تێ بگا. هەقیقەتی، ئاخ، من، لە ماوەى هەموو ئەو پینچ سالەدا، تەنیا یەك جار، تەنیا یەك جار - ئەویش زۆر بەپەلە و تەنگەتاویبەو تەوانیم بێمە ناو گەرەكەكەى ئەوانەو. نیووشەو یەكی تۆف و سەرمابوو. لەبیرمە. كۆمەلێك بەیان و بلاوكرادەم پێ بوو، لەگەڵ سێ چوار نامە بۆ (دایكی شەهابە لووتە); دەبوایە بەیان و بلاوكرادەكان بە دیوارەكانی ئیبیراهیم پاشادا هەلبواسم، نامەكانیش بگەیهنمە مالى شەهاب لە (سابوونكەران). نەمەدەتوانی خۆم دووابخەم. بەبیرم دێ، تەنانەت لە مالى شەهابیش، نەمەتوانی تەنانەت دیشلەمە یەكیشیان لە لا بخۆمەو: یەكسەر بە دیوی «حەمامی نالی» یەو، كە لە چا و پێگای (بەر دەركی سەرا) چۆلتر و خامۆشتر بوو، خۆم گەیان دەو و هاو لە پێشمەرگەكانی ترم لە (مەجید بەگ): بۆ ئەوێ لەوێ، هەموومان، لە مالى «باجی زلیخا» كۆببینەو و خۆمان نامادە بكەین كە لە كاتژمێرى «یەك و نیوی شەو» بەسەر ئەمنە سوورەكەدا بەدین.

هەرچۆنی بێ، لەلای ئەو پێویست ناکا ئەم شیر و رێویانە بەتێمەو. هەقیقەتی. لە نامە یەكیدا، نووسی بوو: «باش دەزانم: تۆ دوو جارمان دا بە زبۆیتە ناو شار، كەچی هیچ جارێك بەخەبالتا نەهاتووە نەك بیتی لە مالهەو سەرتێكم لێ بەدەى، بەلكوو تەنانەت لە سووچێكەو تە لە فۆتۆئێكیشم بۆ بكەى. هیچ نەبووایە بۆ ئەوێ كە مێك گوێم لە دەنگت بووایه». هەقیقەتی هەرچی گەزاندە و گەییەك لێ بگا، هەقیقەتی. سەرەرای هەموو ئەمانەش ئەو دووسالی رەبەقە، نەمەتوانیبو

هیچ نامیه کی بۆ بنووسم. دوو سالی ره به قی هه لات هه لات و ئەم شاخه و ئەو شاخ، ئنجا دووای ئەو ههش په راگه نده بوونم به دیوی ئیراندا. ئەمانه، نهک ههه ئەو، به لکو ناوی خووشمی له بیهر بردبۆوه! به لام مخابن، چی بکهه!

دلنیام: (شادان) ئاگای له وه نیه که من له ماوهی ئەم دوو سالی دوا بیدا، له شاخه کانی (سلیمانی) دوورکه وتبوومه وه: وپرای هه موو تیه که مان، هیزی حکومت جیگایان پت تهنگ کردین، به گازی کیمیاوی و ته یاره و بۆمب راوه دوویان ناین به ره و دۆل و کتیه کانی لای (بادینان). ئاگای له وه نیه که من له ماوهی ئەم بۆمباران و شهروشهوی دوو بیدا، دوو جارن بریندار کراوم. ئاگای له وه نیه: من له ماوه یه دا چ نازار و ئەشکه نهج و ئاسته میکی دۆزه خیم چه شتوه؛ چۆن، هه میسه له گوند به گوندی، شاخ به شاخی ئەم کوردستانه دا، له هه موو سات و چرکه یه کدا، ههه بۆ ئەو گریاوم، ههه ناوی ئەوم له سهه زار بووه! ئاه! ئاگای لئ نیه! چۆن بزانی؟ ئاخ! سهیره! له ولاتی خووشمانداین، ههچ ده ریا و سنووریکیشمان له نیتواندا نیه، که چی ناتوانین، ناتوانین یه کتر ببینن. ناتوانین ته نانهت به نامهش دهنگمان بکه یه نیه یه کتر! چ دۆزه خیکه!

هه موو ئەو رۆژگاره سهختانه، به سهه چوون! ئیستاش ئەوه تا: گه راومه ته وه، دیسانه وه له سلیمانی! ئەوه تا، به سهه ئەم شه قامه خامۆش و چۆله وه، بئ ههچ جه نتایه ک، بئ ههچ بنه و بارگه یه ک، بیتکهس و ته نیا، وهک ئەو زگورتیه لاوه کیانه ی بۆ یه که مین جار دینه شاریک و لهو شاره دا ههچ کهس ناسن. ته نیا چه پکی گولاله کتیه لاهم پیسه، ئەو گولاله کتیه لانه ی که هه میسه (شادان) دلێک و هه زار سه ودا شه یه دایان بوو. ده یگوت: «که ئەو گولاله کتیه لانه ده بینم، هه میسه، رۆژی گه شته که ی کۆته لم وه بیهر دیته وه».

- ئەری که ی بوو؟

- ئەو رۆژه ی بۆ یه که مین جار یه کترمان ماچ کرد.

- ده زانم! به لام چ مانگیک بوو؟

- وایزانم سالی «چواره می» خویندغان بوو له زانکو.

- ده مه وه سه رتکی رۆژی هه ینی بوو.

هه موو پۆله که مان پیکرا، له گه ل چه ند مامۆستایه کمان، به گه شتیکی به هاری، چوینه (کۆته ل)، کۆته لی پر له کانی و چیمهن و چیا، کۆته لی پر له گولاله کتیه لانه، پر له هه تاو، پر له سه وزه گیا. ئیواره، دوای سه ما و گۆرانی، دووای خواردن و خواردنه وه یه کی خووش، ههه جووتیک، ههه کوپ و کچیک به ره و بن دره ختیک رۆشتن. من و شادانیش، به ده م پیاسه وه لمان دایه سهه جووتیک. که گه یشتینه قه راغ جووتیک، له ناو سه وزاییه که دا ئیستیکم کرد و دانوشتامه وه، چه پکیک گولاله کتیه لاهم ده سه که نه کرد و به دلێکی له رۆژه وه به ره و روی چووم.

له وه ده مه دا (شادان) وهک ئەوه ی که من، رۆحم، هه موو بوونم له ناو ئەو چه پکه گولاله کتیه لاهم ده سه که نه کردین، به نیگایه کی گه رمی پر له شه رم و سۆزه وه، سه یری ئەو گولاله کتیه لانه ی ناو دهستی ده کردم. منیش، له سه ره خو، که میک شه رمن، به ده نگیتی پر له سۆزه وه، پت و:

- ئەم گولاله کتیه لانه م بۆ ته ده سه که نه کردن، شادان...

هه شتتا با وه شم پیدانه کردبوو، پیکه نی، بازووه کانی ئالانده ملام، گوتی:

- «... گیان!»

ئیترا (شادان) لهو رۆژه وه، عه شقی «گولاله کتیه لاهم» له که له ی دا. به یه که وه چووباینا یه ته ههه گه شتیک، ههه پیاسه یه ک، به بئ چینی چه پکی «گولاله کتیه لاهم» نه ده گه راینه وه. ئاه! سالانیکی زۆره گولاله کتیه لاهم مان به یه که وه نه چنیوه، سالانیکی زۆره گولاله کتیه لاهم مان به یه که وه بۆن نه کردوه! به لام نا، ئەوه تا... ته نیا چه ند ساتیکی دیکه یه و ته وا! ئیستا، ههه که ئەم گولاله کتیه لانه ی ده ستم ده بینن، ده گه شتیه وه، ته نانهت تالی و ناخۆشی و درده سه ربی هه موو ئەو چه ند سالانه شی بیر ده چیته وه. دلنیام، له وساته دا، یه کسهه ده که ویته وه یادی ئەو ئیواره یه ی، بۆ دووایین جار، له دووایین ساته کانی خو ا حافیزیدا، به یری ده کردم: دلۆیه فرمی سکی دروشت وروون، له

چاوه كانيدا قه تيس مابون، وتى:

- برۆ، دل له دل مهده!

وتم: «ده ترسم»

وتى: «له چى؟»

وتم: «له وهى كه يه كترى نه بينينه وه».

وتى: «دلنبايه، سالتىكى تره، منيش كه خويندنه كه م ته واو ده كه م..»

شاخ ريگامه!».

ئه وه تا! ئه مه شه قامه كه ي ئيسراهم پاشايه! ئه وه شه قامه ي كه هه ميشه جيگاي ژوان و پياسه و پيكه نيمان بوو. سه يره! زور سه يره: ئه م ناوه هيجى نه گوراوه؟ هه ر وهك خويته تى! ئاليره وه كه پيچ ده كه يته وه، له م خهسته خانه يه دا شيربان ده به شيه وه سه ر مندالان، «ئيتير له مه وه، خه لك هه ر پيى ده لئين «خهسته خانه ي شيره كه». ئه وه تا ئه مه شه چايخانه كه يه. هه موو جاري له م چايخانه يه وه ته له فونم بو ماله وه يان ده كرد. ئه رى ژماره ي ته له فون كه يان چه ند بوو؟ دوو- يهك- سفر- چوار... به لام نا، نه- ته له فون نيان بو ناكه م، بوئه وه ي ئه م گه رانه وه كت و پره م، له ناكاو بي، شتيكى چاوه پروان نه كراو بي، ببسته مايه ي شاگه شكه بووني هه موويان. ئيست، بيگومان، هه ر يه كيكيان كه ديت و ده رگا كه م لى ده كاته وه، واقى و ده ميئن، ده حه په سى. خو له وانه شه كه ده ميئن، له سه ره تادا، هه ر نه شمنا سنه وه. به لام ئيتير ئه وه ي خو شه كه ده چمه ژووره وه و ده گه مه ناو سالتونه كه يان! ئيتير.. كه خوش ده بي! ده بيسته هه ر! يه كيكي پيم ده لى «لاوازبوى»، ئه وى تر ده لى: «نه، قه له ويوه». دلنبايه جاري هيشته هه ر له ناو حه وشه كه ياندام، يه كه يه كه ي برا بچكوله كاني، خوشكه كاني، دايقى، باوكى.. له ده ورم ده ئالين و پرسيارم لى ده كهن. منيش له و ساته دا، له شله ژان و شاگه شكه بووني خو مدا، له وانه يه زمانم تيك بئال و نه توانم هيج شتيك بلتم، هه ر پى بكه نم. ئاخه ر، له كوئوه ده ست پى بكه م؟ چ بلتم! له كورتى ده بيرينمه وه، ده ليم: «شه و روژتيكه له ژير يشكبين و ته حقيق و ته حقيق كاريدا بووم، تازه به رله لايان كردم. يه كسه ر هاتم بو لاي ئيوه، له ئيوه زياتر هيج كه س و كارتيكى ديكه م

نيه!» ئيتير داىك و باوكى شادان، يه كسه ر تيده گهن، پيويست ناكه قسه ي تر بكه م.

هه رچونى بي، خو م وانيشان ناده م كه له ده ست ژياني پيشمه گه بي ئه و چه ند ساله م، هيلاك و بيتزار بوويمه، باسى ئه وه ناكه م كه وره و باوه رى ژياني پيشمه رگايه تيم نه ماوه! ئاليم باوه رىم چيتير به و حزبه سياسيانه نه ماوه و بويه ته سليم بوومه ته وه، نه، ته نانه ت باسى ئه وه شيان له لا ناكه م كه به ر گازى كيماويه كه كه وتووم وله گه ل سه دان پيشمه رگه ي تر و هه زاران خه لكى بريندارى تر راگوئيزاومه ته وه (نه خو شخانه ي تاران) و سى مانگان به نه خو شى و بريندارى له نه خو شخانه ي تاران ماومه ته وه؛ ئنجا دوواى ئه وه ش چوار مانگى ره به ق، به په ناهه نده بي، بي پاره و پوول، بيكه س، بي ئه نوا، له ئوردووكاى «سمنان» ژياني كوله مه رگى و ده رده سه ريم به سه ر بر دووه. نه. له به رده م داىك و باوك و براكاني، باسى ئه م شتانه ناگيرمه وه، ده ليم:

«ته نيا ساچمه يه كي بچووك بوو، له شه ره كه ي ده شتى بادينان به ر قوئنجى چه يم كه وت و ته واو.. ئيتير له به ر ئه وه بوو.. ئيستاش، چيتير ناتوانم چه ك هه لبرگم، بويه گه راومه ته وه!».

ئا، هه روا ده ليم! پيويست ناكه قسه ي تر بكه م و دريژده ي بده مي. ته نانه ت ئه گه ر پرسيارى ماله وه مان و داىك و باوكميشيان پرسى، ئيتير خو يان ئاگادارى وه زعى (هه له بجه) هه ن، ده زانن چ خه به ره! به هيج شيوه يه ك باسى ئه وه ناكه م كه ورد و درشتى ماله وه مان، گه وره و بچووك، به ر بو مبي گازه كيماويه كه كه وتوون و.. مردوون. نه. نامه وي كه ئه م چه ند ساته كورت و خو شه، پر ئاسوده بييه، له ناكاو بشيوينم و دلى هه موويان پر بكه م له حه ژمه ت و ماته م و نسكو. نه! ئه گه ر پرسيارى ماله وه م لى بكه ن، ده ليم: «باشن»، «ئه وه تا وان له هه مه دان»، «له ماله خزميكي باوكم».

فرميسكه كاني چاوم سه ربه وه و په نجه م له سه ر زهنگى ده رگا كه لا برد. زهنگى ده رگا كه، له ناو حه وشه كه دا دهنگى دا يه وه. هينده ي پى نه چوو، كه گويم هه لخشست: ته په ته پيكي هيتور و له سه ره خو ي چه ند هه نگا و يكم كه وته به ر گوئى. به لام سه ربه و، له دهنگى پي ئينسان نه ده چوو!

نزیکتر ده‌که‌وته‌وه. گه‌یشته پشت دەرگا‌که.

که سه‌رنج‌م دا، دیت‌م دەرگا‌که هه‌ر له‌خۆ‌یه‌وه، یه‌ک درز کرابۆ‌وه. له‌نا‌کا‌و، جی‌ره‌یه‌کی به‌ئاسته‌م و کور‌تی لێ‌وه هه‌لسا. دەرگا‌که، ورده ورده، زیاتر، زیاتر ده‌کرایه‌وه. که‌چی هه‌یج که‌سی‌کی‌شی لێ‌وه دهرنه‌ده‌که‌وت. ترسام.

که چاوم دا‌گرته‌خواره‌وه: پشیل‌یه‌ک، ته‌نیا سه‌روم‌لی هه‌ینابووه دهره‌وه. چاوی‌کی به‌ته‌وا‌وه‌تی کو‌پ‌ر بوو، چاوه‌که‌ی تری‌شی، تو‌په‌لێ جی‌ق و کیمی خۆ‌تیاوی پی‌وه هات‌بووه خواره‌وه. سه‌له‌مامه‌وه. ترسام. به‌ده‌ستی راستم، دەرگا‌که‌م به‌لای ژووره‌وه‌دا پال‌خست و یه‌ک‌سه‌ر به‌سه‌ر پێ‌پیل‌کا‌نه‌که‌دا سه‌رکه‌وتم. بێ ئه‌وه‌ی له‌ده‌ست خۆ‌م بێ، به‌پ‌رتا‌و، خۆ‌م کرده ژوره‌وه. له‌نا‌و حه‌وشه‌که‌دا، دیت‌م: پیره‌ژنی‌ک، کاره‌لا‌ک سپی، ده‌ست به‌ گۆ‌چانی‌کی خواره‌وه، به‌ره‌و رووم ده‌هات.

پیره‌ژنه‌که، سه‌رتا‌پای جلویه‌رگی: ره‌شپۆش، په‌له‌ی پی‌سی ره‌شانه‌وه و شۆ‌ربا به‌سه‌ر دام‌تی‌یه‌وه بوو.

من که سه‌هیری ئا‌دگار و ده‌م و لێ‌وی ئه‌و پیره‌ژنه‌م ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و پیره‌ژنه‌م چه‌ند سال‌یک پێ‌ش ئی‌ستا، له‌ شو‌تینی‌کی دی‌که‌دا، یا «له‌ خه‌ونی‌کم دا» دی‌وه، به‌لام من، له‌تا‌و سه‌له‌ژان و هه‌تره‌ش‌چوونی خۆ‌مدا، بیرم شێ‌وا: نه‌مده‌توانی وه‌بیرخۆ‌می به‌ی‌نمه‌وه.

پیره‌ژنه‌که، له‌ نا‌وه‌راستی حه‌وشه‌که‌دا، له‌نا‌کا‌و، را‌وه‌ستا. یه‌ک‌سه‌ر گۆ‌چانه‌ خواره‌که‌ی به‌ره‌و سه‌نگم به‌رزکرده‌وه، به‌ ده‌نگی‌کی وه‌ک ده‌نگی کونده‌په‌پوو، شتی‌کی وت، تیی نه‌گه‌یشتم؛ به‌لام سه‌رتا‌پای رۆ‌حم، له‌گه‌لێ دا‌چله‌کی. ترسام. کشامه‌وه.

له‌نا‌و حه‌وشه‌که‌دا، سه‌رم سو‌ر ما‌بوو! پاشان پیره‌ژنه‌که، دی‌سانه‌وه، به‌ هه‌مان شێ‌وه، به‌لام ئه‌م‌جاره‌یان زۆ‌ر توند و توور‌تر، هه‌مان شتی دو‌وباره‌ کرده‌وه. یه‌ک‌سه‌ر تی‌گه‌یشتم: «لا‌ئه».

له‌نا‌و دەرگا‌که را‌وه‌ستا‌بووم، به‌حه‌په‌ساویه‌وه سه‌هیری ژووره‌وه‌م ده‌کرد: نا‌و چیمه‌نه‌که، جۆ‌لانه‌یه‌کی لا‌خواری لێ‌ بوو، به‌ زنجیری‌کی ژه‌نگا‌ویی درێژ شۆ‌رپو‌ووه، ئارام ئارام جی‌ره‌ی ده‌هات و ده‌هه‌ژایه‌وه، جی‌ره‌یه‌کی ته‌نیا که‌ساس و غه‌م‌گینی لێ‌وه ده‌هات. له‌و به‌ریشه‌وه، مه‌نجه‌لێ‌کی

گه‌وره‌ی ره‌شی کولاندنی دانووله، لێ‌قا‌وی‌کی سپی پی‌دی رژابوو، قه‌لب کرابۆ‌وه، مێش و مه‌گه‌ز تیی وه‌رها‌ت‌بوون.

مێش‌کم خه‌ریک بوو شه‌قی ده‌برد. ده‌مویست هه‌ر چۆنی بێ، سه‌زای (شادان) له‌و پیره‌ژنه‌ بی‌رسم. به‌لام له‌وکاته‌دا، نا‌زانم چ شتی‌ک بوو وای لێ‌ده‌کردم له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و پیره‌ژنه‌دا، هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زاریه‌کی زۆ‌ر بکه‌م، له‌وه‌ی ته‌نانه‌ت هه‌ر نا‌وی شادانی‌ش بێ‌نم. نا‌چار ئی‌شاره‌تی‌کم بۆ‌ی کرد که ده‌مه‌وێ هه‌والی «با‌وکی شادان» بی‌رسم. له‌ وه‌لام‌دا، له‌ هه‌مان شو‌تینی خۆ‌یه‌وه، بل‌مه‌بلم و غه‌لبه‌غه‌لێ‌کی دی‌که‌ی کرد و یه‌ک دو‌و جار‌ان گۆ‌چانه‌ خواره‌که‌ی به‌ره‌و «ئاسمان» را‌وه‌شاند. ده‌یویست تیم بگه‌یه‌نێ و ده‌مویست تیی بگه‌م؛ نه‌مانده‌توانی. ده‌مویست تیی بگه‌یه‌نم و ده‌یویست تیم بگات؛ نه‌مانده‌توانی. هه‌رچه‌ندی ده‌م‌کرد و ده‌م‌کرد: ده‌نگم له‌ قو‌رگم دهرنه‌ده‌هات که پێ‌ی بل‌یم: «شادان!»، «کوا شادان!».

له‌نا‌کا‌و، دی‌سانه‌وه، گۆ‌چانه‌ خواره‌که‌ی له‌ رووم به‌رزکرده‌وه. وه‌ک خو‌وگرتویه‌ک، ده‌می که‌فی کرد: به‌ ئازار و زه‌حمه‌ته‌وه هه‌ولێ ده‌دا شتی‌ک بل‌ی؛ تیی نه‌ده‌گه‌یشتم. ئنجا پاشان وه‌ک ئه‌وه‌ی بگری، وتی:

- پر‌پ‌راغ...! پر‌پ‌راغ!

من حه‌په‌سابووم، سه‌هیریم ده‌کرد. ئه‌ویش تا‌بلی‌ی گ‌رژ و توند و توور‌په؛ گۆ‌چانه‌ خواره‌که‌ی، دی‌سان، به‌ ئی‌شاره‌تی ئه‌وه‌ی ده‌رم بکا و هه‌ره‌شه‌م لێ‌ بکا، رووه‌و سه‌نگم را‌وه‌شاند، قی‌راندی:

- پر‌پ‌راغ...!

- پر‌پ‌راغ!

له‌ترسان، خه‌ریک بوو شیت ده‌بووم. له‌نا‌و دەرگا‌که‌وه، پشتا‌وپشت، کشامه‌وه. پیم تی‌ک ئالا، که‌ه‌وتمه سه‌ر سه‌کۆ‌ی به‌ر دەرگا‌که. به‌حه‌په‌ساوی و زه‌بوونی‌یه‌وه، ته‌ما‌شام ده‌کرد. گۆ‌چانه‌ خواره‌که‌ی، بۆ دو‌وایین جار، به‌سه‌ر سه‌رم‌دا به‌رزکرده‌وه، وه‌ک ده‌رم بکات و تانه‌یه‌کم لێ‌ بدا؛ قی‌راندی:

- پر‌پ‌راغ!!

دەرگا‌که‌ی له‌ رووم دا‌خسته‌وه. له‌پشت دەرگا‌ سارده‌که‌وه، ده‌رک‌را‌و،

دلم خەرىك بوو شەقى دەبرد. نەمدەتوانى بگىرىم. بە دلىكى پىر لى
خەزمەت، بە وىژدانىكى بىرىندارەو، گولەكىتوبىلەكانم لەسەر سەكۆى
«بەردەرگاكە» دانا؛ بى ئەوھى بتوانم سەبرى هىچ شتىك بگەم،
پاشەوپاش، كسامەوھ...

پارىس ۱۹۸۸

ژنىك

بارەكە زۆر تەنگ و نووتەك و تارىك بوو. بنمىچەكەى، وەك بنمىچى تارماوىي ئەشكەوتىكى كۆن، كە شەوئى لە شەوان لە خەون دىبووم، رەش ھەلگەراپوو. دىوارە بە تاق و دەلاقە نەخشىنراوەكانى، رزىو، پىر درزى گەورە، ھەمىشە بۆنىكى ناخۆش لە پاشماوەى رشانەو و بەلغەم و خوار دەمەنبە بۆگەنبووەكانى پەنا دىوارە بە چلەك بۆرەكان دەھات. رۆشنايىكى مەيلەو شىن، كزكز، لە گەلۆپە چووكەلە ھەلئاسراوەكانەو، دەپرژايە سەر مېز و كورسى و دەمچاوە بە خەم ماندووەكان.

رۆشنايىبەكە، لەتوئى دووكەلە جگەرەكانەو، نەيدەتوانى بەتەواوئە تارىكيەكە بېرئى و ئەم ناوہ تەواو رووناك بكاتەو؛ بەلام لەگەل ئەوھشدا، دەمچاوەكان، بەروونى دياربوون. كە لىيان ورد دەبوومەو: دەم و چاوى كرىكار، شوفىر، قوتابى، سەر سەرى، ئەفەندىبە تەقاويتەكان؛ پاشماوەى غەم و تۆز و شەكەتیبەكى زۆرى ئەو رۆژەيان ھىشتا بە سىماوہ ھەر ماپوو. چاوانىشىيان، چاوانى روون و بريسكە داريان، ھەمىشە قەھر و بىزارىەكى ھېندە جوانيان تىدا دەدرەوشايەو كە ھەرگىز تارىكيەكە نەيدەتوانى بىشارتتەو! سەير بوو. ئەم خەفت و خەمناكيە بى سەروشوتنە، چى بوو، كە ھەمىشە دايدەگرتن؟ ھەر لەوساوەى كە دەھاتن دادەنىشتن، وەك گول پېش ئەوہى زربانئى ھەل كا، پەژمورده و سىس، گەلاكانى خۆى ھەلبوہرئى؛ ئەوانىشى و اھى. وەك ئەوہى پېشتەر بە ماتەم و پرسەبەكى نوئيان زانىبئى، ھەمىشە، كە دەھاتن دادەنىشتن، حەسەرت و قەھر و غەمگىنبەكى زۆر لەسەر روويان كۆبۆوہ. جار جارىش، لەناكاو، كاتى رۆشتنان، كاتئى يەكئىك دەگەبشتە تىنى، پەرداخىكى، بەحەسەرەتەو، بەسەر خۆى دەشكاند. گەلئىك ئىواران شەرى و ئاژاوەى زۆر پىر ژاوەشى تىدا روودەدا.

من، ئەگەر برادەرانى شارەكەى خۆم لىرە بوونايە، لەوانەبوو بىانگوتايە كە ئەم بارە بېس و پىر ژاوەبە قەت شىباوى ئەو نىبە «مووچەخۆرىكى وەك من» گشت ئىوارەبەك رووى تى بكا و تىيدا دانىشتئى؛ بەلام من، خۆشم نازانم بۆچى، لەوہتەى غەرب كەوتبووم و ھاتبوومەتە ئەم شارە؛ ھەر لەم بارەدا ئۆقردم گرتبوو، دلەم تەنبا بەم بارە

دەكرايەوہ. تەنانەت ئىستەش، سەيرە، ئەمە لەوانەبە خۆشەويستى و ھاوئىبە تىبى برادەرە خەمخوارەكەم بئى، كە تائىستەش ھەر پەلكىشى ئەوئىم دەكا. تەواو وەك عاشقىكى بە كۆنە جىژووان پەروشى لئىكردووم.

من ئەم ئىوارەبەش، تەباى جاران، بە ھەمان مگبىز و تاسەى جارمانەوہ، خۆم خزانە بارەكەوہ و چووم لەسەر كورسىبەك دانىشتەم. بەھەمان ئەو بىدەنگىبەى كە پىتى راھاتىبوم، بەبىدەنگىبەى ھەر مووچەخۆرىكى زگورتى و غەرب بە شارئىكى قەرەبالغدا، كەوتە ورد بوونەوہ و سەرنجدان لە دانىشتووانى سەركورسى و ئەودىو مېزەكان. بەلام داخ، دىسانەوہ، كەسى نەبوو ئەو ھاوئىبەى جاران ئاسا، دەستى بەخىرھاتنم بۆ ھەلبىرئى و شەرمى نامۆبىم پى بىشكىنتئى؛ كەسى نەبوو جگەرەبەك پىشكەش بكات، تەواو وەك ئەو، ھەستى تەنبايى و بئى ھاوئىبە كپ بكاتەوہ. نەبوو. من لەو بارەدا تاقە كەسىك بووم كە ھەست بە زگارى و بئى ھاوئىبەى نامۆبى بكم. بەلام چاوم ھەر دەگىرا. چاوم، ورد ورد، بە دەمچاوەكاندا، بەدوواى ئەم ھاوئى خەمخوارەدا دەگىرا؛ بەلكو ئەمە خوايە ھاكا چاوم پىتى بگەويتەوہ و بىت لەلامدا نەختئى دانىشتئى: بارى زگارى و غەم و غەربىبم نەختئى سووكترا!

من ئەم ئىوارەبە كاتىك چووم و دانىشتەم، ھەر كە دانىشتەم و دانەنىشتەم، چاوم بە كاپرايەك كەوت: گەنجىكى نەختىك بەئىو سال كەوتووى، پالتۆ بەپىنە و بەچلەك بۆر بوو. لەوہ دەچوو پاشماوہى ئەشكەنجەبەكى زۆر، يان ئازار و ئەزىبەتئىكى رۆحى، ھىشتا لە گىبانى ھەر مايتتەوہ. لە دوورەوہ، تەنھا و مەلوول، ئانىشكى بەسەر مېزىك دادابوو. برىنىكى دزىوى قەبەبەش، كە زىتر لە پاشماوہى شوئىن سووتانىك دەچوو، بە لاچەناگەبەوہ، تا مىلى، داكشابوو. ئەو برىنە، يەكسەلەف، برىنى سەرىشتى پىاويكى دىكەى بىرھىنامەوہ، كە نۆزدەسال پىش ئىستە بە مندالى لە گوندەكەماندا دىبووم؛ دەيانگوت: دال ئەو شەبەقە برىنەى لەسەر پىشتى ھەلئىبە!

من لەسەر تادا دوودل بووم لەوہى كە ئەمە ھاوئى خەمخوارەكەى خۆم بئى، بەلام كە چىتر لە رەنگ و روخسارى ورد بوومەوہ،

به ته و او هتی ئه رخاين بووم كه راسته ئه م كا براهه هه مان ئه و هاوړي خه مخواره ی خوّمه كه جارن، به و هه موو ريكيڅوښي و ويقاره ی خوښه وه، ليږه دهمدی. راستييه كه بشي، هاوړي كه م زور گورابوو: برست ليږاو، په رپوت، زوريش ماندوو. سه روڅښي، كه جارن به نيانيه وه ته و الويت ده گران، ئيستته: تيكچرڅاو، بيخ خزمهت و بڅ بوون. به پيچه وانه ی پاكي و ته مي زييه كه ی جارانيشيه وه، بون رشانه وه يه كي ناخوشي لیده هات. پاشماوه ی شله ی باميه به ريش و يه خه يه وه ديار بوو. چهندي مي شيك تبي و هرهاتبوون، به سه ر سه ربه وه گيزه گيزيان بوو. هاوړي كه م، پيش نه وه ی كه بيت بو ئيره، ديار بوو له باړيكي ديكه دا زوري خوار دبووه. ته و او سه رخوش بوو. له سه ر مي زه كه ی خوښا به لادا ده هات. ته نانهت توانای ده ركردنی ميشه كانی ده وری خوښي نه مابوو.

كه ی بوو؟ كه ی بوو بو دوو جار ئه م هاوړي يه ی خوّم ليږه بينی؟ به ليخ، ئيواره يه كي سارد و به غويار زهره بوو. ئه و ئيواره يه، تازه يه كه م په له هه وری ته ليخ زستان به ئاسماندا راده بوورد: به ته پ و توژ، هه ر وه ك سالانيكي زور بي داينه كردي، دا يكره. منيش له ژووره وده را، له وديو په نجهره ی به شه ونم ليلى باره كه وه، سه رنجم پرېبووه سه ر شه قامه كه: پينج شه ش كاميون و زبلی سه ربازی، به سه ر جاده كه وه، له دووای يه كتر، رته ده بوون و له ژير بارانه كه دا هپور هپور ده شوران. ريبوارانی به ربارانه كه ش، هه بوو به چه تر، هه شبسو بي چه تر، هه بوو به ته نيا، هه شبسو جووته نی. به په له، له سه ر شه قام و شوسته كانه وه، بو خوډالده دان رايانده كرد. له دلی خوّمدا ده مگوت: «وه ختی بارانان، ريبوارانی په ست و خه مناك زورتر ده خزينه مه يخانانه وه». هينده ی بي نه چوو، دووای نه وه ی كه يه ك دوو ريبوار و ژوور ي كه و تن؛ هاوړي كه م وه ديار كه وت، به هه مان نه وه هه نگا و نانه له سه رخو و پر هه يبه ته ی، كه ته و او مانای شكوداری و مي رخاسي ده به خشي، به هه مان نه وه سيما گهش و پر خه مخواری و دلسو زييه ی، كه هه ميشه له سه ر ده موچا ويدا ده رده كه وت؛ هات له سه ر كورسيه كدا، به ده وری مي زي هاوړي يانی خوډا دانيشت. هاوړي كانيشي، به هه مان نه وه له بهر هه لسانه وه و ريزگرته پر مانايه ی، كه هه ميشه له راست نه ودا پي راهاتبوون، به خير هاتنيان كرد و جگه ره يان بو راگرت. ئنجا چاره گي ك عه ره قيشيان بو ی

بانگ كرد و كه و تنه قسه و باسی خوښان.

ئه فسوس! ئيتر كا برا له و روزه وه چيدي رووی نه كرده وه نه و باره. من له هه موو ئه م شاره دا دلّم ته نها به م هاوړي يه م خوش بوو، كه له م دواييه دا جار جار لای ده كرده وه سه ر مي زه كه ی من و بو يه كتر ده دوو اين. راستييه كه بشي، من ته نيا له م ماوه يه ی بي نه ويدا هه مستم به و زگاريه ی خوّم كرد كه ئيواران له م شاره غه ربه دا چهندي هه ست به ته نيایي و سوگواړي و خه م ده كه م! به س له م ماوه يه شدا له وه تيكه يه مستم كه ئه م شاره چهنده چوله و چهنده زيز و چهنديش خه مناك! به لام من به م هه ستی ته نيایي و بي هاوه ليه شه وه، به دريژاي نه و هه موو مانگه، هه ر له چاوه كوورپيدا بووم. گشت ئيواره يه ك، وه ك چاوه رپي ئازيز ترين كه سی عومرم بكه م، ده چووم به نيگه رانی و تاسه يه كي زوره وه، له پشت مي زيك داده نيشتم؛ چاوم ده رپه ده رگای باره كه.

ئه م ئيواره يه، كات ي نه و هاوړي شكومه ند و ريكيڅوښ و سه رازايه ی جارنم، ناوها زه بوون و گوشه گير و تيكشكاو بينی؛ باوه رم به چاوی خوّم نه كرد. سه ر يوو: مه يخانه كه هه مان مه يخانه كه ی جارن بوو، هاوړي كانی هه مان هاوړي كانی جارن بوون؛ بوچی ئه م جاره وا به مه لوولی و سه ركزيه وه دانيشتو و بوچ هاوړي كانی، وه ك نه وه ی بي زي لي بكه نه وه، دووره په ريز: خوښان له ناو هه مان لاقرتبي جارانياندا، به و نيگا بي زه وهر و كه مي يه شه وه ده يانرا وانيه ئه م؟ بوچی؟ سه ر يوو! چاوه كانی ئه م كه له مي رده، كه جارن گهش و پاك و روون بوون، ئيستته: خه مناك، به قولدا چووبوون؛ هه رگيز له و چاوانه يان نه ده كرد كه جارن سه ر بلندی و به خته وه ريبان تيدا ده ره وشايه وه. ئيستته زياتر له چاوانی مرؤقيكي ريسوا و نه تك پي كراو ده چوون.

ئاخ! من و ابزانم ئيتر له م ئيواره يه به ملاوه بي رای بي ناتوانم چيتر رووبكه مه وه نه م باره. له هه ر ياگه و شوينيكيش ئه م هاوړي چاك و خه مخواره ی خوّم بي نيمه وه، فيگار يه كي قول دامده گري و دلشيم شه ق ده با.

کتیبه‌کانی تری نووسەر:

- ۱- مالتاوا ئه‌ی ولاته‌که‌م، شانۆنامه‌ی یه‌ک په‌رده‌یی، بلاوکراوه‌کانی یه‌کیه‌تی نووسه‌رانی کوردستان (شاخ)، ژماره (۱۸): ۱۹۸۴
- ۲- به‌یانیت باش ئه‌ی غه‌ریبی، شانۆنامه‌ی یه‌ک په‌رده‌یی، بلاوکراوه‌کانی بنکه‌ی یه‌کگرتن، کۆپنهاگن: ۱۹۸۸.
- ۳- Exil شیعەر، بلاوکراوه‌کانی ئه‌نستیتووێ کورد له پاریس، ۱۹۹۴.
- ۴- گۆڤاری کوردستان، ئه‌سته‌مبۆل (۱۹۱۷ - ۱۹۱۸)، ژماره ئه‌سلییه‌کان و توژینه‌وه‌یه‌ک، بلاوکراوه‌کانی ده‌زگای گولان، هه‌ولێر: ۱۹۹۸.
- ۵- رۆژنامه‌گه‌ری کوردی به‌ زمانی فه‌ره‌نسی، بلاوکراوه‌کانی گۆڤاری سه‌ننه‌ری براه‌تی (ژماره ۱)، هه‌ولێر: ۱۹۹۸.
- ۶- سه‌رچاوه‌کانی کوردناسی Kurdilgie، توژینه‌وه، بلاوکراوه‌کانی بنکه‌ی رووناکییری گه‌لاوێژ، سلێمانی: ۱۹۹۸.
- ۷- وینه‌ی کورد له ئه‌رشیفی کوردناسه ئه‌ورووپاییه‌کاندا، بلاوکراوه‌کانی وێران، هه‌ولێر: ۱۹۹۹.
- ۸- مانیفیستی دووه‌می وێران، سپییاییه‌کانی ناو ره‌ش ره‌شاییه‌کانی ناو سپی، کۆمه‌له‌ شیعەر، هه‌ولێر: ۱۹۹۹.
- ۹- زێری ناو زیل، وه‌رگێرانی نووسراوی رۆژه‌لاتناسه‌کان له‌باره‌ی کورد، له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه، بلاوکراوه‌کانی ده‌زگای سه‌رده‌م، سلێمانی: ۱۹۹۹.
- ۱۰- ئینجیل له‌ میژووێ ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا (۱۸۵۷ - ۱۹۵۷) سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ره‌له‌دانی په‌خشانی کوردی، م. ب. ئاشتی، ده‌وک: ۱۹۹۹.
- ۱۱- ئینجیل د میژوویا ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا، ده‌سپیکیت سه‌ره‌له‌دانا په‌خشانا کوردی، بنگه‌هی ئاشتی بو به‌لا‌فکرنی، ده‌وک: ۱۹۹۹.
- ۱۲- دراسات فی تاریخ الکورد، ترجمه‌ ترزه فائق الجاف، منشورات رابطه‌ کاوا، بیروت: ۱۹۹۹.
- ۱۳- جوایه‌ز، به‌ره‌می نو‌شاعیری هه‌ولێری (کۆمه‌له‌ شیعری هاویه‌ش)، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر: ۱۹۹۹.